

העולם הזה

מהו כוחם? מהי רמתם? מהי מטרותם?

טייסים סובייטיים
במצרים

ענייני הכלכלה של האוניברסיטה.
מצב זה מדאיג את הסגל, המוכן לנתק
את יחסיו עם המפלגה.

גורו ידחה שוב את כניסתו לרבנות תל-אביב

למרות הכל, ידחה הרב שלמה גורן שוב
את כניסתו לתפקיד הרב הראשי של תל-
אביב. תחת זאת ייצא לטיול ממושך בחו"ל.
רשמית נועד הסיר לפתור בעיות של קהילות יהודי-
יות בחו"ל, אך למעשה הוזמן על-ידי המיליונר היהודי
הדתי אייזנברג, סוחר האוניות, לבקרו ביפאן. גורן
יתעכב גם בהודו.

חשש לטהרת מישחקי הסיום בליגה א'

קבוצת הכדורגל של בית"ר באר-שבע, הצפויה לירי-
דה מליגה א', הריצה מברקים דחופים לשר החינוך,
לראש עיריית באר-שבע, להתאחדות לכדורגל ולמשרת
באר-שבע, בהם היא תובעת לפקח על מישחקי הסיום
במחוז הדרום של ליגה זו. במיוחד תובעת הקבוצה
לשלוח משקיפים ושוטרים למשחקה בשבת הקרובה
נגד מכבי שפריים.

לדברי אנשי הקבוצה, נמסר להם כי גורי-
מים המקורבים לקבוצת הפועל שדרות,
עלולים לגרום לפרובוקציה במישחק גורלי
זה של הקבוצה.

כן תובעת הקבוצה לפקח גם על המישי-
חקים בין קבוצות הפועל שדרות להפועל
ראשון-לציון, והפועל לוד לבין בית"ר לוד,
בטענה כי תוצאות מישחקים אלה סוכמו
מראש.

אליהו נאווי ביקש מיגאל אלון להקפיא את הליגה הלאומית

עתה נודע, כי יומיים בלבד לפני סיום
מישחקי הליגה הלאומית בכדורגל, נפגש
ראש עיריית באר-שבע, אליהו נאווי, עם
שר-החינוך יגאל אלון, וביקש, בשם עיריית
באר-שבע, להקפיא את סיום מישחקי הלי-
גה הלאומית עקב השמועות על שחיתות
ומכירת מישחקים בסיבוב האחרון.

למחרת היום היה צריך עורך-הדין ישעיהו זמיר
להגיש בג"ץ נגד ההתאחדות לכדורגל שלא לקיים את
מישחקי הליגה.

במקביל, הגישו עסקני הפועל באר-שבע תלונה ל-
משרת, על נסיונות מצד אוהדי מכבי יפו לקנות את
המישחק בין קבוצתם לבין הפועל באר-שבע.

הבאר-שבעים נסוגו ברגע האחרון מכך
הצעדים שעמדו לנקוט בהם, אחרי שהוכהר
להם שהם עלולים לפגוע בטוטו הכדורגל,
לגרום למוסד זה הפסדים של מאות אלפי
לירות ולקומם נגדם את אוהדי הכדורגל
בכל הארץ.

טכנאי עיריית תל-אביב מתכננים שביתה

לאחר שעיריית תל-אביב פירסמה מיכרו למישרת סגן
מנהל היחידה לשיפור חוות העיר, הוגשה מחאה מטעם
ועד הטכנאים בעיריה. הוועד רואה בצעד זה של העיריה
הפרת הסכם העבודה של הטכנאים.

כי האיש, שמועמדו אושרה, אינו טכ-
נאי בכלל, והוועד רואה עלבון בצעד זה
של העיריה.

הוועד שלח מיברק להנהלת העיריה, בו דרש לבטל
את המיכרו. העיריה לא ענתה למיברק, והוועד שוקל
הכרות שביתה.

יומוז "הארץ" מתכנן לעזוב את מועצת העיתונות

אחרי שעזבו את ועדת העורכים, מתכננים עורכי
הארץ לעזוב את מועצת העיתונות. הסיבה: מתמשש
האיום לגנות את סילבי קשת, בעיקבות קובלנה ש-
הגיש נגדה כתב עתיים יעקב קיפר על רשימתה
גברת הממלכות.

מליאת המועצה שנתכנסה לפני כחודש,
רצתה לדון את סילבי לפי סעיף 6: "הס-
תה על רקע לאומי". בעיקבות מחאותיהם
החרפות של עורך "הארץ" גרשום שוקן
ועורך המישה של העיתון יאיר קוטלר,
הציע אחד מחברי המועצה להדביק לסיל-
בי את סעיף "סיג-
נוף", שכלל אינו
מופיע בתקנון.

לשם כך מונתה ועדת
מישה שתדון בעניין. ל-
פי הלך הרווחת נראה
שלא יחליטו לזכותה.

המרד של

"בר-אילן"

הסגל של אוניבר-
סיטת "בר-אילן"
עומד להתמרד נגד
המפד"ל.

דרישתו העיק-
רית: למנות נשיא
לאוניברסיטה, אחי-
רי שבעל תפקיד
זה, הרב יוסף לוקי-
שן, הפך לנגיד.

אחרי שמנכ"ל משרד
ראש הממשלה, יעקוב
הרצוג, התחמק מלקבל
על עצמו את תפקיד ה-
נשיא, נשאר המקום
ריק, והדבר מתבטא ב-
משבר כספי ובהתנש-
ות.

גולדה למסע אזעקה?

ייתכן כי גולדה מאיר תשתדל לצאת
בקרוב למסע-אזעקה עולמי, שבמיסגרתו
תרצה להיפגש עם הנשיא ניקסון וראשי-
הממשלה וילסון.

הכתנה: להזעיק את מדינות-המערב נגד סכנת החר-
בה הסובייטית למרחב, כדי להשיג סיוע ושקל ל-
ישראל.

אין תקווה רבה שממשלת ארצות-הברית תעודד או-
תה לבצע רעיון זה, אחרי שנפצרה תהום בין מדיניותה
ומדיניות גולדה, מכיוון שגולדה סירבה להצהיר על
כוונת ישראל להיסוג מהשטחים, כדרישת האמריקאים.

קאמבודיה לרעת ישראל

בניגוד להגיוני העיתונות הישראלית,
תשפיע הפלישה האמריקאית לקאמבודיה
לרעה על סיבויי התערבותה במרחב.

צעדו של ניקסון, שבא בעיקבות ההפיכה בקאמבודיה,
עורר תגובה שלילית עצומה בארצות-הברית, ואף מא-
יים על ארצות-הברית במשבר קונסטיטוציוני, בעיקבות
סירוב הקונגרס להקציב את הכסף הדרוש למיבצע
שהנשיא פתח בו.

במצב פסיכולוגי זה, אין שום תקווה
שניכסון יסתבך בהרפתקה חדשה במרחב.

פינחס ספיר

יחתור לפירוק

ממשלת הליכוד

עם החלטתו, יחזור פינחס ספיר במרץ
מחורש למערכת הפנימית.

בין השאר יעודד את לובה איואב ושאר
נאמניו במפלגה לתבוע את פירוק ממשלת
הליכוד הלאומי.

בחוגי הממשיה סבורים כי ספיר מוכן
עתה לוותר, במיקרה הצורך, גם על גולדה
מאיר, אם זו תתנגד לצימצום הממשלה.

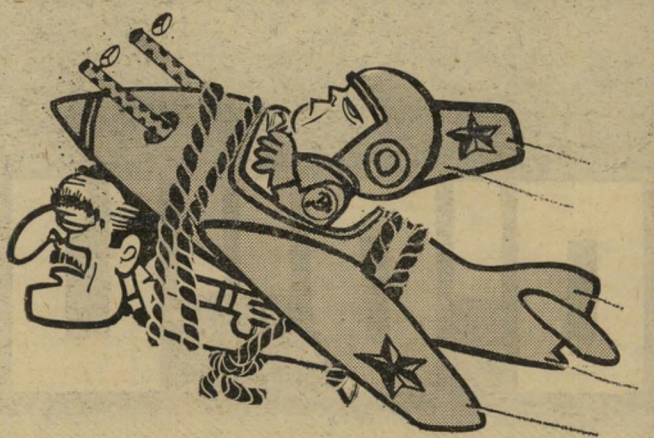
שפירא יחזור

לפעילות ממשלתית

בלבד

יחד עם ספיר, יחזור גם חיים משה שפירא לפעילות
ממשלתית, אחרי שהבריא.

שפירא לא יעסוק בענייני משרד-הפנים,
אותם ישאיר בידי סגנו יוסף גולדשמידט,
וגם לא יתערב בענייני המפלגה. לעומת
זאת ישתתף בישיבות הממשלה, ויגביר
את אגף היונים.

כפי

מכתבים

המשיכו —

למען השלום!

לפני שמונה שנים בערך נפל לידי במי קרה גליון של העולם הזה ומאז אני קונה אותו בכל שבוע באופן קבוע.

לאחר שמונה שנים של קריאה אני מצטער שלא התחלתי לקרוא בו כבר לפני 20 שנה. אילכך אני מאחל לעיתון, למלאות 20 שנה לקיומו, איחור לים לבבים מקרב ליבי. באופן מיוחד לאורי אבנרי ושלום כהן.

המשיכו במאבקים הגדולים שניהלתם למען הדמוקרטיה, נגד השחיתות ובעיקר למען השלום. חיזקו ואימצו.

ריגור

מקם ריגור, קרית ים

באהבה

ליום שדה

התגפלות טוטלית עורכים עליך, יורם, בעיתונות. על מה? על שהעזת לצאת מ"התלם" בחלת ב"מוסכמות" ועל כך שאינך מסכים לשואה גרעינית שמכניס לנו (העולם הזה 1703).

יורם, אינך יחיד, המונים יצטרפו אליך מחר. קולך יפרוץ למרחקים. קדימה הצעיר, ברוך היתה.

בכל הכבוד הרב ובאהבה,

מאיר בלומברג, ראשון לציון

דעתו של

שבועון סובייטי

למקרא דברי חיי"כ אורי אבנרי בכנסת (דו"ח לבחור, 22, העולם הזה 1703) וקריאת דברי חיי"כ יגאל הורביץ (לגבולות 1947 אתה מתכוון?), מן הדין הוא להפנות תשומת לב לדברים המעניינים בנידון זה שנופסו בנובייה ורמייה השבועון הפוליטי המוסקבאי החשוב, גליון 5 בפברואר 1970, במאמר מאת הפרשן ויקטור לאפטייב על הסכסוך הערבי-ישראלי (פרשת'המים המזרחי-תיכונית) נאמר בנוגע לגבולות:

„בעיית הוצאתם של צבאות ישראל מן הטריטוריות הערביות הכבושות, קשורה במישורין ב" בעיית הגבולות ה" ערביים ישראלים, ברית'המועצות מכ" זה בזכויות ובמ" אוי"ם החוקיים של כל מדינה באזור זה. כמובן שהדבר תובע, כתנאי בל" יעבור, קביעת גבולות בטוחים ומוכ" רים בין ישראל והארצות הערביות. החלטת מועצת'הבטחון (מ'22.11.67 — א. כ.), בהתייחסה לקביעת גבולות כאלה, פוסלת רכישת טריטוריה בדרך של מלחמה. בהת" אם לעיקרון זה, מצינה ברית'המועצות לקבוע את קווי החמישי ביוני 1967 כגבולות קבועים ומוכרים בין ישראל והארצות הערביות השכנות שהשתתפו בטכסון יוני. להצעה זאת מסכימות גם הארצות הערביות, אם כי פתרון כזה פירושו ויתור מסו" יים מצידן לטובת ישראל. שהרי ידוע, כי קווי ה'5 ביוני 1967 טובים יותר לישר" אל מאשר הגבולות שנקבעו ב'1947 על פי החלטת או"ם בדבר יצירת מדינת ישר" אל".

כהן

הדברים מעניינים ביותר מאחר שבמשך כל השנים עמדת בריה"מ (כמוה כעמדת מעצמות'המערב בנידון) היתה, כי קווי שביית'ההנשק מ'1949 מבחינה חוקית אין לראותם כגבולות קבע (במפות הסובייטיות מסומנים גבולות ישראל בהתאם להחלטת או"ם מ'1947). נוכח שסיפת'המוח הבלתי-פוסקת לה נתון יום יום הציבור הישראלי, מן הדין לפרסם דברים אלה.

אהרון כהן, שער העמקים (המשך בעמוד 4)

לדבריו se ויסוקר

השוואר...

לגלוח חלק ומהיר אני משתמש
בטוב ביותר — „קצף פלא" של
„שמן" — ולאחריו — מי-קטיפה
„ולוטה". נעים! מרענן!
בחר גם אתה
במובחר ביותר!

se... שֶׁמֶן כְּאֶמֶן!

בינג-ליניאל

חיש-קל ובהצלחה בטוחה
(ב-8 שעורים של שעתיים)

קצרות
עברית ו/או אנגלית

ב„אולפן גרג" (בר-קמא).
ת"א: גורדון 5, טל. 236209
י-ם: „הפקיד", בצלאל 18
חיפה: בית-הספר „בטעלה"
קורס חדש ייפתח השבוע

ח פ נ ו י

קיבלת
חשבונך,
פרע נא
אותו בחקדם.

מרכז

עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

„גרזובסקי — אישון לנס"

חל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח' פניסקר 20), טל. 55029.

שעות קבלה 9-17

נשמח לשלוח חוברות הסברה
לפי בקשה.

(המשך מעמוד 3)

צחוק, צחוק, צחוק,

אבל...

אוי

לנו!

ביום שבת, ה'27.4.70, עת חלפתי עם מכונית ליד הריהרצל בירושלים, הבחנתי במונית מרצדס ממזרח העיר, החונה לצד הדרך ונהגה בפנים. שלושה בחורים ישראליים, כבני 16, לבושי חולצות שחורות ומכנסיים הדוקים, התקיפו את המונית מאחוריה, טיפסו עליה וירדו מלפנים. הנהג הערבי שנבהל, יצא ממכוניתו ומיד הותקף על-ידי שלושת הנערים, שבדיהם היו אבנים. בשלב זה נאספו כחמש מכוניות ישראליות

החומר המצורף יכול היה להתאים גם למדור ההומוריסטי שלכם, אבל הוא יותר מדי רציני:

מן העיתונות: מספר פרופסורים מהאוניברסיטה העברית בירושלים מסיפים להקמת ישות פלסטינית בשטחים המוחזקים. ביניהם טלמון ואריאלי והפרופסורים להיסטוריה אבינרי, סימון ועוד.
תגובת העיתונות: פרופסורים רחוי

זהה את עצמך!

תמונה זו פורסמה בגליון "העולם הזה" (654) שהופיע לפני 20 שנה בדיוק. היא לקוחה מתוך כתבה על הנושא "הכדאי להיות אחות?" שצולמה בידי הצלם בנו רותנברג, ביום ארכיאולוג נודע בישראל. האחיות שתזחינה את עצמן בתמונה או כל מי שמכירן מתבקש לשלוח פרטים לתד. 136 תליאביב ולציין על המעטפה "זהה את עצמך!". בין אלה שזיהו את עצמם או את נושאי התמונות, תוגרל טיסה לחו"ל.

במקום ובעליהן התאספו בחצי גורן ליד מקום המעשה, אך לא התערבו. הנהג הערבי הצליח להחזיק בנער אחד ורצה להעביר אותו למשטרה ולכן קיבל מ"חברי הנער אבן בראש.

מאחר ואיש לא התערב לטובת הנהג, לא יכול הניל לעצור את הנערים שהמשיכו בדרכם.

רבותי, אוי לנו שהגענו למצב כזה, ש"רכוש וכבוד ערבי יהיו הפקר. מיקרה זה לא יקרב את השלום.

אוי פ. וינדאם, רמת-גן

הפתעה

נעימה

זה עתה שמעתי בגל א' של שידורי ישראל, במסגרת ה"תוכנית לטעמי, תוכנית גית שהוגשה עלייך יצחק לבני, מפקד גלי צה"ל.

אינני יודע דבר על האיש, רק זאת: הערב הזהימני! הנני מוועז — לטובה. לא משום השכלתו של האיש, שהרי לי זה ציפיתי.

אולם התוכנית וה"גשה ויעוצי אותי: אף שיר מלחמה אחד! ללא שמץ הסתה!

(המשך בעמוד 8)

כרמי

תיאבון

הקיא

הארץ הוא אחד העתונים "המכובדים" ש"היה נוהג במונו להשמין את העולם הזה כעתון "פורנוגרפי".

הנה, הפלא ופלא, עיתון כשר זה מפרסם יום יום תמונות עירום של נקבות, לבדן או בחיבוק עם זכרים עירומים, כמובן נגד תשלום. אכן, הכסף יענה את הכל. למשל בגליון של ערב פסח פורסמה תמונה בגודל רבע עמוד של עירומה בעלת פרצוף נזותי, ומתחתיה מודפס באותיות קידוש לבנה: "...תחבשות היגיוניות... כושר ספיגה מעור לה... מגע רך ונעים ללא גריו... הרטיבות אינה עוברת... להשיג בבתי-מרקחת!! ממש מעורר תיאבון להקיא.

יונה שור, חולון

אני רוצה הפעם למסור את רשות-הדיבור במדור זה לאורי אבנרי. בשבוע בו הנחיתה ממשלת-ישראל כרעם על אורחיה את הידיעה, כי טייסים סובייטיים התחילו להטיס מטוסי-קרב במצרים בטיסות מיבצעיות — נשאלת מאליה השאלה: האם זה היה מחוייב המציאות? האם אי-אפשר היה להימנע מהסלמה זו? קל להיות חכם לאחר מעשה. אבל עיתון זה היה הקול היחיד במדינה, שהתריע עוד לפני שנים רבות על הסכנה כי צה"ל יאלץ יום אחד להתייצב מול חיילים רוסים. כשחזינו אפשרות כזו לפני עשר שנים ויותר, על סמך הערכת מצב לטתח ארוך, חשבו אותנו למטורפים. כשפירסמנו כתבות תחת הכותרות "האם גילחם ברוסים?", או "היום בו פלשו הרוסים לסיני", הם נראו כסיפורי מדע דמיוני. היו שאמרו לנו: "אתם מפחידים סתם את עם ישראל", או "הדמיון הסנסציוני שלכם אינו יודע גבול."

ההסלמה תישמש מהידיים

שבועות מיספר אחרי תחילת הפצצות אלה בינואר השנה, בגליון 1694 של העולם הזה מה'18 בפברואר השנה, פירסמנו את מאמרו של אורי אבנרי שנושא את הכותרת "בום וגמגום". אמר שם אבנרי בין השאר: לפני כמה שבועות הוחלט אצלנו לפתוח בהפצצה שיטתית של מצרים לעומק. הוחלט. מי החליט? אין לדעת.

ראש-הממשלה לבדה? ראש-הממשלה יחד עם כמה שרים מרכזיים? כל הממשלה או חלק ממנה? ורח ורהפטיג ואלימלך רימלט? עם או בלי צמרת צה"ל? ברור כי זו אחת ההחלטות הגורליות ביותר בימינו. היא תשפיע על חיי כולנו. יכולות להיות לה תוצאות מרחיקות-לכת ביותר, לטובה או לרעה. מי קיבל את ההחלטה ועל סמך מה? ברור מי לא קיבל אותה: הכנסת. הדבר לא הובא בפני הכנסת, הכנסת לא שמעה את הנימוקים הענייניים בעד ההחלטה, ובוודאי לא את הנימוקים נגדה.

בהמשך אותו מאמר כתב אבנרי: **ישנה תמיד סכנה כי ההסלמה תישמש מן הידיים, תביא להתייג ערכות צבאיות סובייטיות ולהגברת החימוש הסובייטי ו/או למעשי יאוש מצד חיל-האוויר המצרי.**

אחרי המפעילים - טייסים

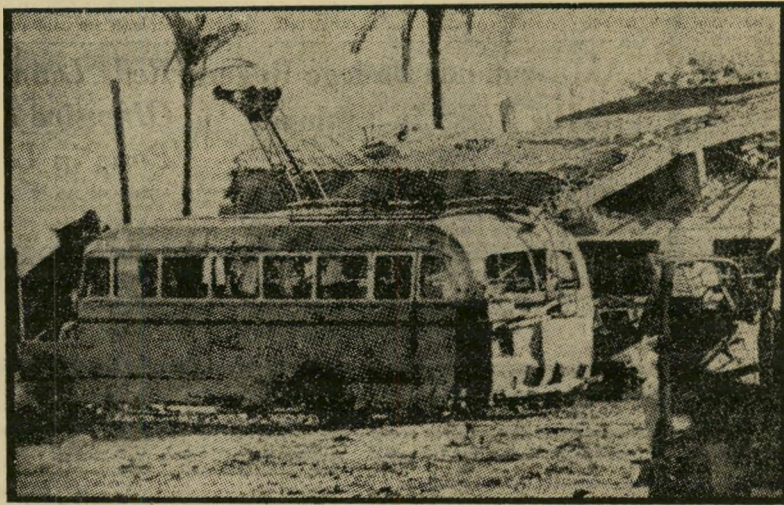
רק לפני חודש וחצי, בעת שנודע על הצבת בסיסי טילים מסוג סאס-3 במצרים, כשהם מאוישים במפעילים סובייטיים, כתב אורי אבנרי (העולם הזה 1699) במאמרו "הרר סים באים":

האם ייגררו הרוסים לתוך המרחב, כשם שנגררו האמריקאים לתוך ויאטנאם בתהליך של שלב-אחר-שלב: תחילה "יועצים", אחר-כך מפעילים סכניים, אחר-כך טייסים, אחר-כך יחידות מובחרות ואחר-כך אוגדות ח"ר במלוא עוצמתן? החכמים בליה אומרים: לא. כשם שאמרו עוד אתמול שלא ייתכן כלל שהרוסים ישלחו אפילו חייל אחד.

אני אומר: כן. אני רוצה להשמיט כאן אזוהרה חמורה: תיתכן התערבות צבאית סובייטית מאסיבית בשנים הקרובות.

...האם חשב על כך משהו בירושלים, בשעה שהוחלט לפתוח בהפצצה לעומק שי מצרים, כשהמטרה הגלויה היתה להסיל את עבר אל-נאצר?

אילו היה קיים בממשלת-ישראל מטה לתיכנון מדיני, בוודאי היה מניח אז לפני הממשלה

אבויעבל: נקודת-המיפנה

ניתוח אובייקטיבי של הנתונים הפוליטיים, בתוספת אזוהרה לנהוג בזהירות רבה. אולם אין לנו שום מטה כזה, כשם שאין לנו מטה לתיכנון הפעולה המדינית בעולם הערבי.

יש רק ההתפרצויות הרגשיות של הגברת ראש-הממשלה, יש כל נאומי אבא אבן, יש המחשבה המגידית של משה דיין והמחשבה הממכית של עזר וייצמן. ציטוט זה לא נעשה כדי להתפאר ולומר: "אמרנו לכם!" אין בו שמץ של שמחה לאיד, כיוון שכולנו נמצאים באותה קלחת.

נכנסנו להרפתקה זו בקלות-דעת עילאית, תולדת שיכרון הנצחון של מלחמת ששת-הימים. **מובן בשום מדינאי או אלוף סובייטי לא יחליט בזבזקל להכניס רגל צבאית רוסית למזרח-התיכון.** אך ייתכן מאוד שדעת הרוסים פשוט אין להם ברירה. אין הם יכולים לסבול מצב שבו עושה חיל-האוויר הישראלי כאוות נפשו בשמי העולם הערבי, כשכל פצצה נושאת את הכותרת: "אתם רואים? אין כל ערך לעזרה הסובייטית!"

רציתי רק לתזכר כיצד התגשמו תחזיותיו של אבנרי אחת לאחת, הרבה יותר מוקדם מכפי שהוא עצמו ניבא. אם עקבת אחרי מאמריו, ודאי שלא הופתעת מה"התפתחויות החדשות, כשם שהופתעה ממשלת-ישראל היודעת הכל, שאינה שואלת אף אחד, ושלעולם אינה שועה.

אורי אבנרי

גולדה ונאצר —

חתן וכלה

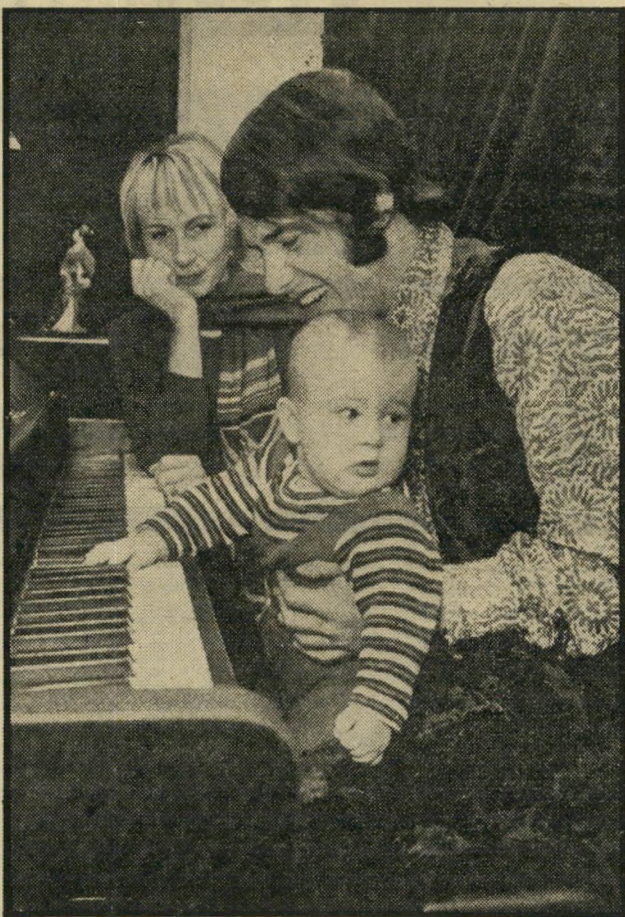
■ יו"ר הכנסת ראובן ברקת מנסה לשפר את תדמיתו הציבורית. לשם כך הוא העמיד לרשותו איש יחסיציבור. באופן זמני הוטל התפקיד על קצין הכנסת יצחק בן-גל, שבדרך כלל תפקידו לשמור על הביטחון בכנסת. ב"תפקידו החדש מתקשר בן-גל עם אישים שונים שכתבו מכתבים ליו"ר באמצעות מוד כירותיהם, ומעמיד אותם על עובדה שמישרת יו"ר הכנסת היא השנייה במעלה אחרי נשיא המדינה, לכן מחייב הדבר שי המכתבים יכתבו על-ידי האנשים עצמם ולא על-ידי מזכיר רותיהם.

■ להצגת מלכת האמבטיה שהתקיימה בשבוע שעבר ב"תאטרון הקאמרי בתל-אביב, הגיע שר הביטחון משה דיין. הוא לא בא לבד. איתו יחד הגיעו אשתו וכמה עשרות שומרי ראש. כשכנס דיין לארץ למסע מרביית הקהל על רגליו ומחאכפיים, אולם מהשורה האחרונה של היציע, נשאו צעקות בוז. המחזה, שי בחלקו מרמז על שר הביטחון, השפיע כנראה על דיין. בהפסקה נראה השר ליד המיזנון כשהוא רושם בפנקסו השגות על הדברים שנאמרו מעל הבמה.

■ באחד הקטעים במלכת האמבטיה נראית השחקנית תיקי דיין, המשחקת את גולדה מאיר, תופסת באשכיו של יוסף גרבר, המגלם את אבא אבן. היא עושה זאת כדי למנוע ממנו למסור הצהרות הומאניות. לאלוף פיקוד הדרום אריק שרון, שטרם ראה את ההצגה, היתה דיעה, מתוך קריאה בעיתונים,

■ בכלל, מלכת האמבטיה גורמת למתח בין השחקנים. בשבוע שעבר, למשל, בסוף אחת ההצגות, ניגשה קבוצת צעירים לבמה. השחקנים, שנביהו, הופתעו ממטר הפרחים שזרקו עליהם.

■ ואיך הכיר אבא אבן

שארל אזנבור ואדמו

שניים מהזמרים המפורסמים ביותר בצרפת מקנים חינוך מוסיקאלי לילדיהם, החל מגיל רך. בתמונה משמאל נראה אזנבור עם אשתו אולה, כשהם מלמדים את בתם קטיה לנגן על פסנתר. בתמונה מימין מלמד אדמו, כשלידו נמצאת אשתו ניקול, את בנם בן ששת החודשים, אנטוני, למרות גילו הרך מאוד, לנגן.

גם הבלש דיוויד אלמוג, ש-אושפז בבית-החולים תל-השומר, לאחר שלקע בהתקפת אולקוס, ביום הראשון לשהותו שם, סיפר רה לו האחות האחראית על ה-ביתן, כי מדי לילה נוהג להופיע במקום טיפוס חשוד שמטריד את החולים והאחיות. אלמוג, קצין צה"ל במשטרה הצבאית לשעבר, ביקש ממנה להודיע על-במיקרה שהחשוד יופיע פעם נוספת. באותו לילה, בחצות, הופיע הטיפוס שוב. האחות קראה לאלמוג, שנשל מטאטא והחל רודף אחרי האיש. בינתיים הועיקה האחות את המטאטא, שתפסה את החשוד. רי-אלמוג כתוצאה מהרדיפה הח-מיר מצבו והוא נאלץ לשהות בבית-החולים כמה ימים נוספים.

■ במישפט סילבי קשת נגד יצחק רפאל ויצחק רפאל נגד סילבי קשת, חלה התפתחות: בדיון שהתקיים השבוע בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב נאמרה סילבי כשהיא לבושה בשימלת מיד ארוכה ואילו אשתו של רפאל לבשה שימלת מיני. אך כיוון לאשת ח"כ דתי, שימלת המיני הגיעה כמעט עד לבירכה.

■ השבוע יצא הפזמונאי סטריקאן דיוויד מנוסי לסיוע באפריקה. כיאה לסטריקאן, כתג ידיד לפני נסיעתו, כי הרבן היחיד המעביר את רוחו, הוא החשש שהוא עלול להפסיד את המלחמה עם הרוסים.

■ מי אמר שרוח ההתנדבות פסה בקרב עם ישראל הנה, דליה פרידלנדר. את כי הסכום שקיבלה תמורת הנחיות תחרות הנטיץ והנטיכה, תרמו לטובת אילן. אגב, דליה קיבלה השבוע זרם מכתבי מעריצים, שכתבו לה ילדים שנכחו בתחרות. אחד, בן שש, אפילו שאל איך הוא יכול לקבול איתה פגישה?

כאשר דודתי היתה משאירה אותי בערבים לבד בבית, הייתה גולדה באה לשמור עליי.

■ ועוד על גולדה. הפעם במצרים. ההצעה האחרונה הי-נשמעת בקאהיר: אחרי שלי-חות ד"ר נחום גולדמן הוכ-שלה נותר רק דבר אחד: שי-גולדה ועבד-אל-נאצר, ית-חתנו.

ידי מנוסי

והמלחמה ברוסים

■ מה דעתו של שר-התח-בורה הקודם משה כרמל על שר-התחבורה החדש עזר ויי-צמן? „זהו צ'יק בלי כיסוי, לדעת כרמל. „הרי צ'יק כזה מתגלה בסוף, המשכיו השור-אלים. כן, אבל זה צ'יק כל-כך יפה, שלא הולכים לבגד כדי לג-בות אותו, הסביר כרמל.

■ כשהגיע עזר וייצמן ב-שבוע שעבר לוועידת תנועת ה-חרות, חיכו לו בפתח מיספר עיתונאים, ביניהם כתב הארץ רן כסליו, שפירסם לראשונה את דבריו של עזר על הדרוזים, שעוררו סערה ציבורית. עזר, שלא הכיר את כסליו, ביקש להציגו בפניו. רן חשש כי עזר יתנפל עליו ויכלה בו את זעמו. אבל עזר הפתיעו כשחיוך רחב על שפתיו אמר: „אה, זה אתה? והומין את רן לשיחה.

■ בין עובדי נמל-התעופה לוד: מה הדבר הראשון שרו-אה אדם המגיע במטוס לארץ ישראל השלימה? את פניו של מנחם בגין, כמובן. למה דווקא בגין? אה, יש סיבה: בתר של בגין, לאה, הדומה להפ-ליא לאבא שלה, עובדת כדילת במחלקה הקבלה של הנמל.

■ בלש נשאר תמיד בלש.

פות שמיות בקאמברידג, כעבור זמן-מה הדהימה סווי את חב-רותיה, בהודיעה שהיא עומדת להתחתן עם הקצין. החברות, כולן בנות החברה הגבוהה, ש-נשאו את עיניהן לבעלים עשי-רים, יעצו לה שלא לעשות זאת.

■ גם על גולדה יש זכ-רונות. בילדותה היא היתה ש-מרטף. סיפר השבוע ריימונד מקין, סגן-נשיא רשת עיתוני קופלס בארצות-הברית, שהגיע לביקור בארץ. „בילדותי היתה לי דודה שגרה במילוקי והי-תה שכנתה של משפחת גולדה.

■ מזל בצרף (מימין) היא דוגמנית. השבוע היא הדגימה כובעים בשביל חברת „אמפסיל". הכובעים, העשויים רפיה, מורכבים לפי שיטה יפאנית ואפשר להכין אותם בשיטת „עשה זאת בעצמך", במחיר 12 ל"י חומר לכובע. בזמן הצילומים, אשר נערכו בבית-קפה תל-אביבי, הצטרפה לדוגמנית אחת מן הלוקחות שישבה בבית-הקפה, בשם מרתה סקורופה.

קאמבודיה

רצח-עם בגלל טעות

משטר קלגסים

בדיה פורץ את דלת חנותו של אזרח ויאט-נאמי חושב קאמבודיה, כשלצידו אזרח קאמ-בודי מיחידת עזר. דמם של אזרחים ויאט-נאמים בקאמבודיה — הפך לאחרונה הפקר.

בקאמבודיה נערך בימים אלה רצח עם — בגלל טעות קטנה בשיקול של מתויהמדיניות.

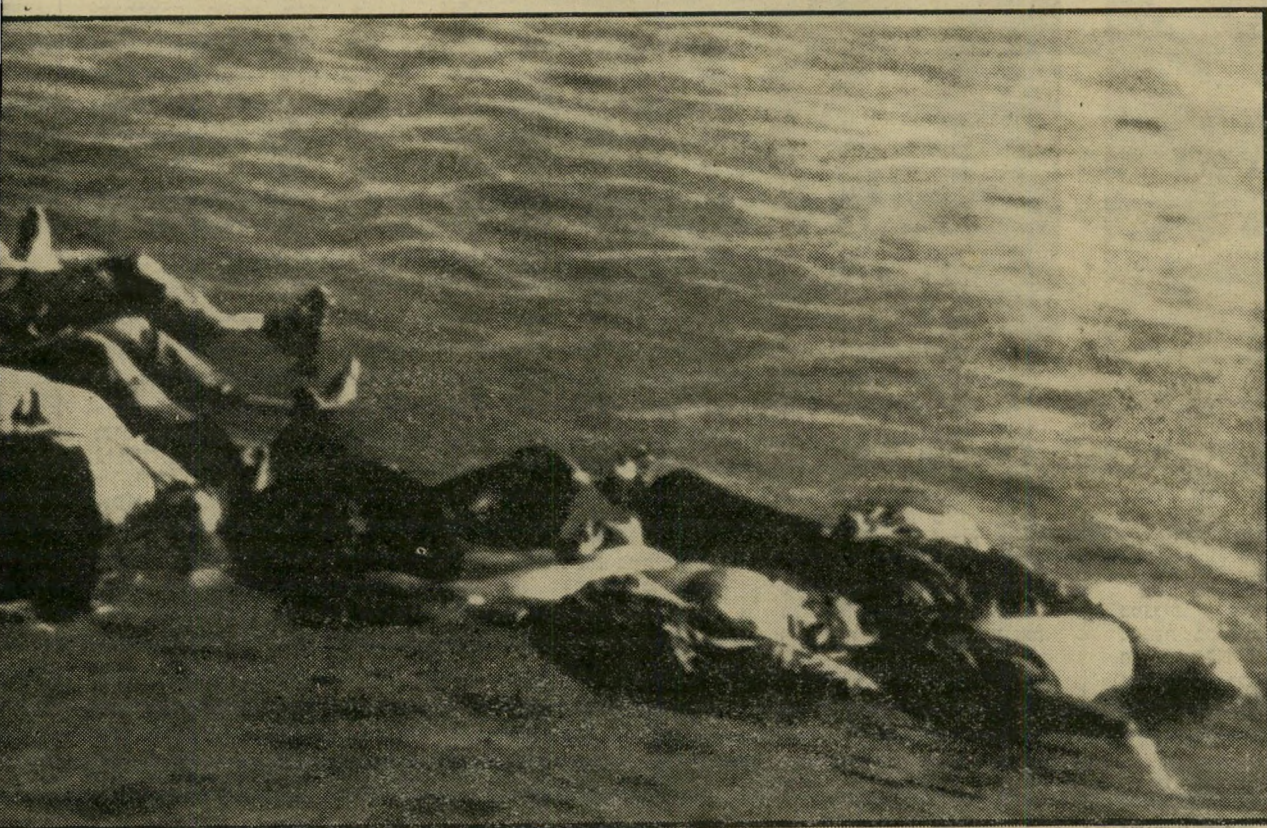
טעות זו היא בעלת עניין מיוחד לכל אזרח ישראלי — כי זהו בדיוק סוג הטעות

אותה טעות שגרמה להופעת טייסים סובייטיים במצרים — גרמה לרצח-עם בקאמבודיה

שגרם להופעת טייסייירוט סובייטיים מול חיל-האוויר, ושעלול לגרום מחר לקרבות אחיר בין טייסים רוסיים לישראלים.

זוהי טעות שמקורה בצורת מחשבה פשטנית, שאינה מסוגלת לחשב את המהלך שאחרי הבא.

איש בישראל כבר אינו זוכר בדיוק

כך הם צפים — אלפי הרוגים, שנקשרו זה

מה הם עשו
זה לזה לפני
שהבאנו להם
את
הדמוקרטיה?

(ביל מולדון)

למה בעצם החלו ההפצצות לעומקה של מצרים. אולם איש אינו יכול כיום לשכוח שהיו אלו הפצצות אלו שגרמו להופעת טייסי-הקרב המצריים — בינתיים, עדיין לא באיזור התעלה או מעל שמי ישראל. האזרח הפשוט, בכל מקום בעולם, וגם בישראל, אינו מוכן להאמין שהאחרים

מוסד הביון האמריקאי חשב שהוא פיקח —

למדיניות ארצו מסוגלים למעשים הנראים כאידיוטיות ממדרגה ראשונה. אולם אם הופעת טייסים רוסיים בשכנותו אינה הוכחה מספקת לכך, מן הראוי לבחון את המתרחש בקאמבודיה — בגלל טעות דומה.

★ ★ ★

קוצר-ראות מדהים

גם בקאמבודיה החל האסון בגלל טעות בשיקול, שלא לקחה בחשבון את תגובת הצד השני.

גם בקאמבודיה התרחש האסון במהירות מסחררת — כמו הופעתם הפתאומית לכי-אורה, והבלתי-צפויה לכאורה, של הטייסים הרוסיים באיזורנו: רק לפני חודש בוצעה שם הטעות הגורלית — וכבר נראות תוצאותיה הנוראות.

קאריקאטורה זו של ביל מולדון ב„ניו יורק הראלד טריביון“ מצביעה על חלק-הרוחות בארצות-הברית, המתנגד למתרחש בקאמבודיה. נושא הקאריקאטורה: שני חיילים אמריקאיים בקאמבודיה מגיבים על מעשי הזוועות המבוצעים על-ידי חיילים קאמבודיים ברבבות האזרחים הוויאטנאמים המתגוררים בקאמבודיה. צורת חיסולם המקובלת של האזרחים הוויאטנאמיים: קשירתם בחבל זה לזה, הריגתם בירייה, והשלכת גופותיהם למי הנהר. (ראה תמונה למעלה).

בח השליט

רקדנית יפהפיה זו היא בתו של גנרל לון נול, האיש החזק שביצע את ההפיכה בקאמבודיה. בהתאם למסורת הש-חיתות, הפך שליט קאמבודיה את בתו מרקדנית מן השורה לפרמייה בלרית.

הטעות בשיקול בקאמבודיה היתה של סוכנות הביון האמריקאית, שמומחיה מני לים זה מספר שנים קוצר-דעות מדהים בי תחזיותיהם.

המצב בקאמבודיה, עד לפני כחודש ימים, היה כדלהלן:

במדינה שלט הנסיך נורדום סיהאנוק, שהצליח, בצורה מזהירה, לשמור על נייטרליותה של ארצו בלב האיזור סוער המלח-מות. אפשר היה למצוא ליקויים רבים בשלטונו של סיהאנוק — שהעיקרי בהם היה אולי השחיתות הנוראה שפשטה בכל מיבנה השלטון — אולם לפחות שרר השלום בארץ. לחמרים, המצטיינים בשיני-אתם למלחמה ולעבודה, ובנטייתם לבלות את ימיהם בשירה ובסלה, היה זה מימשל אידיאלי.

המחיר שקאמבודיה נאלצה לשלם עבור נייטרליותה נראה סביר בעיני סיהאנוק: איזור גבול מסויים של ארצו היה נתון לשליטת הוואטקונג.

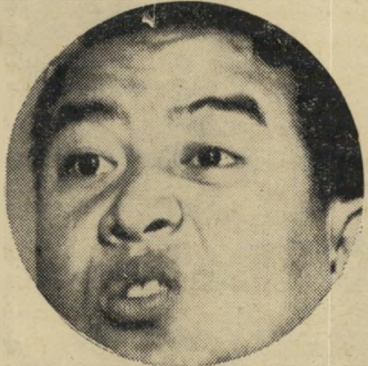
היה זה אותו חלק של קאמבודיה אשר בו עבר נתיב הוצי-מין מצפון ויאטנאם לדרומה. לצפון ויאטנאם נתיב זה חיוני להמשך מלחמתה בדרום ויאטנאם, והיא השתלטה על אותם איזורי גבול בתוך

שיטות אטילה במאה ה-20

שקאמבודיה כולה תכבש בידי הצפון-וואט-נאמים. לצבא קאמבודיה הסמלי והמנוחך אין כל סיכוי נגד צבא צפון ויאטנאם והוואטקונג — הלוחמים המעולים ביותר ברחבי אסיה.

ייתכן שלגאוני הסי-איי-אי היה גם שיקול נוסף — לגרור את הנשיא ניקסון להתער-בות בקאמבודיה בעל כורחו — ממש בימים

שוב נשאלת אותה שאלה מביכה בפש-טותה, ומדהימה בהקבלתה למצבנו בישראל:

שליט מורח נורדום סיהאנוק

מבצע הפיכה גנרל דון נוד

אלו, כאשר הוא מוציא מויאטנאם 150 אלף חיילים אמריקאים נוספים. ייתכן ששיקול זה יפעל וייתכן שלא. אולם אפילו יחליט ניקסון להתעלם מדעת הקהל האמריקאית, העויינת כל התערבות צבאית חדשה, ספק אם הסינאט האמריקאי יאפשר לו לפעול.

***

רוצחים 100 אלף אזרחים

ינתיים, גרם משחקה ההאזארי של סוכנות הביון האמריקאית לרצח-עם קטן בקאמבודיה.

בקאמבודיה חיים כמאה אלף ויאטנאמים. בין בני העם החמרי לעם הוואטנאמי קיי-מת שינאה מזה דורות ארוכים, בדומה לשינאה שבין היוונים לתורכים. שינאה זו לובתה עלי-ידי המישטר החדש בקאמבו-דיה. בתגובה לנצחונו של צבא צפון ויאטנאם בקרבות עם צבא קאמבודיה, עורך צבא קאמבודיה טבח המוני במאה אלף הוואטנאמים המתגוררים בקאמבודיה, וספק אם אחד מהם יישאר לפליטה. אירונות הגורל היא, שצבא קאמבודיה נעזר, במלחמ-תו בוואטקונג, בצבא דרום ויאטנאם. כך יוצא איפוא שהדרום ויאטנאמים פועלים לצד אויביהם מדרורידות, השוחטים את בני עמם שלהם.

לזה, נורו והושלכו לתוך הנהר

קאמבודיה שהבטיחו את שליטתה בקטע הנתיב שעבר דרך קאמבודיה.

***

מה הם חשבו לעצמם?

מצב זה היה נוח לכל הצדדים — מלבד לסי-איי-אי האמריקאי. סוכנות הביון המרכזית החליטה — לפי כל הסימנים, ללא אישור הבית הלבן — לזרוק את הוואטקונג מקאמבודיה, לנתק בכך את נתיב הוצי-מין.

הביצועיסטים שהגו את הרעיון הגאוני לא חשבו פעמיים, ניגשו מיד לביצוע. הם ביצעו הפיכה בעזרת גנרל קאמבוני בשם לון נול, כאשר סיהאנוק היה בביקור ברוסיה. נול הפך לאיש החזק במדינה

— והכניס את אמריקה לביצה חדשה

— והפעיל מיד את צבא קאמבודיה נגד הוואטקונג.

אלא שהחתונה נערכה מבלי לשאול את פי הכלה.

• העם היושב בקאמבודיה נקרא חמר (מתחרז עם באר, ער). כמו שהעם היושב בישראל נקרא יהודי.

קול אדוני

כרוה זו הינה חלק ממערכת הלוחמה הפסיכולוגית שהפעילו אנשי סוכנות הביון האמריקאית נגד שליטה הנייטראלי של קאמ-בודיה, הנסיך סיהאנוק. בכרוה נראה מאו-סטה-טונג מחזיק בחבל את הנסיך סיהאנוק.

מה חשבו לעצמם אנשי סוכנות הביון — שצבא ויאטנאם הצפונית והוואטקונג יסכים לניתוק עורק החיים שלו? האם לא ידעו שהם יילחמו?

***

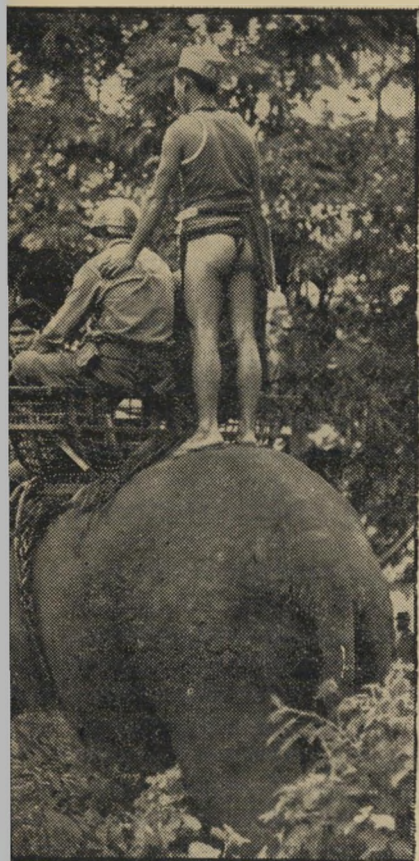
הריקמה של ניקסון

אכן, התוצאה הייתה: הוואטקונג יצבא ויאטנאם הצפונית נכנסו למערכה עם צבא קאמבודיה, ואם לא יתערבו האמריק-אים, תהיה זו שאלה של זמן בלבד לפני

ברור כי מתכנני ההפיכה בקאמבודיה לא התכננו לבצע רצח-עם של ממש. מאה אלף אזרחים שלווים יישחטו סתם כך, דרך אגב, רק בגלל שקבוצת אנשים שבידיהם הכוח לכך, ושאנם מסוגלים לחשוב אלא במוג-חיים של כוח — מבלי שיהיו יחד עם זאת מסוגלים לחשב את תגובות היריב על הפעלת הכוח מצידם — רק בגלל שקבוצת אנשים זו טעתה בחישוביה.

אין ספק שגם בישראל עשה מישוה טעות, כאשר החליט על ההפצצות לעומק מצרים. מישוה האמין בכל לב, או רצה להאמין בכל לב, שהדוקטרינה הרוסית שלא להפעיל כוח צבאי ישיר מחוץ לגבול-לות אירופה המזרחית, תישאר לעד.

המציאות הוכיחה כי אותו מישוה טעה טעות גסה. על התוצאות החמורות העלולות לנבוע מטעויות אלו, מוכיחה הטראגדיה של קאמבודיה.

פילים מול פגזים

צבא קאמ-בודיה עד יין משתמש בפילים בחלק מיחידותיו, ו-תמונה זו מאפיינת את חוסר התאמתו לע-מוד מול צבא הוואטקונג הנייד והמודרני.

מכתבים

(המשך מעמוד 4)
ללא שיר סיפוח! ללא שיר בוז על הצד
שכנגד!
והרי האיש הוא מפקד גלי צה"ל.
האם יש כאן עורמה, או ימי המשיח?
מ. פ. כרמי, ראשון-לציון

מינהג

פרימיטיבי

הפץ אני להזכיר את ענין המוהר שהדור
הערבי הצעיר עדיין לא נפטר ממנו.
דעתי היא, וכן דעת רבים מצעירי כפרי,
שבדורנו ובמדינה דמוקרטית מתקדמת ו-
מודרנית כשלנו אין מקום יותר למוהר.
במיוחד קשה הדבר לאנשים המחפשים
השכלה. מאין יקחו את הסכום הרב?
שיכילי נסאר, כפר שיבלי

מתחת

לחגורה

אין ספק שהתיאטרון הקאמרי עשה רבות
לקידום האמנות והשלום — אך לא לקי-
דום הדמוקרטיה, בהציגו את מלכת האמ-
בטיה, משום שזה לא חינוכי לפגוע מתחת
לחגורה בכדי לסתום את הפה (כפי ש-
הראתה התמונה בגליון העולם הזה 1703).
אני מקווה שבנות ישראל לא תשתמשנה
באמצעי הביולוגי הזה בשעת-חירום, בכדי
לסתום את פיות חבריהן או בעליהן, למי-
רה שלא יועילו אמצעי השיכנוע המקובלים.
חסידה צדקיהו, מסולה

שיחה

יורים

אין לך הוכחה טובה יותר למידת יעילו-
תה של שטיפת המוח שעושה הכנסת וה-
ממשלה לאורחי המדינה בכל אמצעי התק-
שורת העומדים לרשותה, כמו השיחה ה-
באה בין שלושה יורים במקלט באחד מ-
ישובי הספר בעמק הירדן:
ילד א' לילד ב': אתה רע, אתה ערבי,
צריך להרביץ לך.
ילד ג' לילד א': לערבים לא צריך להרי-
ב, את הערבים צריכים להרוג.
כך הם מדברים היום. ואני שואל: מה הם
יעשו מחר, כשיתבגרו?

גת פואה, ירושלים

תן כותרת!

זכו בפרסים:

מתוך ההצעות לכותרות שנשלחו לתמונה
למעלה שפורסמה בגליון העולם הזה 1702,
זכו בפרסים הכותרות הבאות:
● "זה מה שקורה בשעשויים
מירואים בפסח!", רוני רוזנטל, הי-
מעורר 4, חולון.
● "תראי מה שנשאר ממני אחי-
רי שהייתי חברה בחוג שומרי
מישקל!", רות נחתומי, רחוב תרנ"א
58, חדרה; נעמי בן-גור, רחוב גזר 4,
תל-אביב.
● "אתה רוצה דעשות איתי
חיים?", מיכל פריי, רחוב צייטלין 11,
תל-אביב.
פרסי הספרים יישלחו לזוכים בדואר.

לרעננות נפלאה - ICE BLUE DEODORANT

ICE BLUE DEODORANT

תוצרת ויליאמס, ניתן להשיג
במיכל ספריי (SPRAY DEODORANT)
או בצורת מקלון (DEODORANT STICK)
שניהם קרירים, נעימים,
ובעלי ניחוח מרענן.

ICE BLUE DEODORANT
משפר את הרגשתך בכל שעה,
בכל מקום ובכל חברה.
ICE BLUE DEODORANT
מרחיק ריח זיעה ומציף אותך
בהרגשה קרירה ורעננה.

הסוכן בישראל: בלמון בע"מ, תל-אביב. המפיצים: חבי נורית בע"מ

פרסום אויקי

העולם הזה

תעריפון המנויים של

17.12.69

לשנה לחצי שנה
בלירות בלירות

30 58
35 66

דמי המנוי בארץ
לכל ארצות תבל, בדאר רגיל

דמי המנוי לארצות חוץ בדאר אויר

44 86
82 160
90 176
77 150
57 110
62 120
72 140

לכל ארצות אירופה ואיראן
ליפאן, ונצואלה, ארגנטינה וברזיל
לאוסטרליה וניו-זילנד
למקסיקו, פנמה
לארצות-הברית ולקנדה
לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה, ניגריה, קניה, ציילון,
חוץ השנהב, תאילנד
לדרום-אפריקה, זמביה, רודזיה, גואטמלה

מכון

פסיכולוגי

בהנהלת נתן רוזניק

הרפית מתח ולמוד הפנוזה

טפול בחוסר בטחון

ותסביכים

ת"א, המלך ג'ורג' 44,
בשעות: 18.00-15.00.
חיפה, סלסון: 69300.

אל הדגל!

ה גיעה שעתו של כל אדם הגון בישראל לחוש אל הדגל. הדגל היחיד המסמל את כל הטוב, היפה והנאצל בעמנו. הדגל שלמענו כדאי להקריב את הכל. דגל השלום. שהוא דגל הביטחון, דגל החיים, דגל הקיום הלאומי.

★ ★ ★

מ שהו התחיל לזוז בישראל. משהו הפותח בפנינו את הדרך לעתיד. לפני שנתיים וחצי ירד הקפאון הנורא על הארץ הזאת. קפאון ששיתק את המחשבה, שחיסל את הוויכוח, שמנע את המעש. קומץ עסקנים, אשר מיקרה עיור והרהרסון העמידם בראש המדינה בשעתה הגדולה ביותר, גימדו את המדינה. את האומה, את האדם הישראלי. כל זה בשם "הליכוד הלאומי" — שאינו אלא ליכוד עסקני המנגנונים. ממרומי הנצחון המזהיר, שנקנה בדם יקר ושסר בדינו את מפתחות השלום, הם הורידונו בתקופה זו למעמקים. מלחמת-נצח. הקוֹת־דם מתמדת. ראשית היא עימות הצבאי עם מעצמה עולמית אדירה. כי דוד ישראל בעולם. פשיטת-רגל כלכלית, היא מתקרבת במהירות לממדי שואה. אילו נמשך קפאון זה, היינו מידרדרים במידרדרן התלול של חורבן בית שלישי. והנה בא המיפנה.

★ ★ ★

ה מיפנה קשור בשמו של נחום גולדמן. ה מוכן שלא הוא הביא אתו. אך הפרשה ש- הוא עמד במרכזו הבליטה, לפתע, כמו ברכ באפלת לילה, את המציאות שהיתה קיימת כל הזמן. "הליכוד הלאומי" יכול היה להחזיק מעמד רק באמצעות מערכת טוטאלית של שטיפת-מוח — מערכת הנעזרת בכל כלי התקשורת ההמונית. היא התבססה על סיסמה אחת, פשוטה עד כדי גאונות: "אנחנו רוצים בשלום. אנחנו עושים את הכל למען השלום. אולם אף ערבי אחד אינו רוצה בשלום. לכן אין טעם לדבר על יוזמות-שלום ועל תנאי-שלום. אין ברירה אלא להילחם." זה היה שקר. אבל הציבור לא יכול היה לדעת שזהו שקר. עד שבאה פרשת גולדמן. היא חשפה את האמת במכה אחת — לא רק לעיני חכמים ומתווכחים, אלא לעיני כל אדם בעל ישר. ובאה פרשת אל-ג'עברי, שנענש באופן ברוטאלי על כך שהעז לזנוח קונגרס להקמת מדינה פלסטינית תוך הסדר-שלום עם ישראל. קונגרס שנאסר על-ידי שילטון הכיבוש. שני מאורעות שלובים, האומרים שניהם דבר אחד: יש עם מי לדבר, יש ערבים המוכנים להסדר, יש דרכים מע- שיות לשלום-אמת, ממשלת-ישראל יכולה להשיגו. יכולה — ואינה רוצה. כי השלום האפי שרי שניתן להשיגו הוא שלום בלי סיפוח — וממשלת גולדה, ממשלת הליכוד הלאומי, מע- דיפה סיפוח על שלום.

★ ★ ★

ה קפאון הגדול התחיל להימוג. ראשוני הציבור הגי דול, נאמני המדינה ושוחרי השלום, שעמדו עד כה מן הצד נבוכים ומדוכאים, מתחילים לחוש אל הדגל. הקומץ שהחזיק בדגל זה בימים הקשים של תקופת-הקפאון — שוב אינו בודד ומבודד. מיטב הציונים מתייצבים למיץ גולדמן. קולו של יצחק שדה, יוצר הפלמ"ח, כאלו בוקע מן הקבר, באמצעות יורם בנן. שיר השלום הנהדר של חיילי הנח"ל בוקע ממעוים וממוצבים, ומשתיק את ההימנון המטורף של העולם כולו נגדנו. מכור-ההיתוך של מחר — מחנה תלמידי השמיניות — עולה קול צעיר ונועז של דור שוחרי-שלום. שיח הלוחמים של גיבורי ששת-הימים הופך לקריאת-קרב של המנונה. בהן מתייצבים אותם לוחמים עצמם נגד הבוגדים בשלום. המונים זורמים לאולמו של תיאטרון המזעזע את צופיו בדבר-מחאה. ארץ-ישראל החושבת, ארץ-ישראל הנאמנה, ארץ-ישראל של שלום, התחילה לזוז. ותזוזה זו הטילה אימה ופחד על שופטי-המוח.

★ ★ ★

א ין לכך הוכחה מעודדת יותר מאשר הצריחה ה- היסטורית מפני אבירי הסיפוח. מזה כמה שבועות נערך במדינה ציד-מכשפות, המתחיל להזכיר את ימי ג'ו מקקארתי בארצות-הברית. הפאשיזם הישראלי, שלבש במשך שנתיים וחצי חליפה מגוהצת ודיכר בשפת המתניות

האלגנטיות, הסיר את המסיכה מעל פניו ונת- גלה שוב במעורמויו. מעמורי עיתונים ומדוכני גואמים בוקעת הקריאה ללינץ. קבוצות מאורגנות של בריונים יוצאות לפוצץ אסיפות של שוחרי-שלום, להשתיק דברי בעלי-המצפון. פחדנים אלמו- ניים משמיעים בטלפון איומים ברצח. בצהרונים נסתם סיהם של דוברי-השלום, שניתן להם לשמש קישוט כל עוד בטחו אבירי-הסיפוח בעצמם.

קריאת-הגנאי של הפאשיסטים בכל התקד

פות ובכל הארצות — "תבונים!" "רפיטים" טים!" — מהדהדת ברחובות.

★ ★ ★

כ ל זה לא עזר. לכן פתחה יד מאומנת בשבוע שעבר את הברזים של ההיסטריה המפוברקת. הופעתם של טייסים סובייטיים במצרים שימשה להם עילה ברגע האחרון. ממשלה אחרת היתה מכה על חטא. ממש- לה אחרת היתה כורעת ברכ בפני העם ומ- בקשת מחילה. היא היתה מודה ומתודה שהחלטתה האחילית להפציץ את מצרים לעומק היא שגרמה להידרדרות הרתיסכנות זו. היא היתה מתפשרת. לא כן ממשלת "הליכוד הלאומי". לה יש חוצפה. ולה יש מנגנון של שטיפת-מוח. וכך יוצאת הקריאה: התלכדו סביב הממשלה! שעת- חירום היא, ואין היא כשרה לריב פנימי! הנער שהרג את הוריו — תובע את זכויותיו כיתום. הממשלה שהביאה עלינו את האסון — תובעת מאיתנו להתלכד סביבה, בגלל האסון.

★ ★ ★

א בל גם טכסים זה לא יעזור. ביצה שנשברה, איש לא יחזיר את שלמות קליפתה. ציבור שהחל מתפכח, שום תחבולה לא תחזיר את תמימותו. ההתעוררות שהחלה — צריכה להימשך. כי בה הערובה להצלת מדינה זו. שוחרי-השלום הם הרוב הגדול בקרב העם. ברגע שיעמדו על דעתם, ברגע שיבינו את המתרחש — שום כוח לא ימנע בעדם מלשנות את פני הדברים. מי שיש לו הבנה ומצפון, מי שרוצה בשלום — הנה תפקידו: לדאוג שההתפכחות תימשך! להתסים את

דעת-הקהל! לגבש מערך פוליטי היכול לתת למדינה ממשלה אחרת, מדיניות אחרת!

★ ★ ★

ק ריאה זו מופנית קודם כל אל הדור הצעיר. היוזמה הספונטאנית של תלמידי השמיניות, שהגישו את כתב-האישום לגולדה מאיר — יכולה להיות, צריכה להיות הסנונית המבשרת את בוא האביב. הם, הבנים, חייבים לפעול. הם לא נשחקו עדיין בגלגלי המישטר הכלכלי. הם לא טומטמו על-ידי המנגנון הגדול של שטיפת-המוח. הם חוס שיים. הם יקראו מחר לצח"ל. הם זכאים לומר את דברם. הם יכולים להשפיע. לא על-ידי האיום שלא ישרתו מחר את מדינתם במלוא כוחם. בבוא יום צרה, כולנו נגן על מדינתנו — למרות שהוחרנו את הציבור מפני המנהיגים המביאים עליו צרה זו. לעולם לא ננית לכוחות-השחור להקים מחיצה בין צה"ל — צבא ההגנה — ובין שוחרי-השלום. אך בטנם יילך אל המעוזים ואל המארבים — יישמע נא קולו הצלול של דור זה. למען השלום. נגד הרפתקנים. למען הביטי- חון. נגד שיכורי-הסיפוח. למען המחר. נגד הקולות הצורדים של שלשום.

★ ★ ★

ק ריאה זו מופנית אל אותן קבוצות הנאבקות זה מכבר למען השלום. כל אחת בדרכה ועל פי סיגנונה. השעה דוחקת, והמשימה אדירה. שינאות אישיות ומחלוקת על דברים של מהיכך — ואף על דברים מהותיים — אסור שיפריעו עתה לליכוד המחנה על-פי המכנה המשותף הרחב ביותר — השלום. פעולות פרטיזניות יכולות להיות יפות — אך אין הן יעילות. מחנה לוחמי-השלום הפעילים עדיין חלש מדי, דל מדי, מכדי שיוכל להרשות לעצמו גיוסים חלקיים. עליו לקבץ את מלוא כוחותיו — כדי לחולל את השינוי בקרב הרוב. השלום הישראלי-ערבי — רק ממשלה יכולה להשיגו. כינון ממשלה אחרת — רק רוב הצי- בור יכול להגשימו. גיבוש רוב זה — רק מחנה מלוכד של כל לוחמי-השלום הנאמנים למדינה יכול להבטיחו.

★ ★ ★

כ די לגבש רוב זה, יש לדבר בשפה ברורה. "הליכוד הלאומי" הוא אסון לאומי, ויש לפרק אותו. אך לא די בכך. לא נוכחותם של שרי גח"ל הופכת ממשלה זו לממשלת מלחמה וסיפוח, אלא הנהגתה של גולדה מאיר. המטרה הראשונה של המערכה למען השי- לום צריכה להיות — הרחקת גולדה מן הי- ממשלה. המטרה השנייה צריכה להיות — הקמת ממי- שלה בלי גולדה, בלי גח"ל, בלי אבירי הסיפוח הגלויים והמוסווים. הקמת ממשלה חדשה שתתבסס על רוב בכנסת ובעם — הרוב המערף את ארץ-ישראל-של-שלום על-פני ארץ-ישראל השלמה, המוכן ללכת בכל דרך, לנסות כל שיטה, לחתר על כל סיפוח, למען שלום של אמת עם ערובה מוחלטת לביטחון המדינה. לכך יש רוב בעם, יש רוב בכנסת, ויש רוב גם במפלגת-העבודה. את חרוב הזה יש לעורר, לגבש, לשחרר, להפוך לבוח מדיני מרכזי.

★ ★ ★

ל א נותר לנו זמן רב. בגלל ציורף של נסיבות — כשרה השעה הנוכחית להשגת השלום, יותר מכל שעה שקדמה לה, ואולי יותר מכל שעה שתבוא בעיקבותיה. מחר יכול לבוא המבול, מבול של דם ודי- מעות. השעה לפעול למען השלום היא — כעת. אל הדגל!

תמרורים

מנהלים רומן • שחקן הקול-נוע רוד שטייגר ושרלוט פורד, בתו של איל המכונות האמריקאי הנרי פורד. עד לפני כמה חודשים ניהלה שרלוט רומן סוער עם השחקן אנטוני גיולי.

מחדש נעוריו • בשחיץ, בי-חזה מיוחדת, עלידי טיפולים מיוחדים, אריסטוקרט אונאסיס, המתקרב לגיל

אונאסיס

70. ידיעות בעיתונות היחזית מספרות, ש-היחסים בין אונאסיס ורעייתו ג'קלין קנדי מתוחים מאוד בזמן האחרון.

נישוא • במונרוויה, נשיאת עצרת האו"ם אנג'י ברוק (41), שביקרה לא מזמן בישראל, ואייזאק רודוקה, סקיד מיניסטרוני החינוך של ליבריה. ברוק, עורכת-דין ובעלת מטעים, המשמשת גם כ-עוזרת שר-החוץ של ליבריה, היא האשה האפריקאית הראשונה המכהנת כנשיאת ה-עצרת.

נחוג • יום-הולדתו ה-81 של מי שהיה שליטה היחיד והכליכול של פור-טוגל משך למעלה מ-40 שנה — אנטוניו סאלאזאר. בשנה שעברה פרש סאלאזאר מתפקידו, בגלל שיתוק חלקי והתקף-לב ומי-אז הוא מאושפז בביתו.

זוכה • בבית-הדין הצבאי בחברון, מחמת הספק, מאשמת השתתפות ברצח איש מישמר-הגבול ליד מערת המכפלה בדצמבר 1968 — ראוי אלה'עברי (33), בן-אחיו של ראש עיריית חברון.

נקנס • בבית-משפט בלונדון, ב-50 לירות שטרלינג, בעון החזקת סמים, שחקן הקולנוע טוני קרטיס. במיטענו של

קרטיס

קרטיס, שהגיע ללונדון במטוס, נערך חיפוש ונמצאה כמות קטנה של קנבוס הודי, חומר ממנו מפיקים חשיש. הוא נעצר, הובא ל-משפט ונמצא אשם.

נפטר • בחיפה, בגיל 56, חלון השי-טה האורקולית בישראל, ד"ר פאול אנוך. יליד גרמניה, מוסמך למדעים, בוגר סמינר למורים ורבנים בצרפת, שימש אנוך כפרוי-פסור-מישנה במחלקה ללימודים כלכליים ב-טכניון.

נפטר • בירושלים, בגיל 94, זקן משפחת לייבוויץ המפורסמת ומי שהיה בעלה של פרופסור נחמה לייבוויץ — ידידיה ליפמן-לייבוויץ.

משל כלכל

באישור הנתונים
הרשמיים ומשאל
"המוצר הנבחר"
1970

הנבחרת ביותר - הנמכרת ביותר

בעמודים אלה הם מגלים את דעתם על האויב ועל השלום

השבוע הם השתחררו מאחת היחידות המבוארות ביותר בצה"ל

במשך שלוש השנים האחרונות הם סיכנו את חייהם יום-יום

שיח לוחמים

אריה: הרצון להרוג ערבים הוא טבעי.
חנן: לא נכון.

1970

שמישי: השתחררתי לפני שנה וחצי, עובתי את הצבא עקב פציעה. זכורה לי התקופה כשהמגמה היתה לפתוח ניצרה ולירות. אך כיום, כשאני הולך בירושלים ורואה ערבים, אני איני פוחד. אין הבדל בין יהודים וערבים. אך משהו יש בפנים. הם עושים מה שהם רוצים. אני מרגיש שם כמו בתלאביב, אך שם יש ערבים. ייתכן שבמיקרה שהייתי עכשיו בצבא הייתי מרגיש אליהם אחרת. אך היום הם אנשים רגילים, על אף שיתכן שהם פגעו בחברי. ייתכן שבמידה שאהיה משוכנע שערבי מסוים הרג חבר שלי אני אתרגו, אך לא אניע למצב שאהרוג אותו.

נועים: שמישי, אתה לפני שנה וחצי נפצעת, איך היית מגיב היום במידה והיית חוזר לשירות? במידה — המחב"ל לים בחלקם נהרגים ובחלקם נפצעים. אנשים שלנו גם הם נפצעים. כיצד היית נוהג במחבלים פצועים, היית חובש אותם — או נתן להם כדור בראש?

שמישי: היום כשאני לא בשירות אני לא מכיר את העובדות החיות. בבית אני חי בשלחה, אני לא יודע מה נעשה בתעלה, רק מה שאני שומע ברדיו. אך גם אם אלחם בהם אני לא אשנא אותם. אני אעשה משהו בגלל שאני

הורגים ערבים. הערבים הורגים בנו. אני, אחרי תקופה כה ארוכה, למדתי להכיר את הפתח בעזה, בשכם, ואת החייל המצרי. השאלה היא אם מלחמתי מובנת לו — מאחר ואחרי שלוש שנים — אני רוצה שלום.

חנן: אריה, אתה אמרת שכל המגמה שלנו היא הרג ודם.

אני לא חושב שהמטרה שלנו היא סתם להרוג. אנחנו הורגים כדי להגן על עצמנו. אני נולדתי כאן וזו ארצי. לכן אני לוחם. אך זה לא מתוך שינאה. בפירוש לא מתוך שינאה לערבים.

אריה: אני חושב שחנן לא צודק! יש בינינו רבים שהיו מוכנים גם היום להרוג ערבים כדבר מובן מאליו.
חנן: סלח לי, אתה לא צודק.

ביום שבת האחרון התכנסה בבית פרטי ברמת-גן חבורת צעירים שזופים וחטונים. היו אלה משוחררי יחידה קרבית מסוימת מאוד, שהתאספו להרהר בקול על שלוש שנות שירותם בקווי האש, על המיטען שרכשו, על האשליות שנופצו, על המחיר — ועל המחר שלהם. כתב העולם הזה שנכח בפניו, הפעיל את מכשירי ההקלטה — ובוזה נסתיים תפקידו. שלוש שנים לאחר המלחמה, כך נשמע שיח לוחמים:

נועים: לפני שלוש שנים בדיוק התגייסנו לצה"ל. קצת לאחר-מכן החלה הכוונות. אנחנו הגנו בוגרי מחזור שלא עשה במלחמה כלום. במלחמה עצמה ישבנו וראינו את ההאנטרים הירדניים טסים מעלינו.

שמישי: לפני שלוש שנים התנדבנו לצה"ל. כשהתנדבנו, קיוונו לתת לצבא וגם לקבל. קיוונו להחזיר למדינה קצת ממה שהושקע בנו. השאלה היא: איך אנחנו רואים את השרות: כשליחות או כסתם הרפתקה? האם הדרך בה הלכנו נכונה וצודקת? האם המלחמה שאנו מנהלים נראית צודקת?

חנן: כשהתנדבתי לצה"ל ראיתי עצמי כרוף אחרי ערבים ומדלג בגייפים ברחבי הדרום.

אריה: לאחר המלחמה התפתחה בארץ שינאה לכל בני הגזע הערבי.

חנן: כאן אתה טועה בהחלט.
אריה: לגיוס הגעתי לאחר תקופת לימודים — כולל קצת מזרחנות, אך בצבא ראיתי שמה שלמדתי לא כל כך תופס, במיוחד אחרי המלחמה, בזמן האחרון. אני יודע, למשל, בחגיגות האחד במאי, אצלנו במשק, הסיסמאות הן בכיוון הנצחון במלחמה ולא לאחרות הפועלים. התערערו כל מיני מוסכמות בחינוך — גם אצלנו, במשק של הקיבוץ הארצי. המסקנה היום היא: דם-דמים. כנראה שכולם הולכים בכיוון הפוך ממה שאני למדתי.

★ ★ ★

דא מתוך שינאה

נועים: היום אנחנו אחרי שלוש שנות שירות. אנחנו

(המשך מעמוד 11)

צריך לעשות. אך לא בגלל שאני שונא את מוחמד או את סעיד.
קיבלתי פקודה, אני מבין את הפקודה. זה לא עבודה של רובוט. אני יודע מה אני עושה. אני יודע גם למה אני עושה, למה אני חושב ואני יודע למה אני צריך להתגדר. ואני עושה את זה, לא בגלל שיש לי שינאה עיוורת אליי. אם אני חוזר לצבא, אני בתוך כלל שיש לו משימה מסוימת — להגן על הארץ. ברגע שאני חוזר לצבא — אני חי את זה. אם יש היתקלות אני לא אהרוג? אני אהרוג כמו נמר! בדיוק כמו שנהגתי לעשות. אתה בתור חייל הרגת,

אתה מסתכל בעיניים של המחבל. ואתה לא יכול להרוג אותו ככה סתם!

סצנת — אתה לא תחבוש אותו? אני הייתי חובש אותו! ברגע שאני לוקח אותו בתור שבוי, דבר ראשון כמו אדם.

★ ★ ★

פקודה בקשר!

שמושי: באחד המירדפים אנחנו אספנו את כל הפצועים וההרוגים שלהם. קיבלנו פקודה דרך הקשר לאסוף את

שמושי

כל ההרוגים. לייזר ז"ל אמר לי: אם יש עוד פצוע או מת שלהם — אני מת גם כן, מעייפות. הגענו למצב כזה שלא יכולנו כבר לסחוב.

אבל אם היו פצועים — העלינו את כל הפצועים, וגורן חבש אותם.

★ ★ ★

אתה לא יכול להרוג סתם

חנן: אתה מסתכל במחבל, אתה רואה את העיניים שלו, ואתה לא יכול להרוג אותו ככה סתם. זה כמו דוקר — בלי נשק אתה לא יכול להרוג אותו. זה לא עניין בעצם אף אחד אם הוא ימות או לא.

שמושי: נכון, אבל לא הרגו אותו, נכון? הוא יגלה את המוקשים, יגידו לו תודה רבה, ויעזבו אותו. לא יהרגו אותו. הוא יהיה שבוי, תסתכל בכתיהכלא — הכל מלא. אתה וההורים שלך משלמים מיסים כדי שהם יהיו בבתי הסוהר. ככה זה.

• המארח, נפצע לפני שנה וחצי עלידי
17 רבועים בגלל חלפ: 1970

חנן: גם הערבים וגם אנחנו בני אנוש. נולדנו שווים ונמות שווים. זה שאנחנו נמציאים משני עברי המיתר, זה רק בעייה שלנו ושלם.

★ ★ ★

"שיחיה במדינה ערבית"

חנן: אתה מוכן שערבי יסתובב לך בין הרגליים?
חנן: מבחינה תיאורטית נניח שהייתי מוכן. אבל אם לזכור את כל תולדות הערבים, אם נתחיל מהאיסלם, יש שם שינאה ליהודים. ואת האיסלם אי אפשר לשנות. (קריאה: זה לא אמת, חנן!)

חנן: זה אמת, כי אם תפתח פעם ספר קוראן, תראה שיש שם הטפה לשינאה ליהודים.

נועם: כל דת רואה את עצמה כדת הנכונה היחידה. גם הנצרות, גם היהדות וגם האיסלם.

חנן: אבל היהדות לא מטיפה להשמדת עמים אחרים.

נועם: לא להשמיד עמים אחרים, אלא להשמיד את המאמינים באיסלם.

חנן: הערבים מוכנים לחיות איתנו בשלום כשהם ישלטו פה וכל יום שני-שלישי יעשו איוה פוגרום קטן. כך הם מוכנים לחיות. אבל כך אני לא מוכן לחיות. אני רוצה לחיות כשלבנים שלי יהיה טוב פה, וביטחון, וששום ערבי לא יתנכל לחיי. ואם הערבי לא יכול להתאפק, וכל

חנן

הזמן הוא רק מתנכל לחיינו, אז שיחיה במדינה ערבית ולא במדינת ישראל.

★ ★ ★

"דפתי' מתנרבים בשביל כסף"

ישי: צריך לזכור שיש הבדל בין חייל מצרי ובין פתח. חייל מצרי עושה את זה בעל כורחו. מפני שאין לו ברירה. לא פעם היינו מסתכלים עליהם מבצע הטלסקופים. אתה רואה שזה בסך-הכל איוה פלאח מסכן. אולי עכשיו רמת החיילים קצת עלתה. אבל הפתח, לדעתי, הוא חלאתי אדם...

יואל: לא נכון, הפתח הוא לא חלאתי אדם. הם בדיוק אותם אנשים כמו הפלאח הערבי, אבל יש להם אידיאלים.
ישי: שמעתי דיעה שכל הפתחים עושים את זה בעד כסף.
(קריאות ביניים).

שמושי: אתה יודע למה הם חלאתי אדם? כי הם לא נלחמים נגד צבא.

חנן: רגע, האצ"ל תמיד נלחם רק בצבא הבריטי?

שמושי: אבל אין להם מטרות בכלל. אם הם ירגו זקנה, זה מטרות? הם יעזרו למישהו? הם יעזרו לעצמם?

חנן: כן, הם חושבים שעלידי זה הם יצליחו למוטט את מדינת ישראל, וזו המטרה שלהם — לא משנה באיזו דרך. נכון, מבחינה הומאנית זה לא מוסרי. אבל בשביל זה צריך להבין את המנטאליות הערבית. ולכן אתה לא יכול להתייחס אל הערבים כמו אל אדם נכון.

שמושי: אני אשאל אותך, אתה לפני כמה דקות אמרת שערבי ויהודי זה אותו דבר...

חנן: לא אמרתי אותו דבר...
שמושי: כולם בני אנוש, נכון? אז אל תסתכל על המנטאליות שלהם. אתה חונכת

בבית לא דתי, אני חונכתי בבית דתי. אז אתה לא בראדס בגלל שחונכת בבית לא דתי? זאת השאלה.

חנן: שמושי, אני מסתכל להם בעיניים כשהם אל שוה, והם מסתכלים עליך בצורה אחרת. כי הם קיבלו חינוך לגמרי שונה. זה ההבדל.

שמושי: נכון.
חנן: אז זהו. אבל זה לא אומר שבגלל שהוא מתנהג כמו פרא-אדם גם אני אתנהג כפרא-אדם.

★ ★ ★

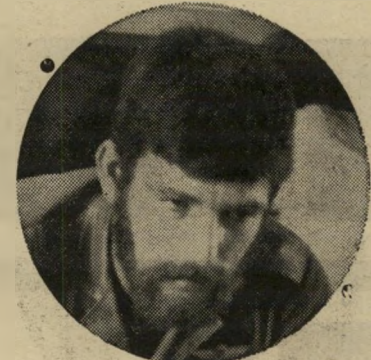
"ריברת פעם עם איש, פתח?"

שמושי: אני לא אומר שצריך להיגרר אחריו. אני רק טוען שהפתח הם חלאתי אדם. המטרות שלהם זה לא מטרות.

חנן: מנין לך? אתה דיברת עם איש פתח פעם?

שמושי: אני לא דיברתי, וזה לא מעניין אותי.

חנן: אז מאיפה אתה יודע?

יואל

שמושי: עובדות, עובדות...
חנן: אלו עובדות?
שמושי: כשאתה קורא בעיתון שהם הגיעו לאיוה בית ותינוקות נהרגו, ואשה זקנה נהרגה. עובדות כאלו.

חנן: כפר קאסם אומר לך משהו? (קריאות ביניים, צעקות).

חנן: אני לא מקבל את זה כדוגמה, אבל הפתח יביא לך את כפר קאסם כדוגמה מצוי.

אריה: שמושי, אתה פה מערב תחומים שבכלל לא שייכים לעניין הזה. תן לי להסביר לך מה אני חושב על העניין הזה. אם להשוות בין הפתח והאצ"ל והלח"י, אז זה היה ככה: האצ"ל והלח"י דפקו בעיקר את הצבא האנגלי. את ההנהגה הם דפקו רק כשלא היתה להם ברירה, ולא מתוך כוונה תחילה.

אבל המטרה המוצהרת של הפתח היא לגרום לדמוקרטיה כמה שיותר גדולה בקרב העם, זאת אומרת לתקוף את הקיבוץ ציט, לתקוף את יישובי-הספר, להרוג כל מי שבא לידי זקן, צעיר, ילד, אשה — להרוג כמה שיותר. וזה בניגוד לצבא הערבי שיוצא לדפוק את הצבא שלנו. לכן, את הפתח צריך להרוג ולרצוח ול-

"אתה מוכן שערבי יסתובב לך בין הרגליים?"

חסל כמה שיותר — שלא כמו את הצבא המצרי או הירדני הסדיר שבו אנו נלחמים.

★ ★ ★

"אסור לזכור שמונתו בן-אדם"

גורא: נועם שאל קודם אם הסתכלת פעם על החייל המצרי, אם גם הוא אדם. אז לדעתי אסור לנו, בתור חיילים, לנגוע בבקיעה הזו, משום שאם אתה נמצא במצב מלחמה, ונתחיל לגלוש לנושא אם החייל, האויב, שנוצב מולנו, הוא גם כן אדם — אז אנחנו שטוס לא נוכל למלא את מה שאנחנו צריכים למלא, בנאמנות.

נועם: לדעתי — בדיוק להיפך: רק אם נזכור שמונתו ניצב גם כן אדם —

הסיורים בתעלה וכל דבר אחר בלי לשנוא אותם.

אני שונא אותם, בגלל זה אני יכול לה-נוכל למלא את תפקידנו בנאמנות.
אמיר: גיורא, אני רוצה להגיד לך משהו. אנחנו יושבים פה, בעצם, כמו ש-היה בשיח-לוחמים. גם שם דיברו אנשים המון על המחשבות שלהם. אני חושב שאם אתה לא שונא את האנשים שאתה נלחם נגדם, אז אתה לא יכול לעשות את זה ביעילות, זה דבר ראשון. דבר שני, אני לי יודע איך אתה יכול לעשות את

נועם

רוג אותם. מפני שהם הרגו את החברים שלי, ומפני שהם עולים על החברים שלי. בגלל זה אני שונא אותם. (קריאות ביניים).

עכשיו שמע הלאה. ייתכן שיש לי תכור-נה בהמית או לא בהמית, אבל עלידי זה שאני הורג ערבים... (קריאות ביניים).

★ ★ ★

"אינני מוכן להיחם שדושים שנה"

גורא: רגע, אני חזקא בכלל חושב אחרת. אתה אומר שאני לא יכול לעשות את הסיורים ואת כל המיבצעים בצבא בלי לשנוא את האויב. אז זה לא כך. אם אני מכיר בזה שאני ממלא את החו-בה שלי למולדת, או לא נקרא לזה מולדת — אם אני מכיר שאני עושה את מה ש-אני צריך לעשות, אני לא צריך בכלל לש-נוא את האויב שלי. להיפך, זה אולי נתן פתח ותקפה לע-תיד, כי אני בטוח שאף אחד פה לא מוכן להמשיך ולהילחם, אולי חוץ מהנני, כמו שהוא אמר קודם, עוד עשר ועשרים ושלו-שים שנה. אנחנו רוצים שאם לא אנחנו,

"רק אם נזכור שהאויב מולנו הוא אדם — נוכל להיחם בנאמנות!"

אז לפחות הבנים שלנו יחיו פה במדינה גורמלית, בלי מלחמה. אבל אם אנחנו חיים, ונלחמים, תוך כדי שינאה, אז זה לא יוכל לבוא. אני מאמין שגם החייל המצרי שנלחם מולנו לא נלחם מתוך שינאה, אלא מתוך זה שהוא חייל, מתוך זה שהוא ממלא את מה שאומרים לו.

אמיר: אני רוצה עכשיו להעיר בקשר לדבר נוסף. אני חושב שלבעייה של הער-בים אין בכלל סוף. נוצר מין מצב כזה בארץ, אולי אתם לא יודעים מזה, אבל ככל שאחיל מנסה לפתח יותר את הערבים, כך הם יותר שונאים אותך. הערבים בארץ שונאים אותך, כי הם יודעים שלעולם לא יצליחו לזוגע לאיפה שאתה נמצא. (קריאות ביניים).

★ ★ ★

"אהרוג נשים וילדים"

רגע, חבר'ה, אתם מדברים בלי לדעת. אני לא מסלף שום עובדות. תתעניינו קצת

של גולדמן למצרים? האם זה לא בזבוז של סיכוי, ולוא גם הקטן ביותר, לשלוש? **שרגא:** אני לא מוכן לתת לאדם ש-ישראליותו עומדת בספק לייצג אותי בישיחות עם נאצר. **יורא:** גולדמן לא מייצג את העם בישראל, ובוודאי לא את הנוער. **אריה:** אישית, לא איכפת לי שיסע. **שמושי:** מציד, שיסע, רק שישתדל לא להזיק לעניין הישראלי. **נועם:** לדעתך, רק הפסדנו מזה שהוא לא נסע.

שרגא: לדעתך, אם לחזור רגע לנקודה הקודמת, אחת הנקודות העקרוניות בסכך סוף זו הבעיה של הערבים המקומיים בשטחים. זה שהנוער הערבי זורק רימונים ומתנגד לפתח, זה סימן שאין לו מה לעשות. קשה לדרוש מבוגר תיכון שיעבוד בתקוה כבישים. נכון שאנחנו מעלים את

"אני משוכנעת שמצבה של אם שג חייל ערבי לא שונה ממצבה של אם של חייל שלנו!"

רמת-החיים של האוכלוסיה המקומית אך צריך לזכור שיש להתייחס גם לשיכבה המשכילה. **נועם:** אני בעצם כמעט לא מכיר את הצעיר הערבי, אז איך אוכל לדרוש ממנו להתנהג אחרת כשהוא גם לא מכיר את הצעיר הישראלי? לצעיר הערבי נראה הישראלי כאיש הסכי ניקה המתקדמת, שרוצה להתפשט ולהרחיב את גבולות הארץ הציונית ולהשתמש בערי בים כבכוח עבודה זול לעבודה שחורה. לא רק יכולנו להביא לתודעתו שמה שאנחנו נו רוצים זה לחיות בשלום, וכל מה שאנחנו עושים, כולל מדיניות הבטחון, זה בעצם בגלל החשש מפניו, פשוט מפני שאנחנו לא סומכים על דיברתו. **ג'ורא:** מה שעשינו, לא עשינו מספיק.

★ ★ ★

"האם אין אנחנו זכאים למשהו?"

נועם: אולי נסכם במשהו אישי היום, עם השחרור, נראית לי בעיה נוספת, שהיא לא פחות חשובה לדעתך, וייתכן שאף מטרידה יותר. הבעיה היא: איך ניכנה את עצמנו אחרי השיחרור? אנחנו משתח-רים כשחלק מאיתנו רוצה להמשיך ולל-מוד, חלק אחר חושב על רכישת דירה או אולי להתחתן. והיכן אנו עומדים? מה היכולת להשיג

"אם תקבל פקודה להרוג נשים וילדים — תהרוג?"

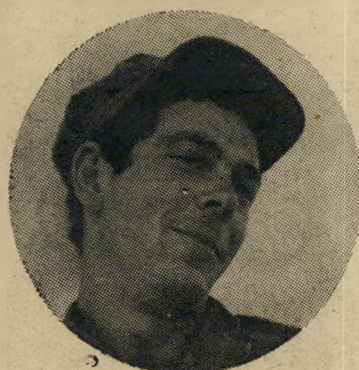
את המימון הדרוש? הרי כדי להשיג ול-כוש דירה, ולוא גם צנועה, צריך לעבוד שש עד שמונה שנים. למימון שלוש שנות לימוד באוניברסיטה צריך לעבוד שלוש שנים. עבדנו שלוש שנים, השקענו כל שיכולנו, כמעט את חיינו אפילו. אנו לא מבקשים פרסים, בפירוש לא. אבל מדוע לא נקבל מהמדינה את האפשרות לעבוד ולהרוויח יותר משכארי רגיל? מדוע לא יינתן לחיילים משוחררים לקבל פטור ממס-הכנסה לתקופה שתאפשר להם להרוויח ולחסוך סכום כסף שיממן לימוד אקדמאי? נראה לי כי אנחנו, החיילים המשוחררים, זכאים ולא לחלק מההקלות להן זכאי עולה חדש. בסך הכל נתנו למדינה יותר משנתן עולה חדש.

בעכו ובירושלים. בערים קיימים חיים בי צוותא בין ערבים ויהודים. **אמיר:** באמת? אולי תגיד לי מה ה-

"פציעתו של אחי רק שיכנעה אותי כמה חשוב השלום!"

מיקצועות של הערבים בעכו ובירושלים. (קריאה: זה לא משנה!) **אמיר:** אל תגיד לי זה לא משנה. אתה יודע כמה הם עובדים? אתה לא יודע. אז מכסימום הם מוכרים בחנויות, לא יותר. אתה לא יודע כמה שהם שונ-ים אים אותך. חלף פעם לכותל המערבי ו-תראה... (קריאה: אתה לא ראת...)

שמושי: אני במקרה, גרתי גם בעכו, לא שונאים. גרתי שם ותייתי במחיצת ער-בים. עבדתי ליד ערבים ולמדתי ליד ער-בים וידעתי מי הם, אבל לא התייחסתי אליהם כאל ערבים, אלא בדיוק כמו אל יהודים.

אמיר

אריה

ישי

ג'ורא

רק בבטחון מלא ובוודאות שיהיה שלום. פרט נוסף שצריך לזכור, שייתכן שאינו ברור כל-כך לכם, הגברים: איך תיראה הארץ הזאת בעוד כמה שנים, כשבכל כמה ימים ממשכים ונפצעים ונהרגים חיילים תחשבו על זה.

בעכו אין לך ערבי ויהודי, בעכו אתה חי בדיוק כמו שפה. אותו דבר. אתה לא מת מזה, ואתה לא מקבל פחות אוויר.

ישי: אתה מדבר באופן כללי. תסתכל מה הילדים הערביים בחיפה עושים. מה הם עושים כשהם מגיעים לגיל 17, 18? מה הם ממשכים לעשות? הם לא מתפתחים, הם לא לומדים, הם לא ממשכים ללמוד. לא נותנים להם ללמוד. לא נותנים להם שום דבר. הם נשארים למכור, לצחצח נע-ליים, לשבת בקפה שלהם, להיות משרתים אצל היהודים. (קריאות ביניים) אתם לא יודעים כמה המצב חמור. תת-עניינו, תסעו לשם! (קריאות, סוערות)

★ ★ ★

"אינני מכיר את הצעיר הערבי"

נועם: עוד בעיה: איך אנחנו מתייח-סים לאי-הסכמתה של הממשלה לנסיעתו

במה שקורה. בכל הכפרים אצלנו באיזור, במשולש, בונים להם בתים, נותנים להם הכל — והם ממשכים לשנוא אותנו. לכן, הערבי זה לא רק הבעיה של החייל המצרי או הירדני, הערבי זה בעיה כל-לית.

אם יכלו לשחוט אותנו בארץ, הם היו עושים את זה. וזו עובדה שאין בכלל מה להתווכח עליה. ערבי שיכול להציק לנו בארץ עושה את זה. לכן, צריך את הבע-ייה הזו לפתור בדרך אחרת לגמרי. **ג'ורא:** נכון שיש בעיה שנקראת ה-בעיה הערבית, בינינו לבין הערבים, בכל המרחב. אבל הבעיה שאנחנו העלינו מה היא אחרת: איך, בתור חיילים, אנחנו מר-גשים את כל המצב הזה. אני חושב ש-אסור לנו לערוב את שני הדברים. משום שאם אתה חייל, אתה צריך לעשות מה שאומרים לך. אם אתה בצבא, אסור לך לחשוב ולגלוש לנושאים האלה. אני אשאל זאת בצורה קיצונית יותר: אם אתה חייל ויש לך הוראה להרוג, תה-רוג או לא תהרוג?

"אני שונא אותם בגלל שהם הרגו את החברים שלי!"

חנן: בטח, אני אהרוג. תלוי... **נועם:** אני לא.

★ ★ ★

"הם יהרגו אותך!"

ג'ורא: בשביל זה במיוחד אמרו לנו בצבא שפקודות שהן כנגד המצפון שלך וכנגד המצפון שאתה חושב שהוא נכון, אתה יכול לסרב. זאת בעיה. זה דברים שקורים.

(קריאות ביניים) **שמושי:** אם הפיקוד העליון יגיע להח-לטה שצריך להרוג נשים, סף ווקנים... אני לא מאמין שיגיעו לזה... וזה גם לא נראה... אבל אם זה כך, אתה תהרוג? (קריאות ביניים)

חנן: שמע, לך לעזה, תראה איך ש-הילדים הקטנים שונאים אותך. (קריאה: אז מה? קריאות ביניים) **אמיר:** דע לך דבר אחד: כל הילדים הקטנים האלה, כמה שתנסה לפתח דור חדש, עם הדיעות שלך, זה שטויות! כי זה היה ככה כל הזמן, מלחמת השיחרור, מלחמת סיני, ועכשיו כשהם יהיו גדולים, הם ינסו להרוג אותך. (קריאות: סע לעכו! תראה מה הולך ב-עכו!)

★ ★ ★

יהודים וערבים חיים יחד וטוב

שמושי: בעכו, למשל, כבר לפחות עשר שנים, גרים יהודים וערבים יחד, והם חיים טוב. וגם בחיפה ובסביבה. והיום, אם אתה רוצה דוגמא, דווקא מאחורי המל-חמה, תיסע לירושלים. שם מתנהל מיסחר יהודי-ערבי, אין כבר שום יחס מיוחד. אתה לא מתייחס אליי כאל ערבי.

(קריאה: סע למשולש!) **ג'ורא:** במשולש אנחנו לא באים ב-מגע עם הישוב הערבי אלא רק בתור פועלים שלנו. וזה יוצר מצב אחר לגמרי מאשר בערים. במשולש הערבים לא חיים בעיר אחת יחד עם יהודים. זה משהו אחר לגמרי. הם נמצאים כל הלילה במשולש, באים לעבוד ביום אצל בעל-הבית הערבי, זה יוצר מצב אחר. במיוחד שהמצב שלהם לא טוב כמו המצב אצל העירוניים, כמו

אחד מאנשי היחידה, שלא זכה להשתחרר ולשנות בשיח, היה לייזר קנדלשטיין, חבר קיבוץ גבעתי-השלושה.

לייזר נפל לפני שנה בדיוק, בי ראשון למאי 1969. שני פגזי מרי גמה 82 מ"מ פגעו במוצב שלו. הוא נפצע קשה, פונה עדידי פ., מפקד היחידה שהיה אז בדיוק בסוור במוצבים. לאחר זמן, סיפר פ.:

"שעתיים עברו עד שיכולתי לזכור אותנו. בשעתיים אלו החזקתי תו בורעותי — והוא, הפצוע, נזיפה לעורר אותי: 'תדע לך שאני חזק', אמר לי. 'אין לך מושג אילו כאבים עוברים עלי, אבל אני אחי זור ליחידה. אני חזק. אנחנו מוכים רחים לחיות חזקים.' 12 שעות מאוחר יותר, מת מפצעיו.

"אילו הייתי יודע שלייזר יילקח מבינינו, אולי הייתי מקליט או רושם כל מילה שיצאה מפיו. כדי שיבינו מהו מחיר הגבורה שאנו משלמים.

"לייזר היה אנדה של בן ההתיישבות העובדת, שכל שירותיו חיפש מה יוכל לעשות בשביל הציבא, ולא מה יוכל הצבא לעשות בשבילו. אומץ ליבו וכשרו איפינו אותו כלוחם. חזיתי בו עת עבד במחיצתי במירדף אחרי חבי

„קודם

לנים באיזור הפיראן. שם ראיתי כיצד האיש שהטיף בדוכור, ריחף בין המצוקים ונלחם בארי. "אחרי המירדף נפגש עם שרי הביטחון, ששאלו: 'האם אתה נשאר בצבא הקבע?'

"לייזר הלך מאיתנו, ונשאר ביינו, בדמות של לוחם נועז, מנהיג ומחונן. נדמה לי שהוא בינינו ירמם ולילה, מלווה אותנו במופת מעשיו, וכלפיד מאיר דרכנו.

וכך, איפוא, השתתף לייזר, למי רות הכל, בשיח חבריו. באלם, ללא מילה. דמותו החקוקה בליבם — דיברה מפיחם.

להלן קטעים ממכתביו — מלפני גיוסו, ומתקופת שירותו.

ביום השנה למותו, ישיחו הם במקומו, בשיח לוחמים 1970.

★

יש לי נושא מעניין שאני כולי שקוע בו עכשיו — עזבונו הבנים.*

מציקה לי עכשיו מאוד השאלה, כיצד לראות את החברה שנפלו במלחמת השיח רור ובמלחמות אחרות. כיצד עלינו להעריך אותם. קשה להשתחרר מתגובת הרגש, מן ההנחות עם אלה שנפלו. אנו בדרך-כלל

* בקיבוצו, לפני גיוסו, הכין לייזר עבו' דתיגמר, על הנושא עיבון הבנים. הוא לא זכה לסיימה.

„קשה להשלים שהמטרה היא ללמוד איך להרוג בצורה הטובה ביותר!"

המשנתן שלי דיבר

אהיה אדם ורק אחר-כך חייל!"

איך להרוג בצורה הטובה והיעילה ביותר. את כל הרגשות והזיכרונות, החיות מימים יפים יותר אני משאיר בצד. דרך אגב, אני בצנחנים.

את שואלת אם זה כדאי? כרגע אין לי תשובה, ימים יגידו.

שוב מכתב, אבל הפעם כאילו עברו ימים רבים. מלחמה התחוללה באמצע. מלחמה קשה — והיום מודיעים שהיא נגמרה. אם דאגתם לי במשך השבוע האחרון, היה זה ללא צורך. הייתי בעורף, בבסיס אי-שם, עדיין טירון.

מצב הרוח עגום, עכור, בגלל תוצאות אותה מלחמה אכזרית. אני מתרשם עדיין מהנצחונות הגדולים. אני אבל על המתים. הטובים מבין ידידי כבר אינם. רציתי להשיג תתף במלחמה הזאת. לא כדי להרוג או לרצוח, אלא כדי שאוכל לדעת שגם לי יד וחלק בהצלת קיומנו, שגם אני עושה משהו (המשך בעמוד 23)

• מלחמת ששת הימים

יחיד בו מועלה זיכרם. מה נשמע בבית הרחוק? אני נורא מתגעגע. יש לי רצון לשוב, לחטט במקרה, לעבוד בכותנה. בקיצור, לחזור אליכם. אבל ישנם דברים שצריך לעשותם — לכן אני כאן.

כאן כרגיל אין חדש. התורף מתקרב ואנו ב"ברן" כמו אצל פלחים. רק כאן מרגישים באמת את חוויות הגשם. כאן אתה מרגיש מה משמעות יש למים. הלחאי שיירד מעט גשם, והכל יהיה ירוק בעיניי.

★ ★ ★

• דרך אגב,

אני בצנחנים

ביום ראשון זה אני הולך לצבא. כשי תקבל את המכתב ודאי כבר אהיה שם. לפחות שם לא צריך לחשוב, אלא רק לבצע. קשה לי להשלים שהמטרה היא ללמוד

זיכרון ובבית הורים שכולים. כל-כך הייתי רוצה להכירם.

★ ★ ★

• שכחו את

הנופלים

נורית, שלום. לומר את האמת, אני עכשיו במצב-רוח מזופה, לבדי בחדר. כולם בחזרות לחג המחזור.

ולמה לא הצטרפתי? הם שכחו משום מה, החברה והמנהלים שלהם מלמעלה, שהערב חל יום-הזיכרון. אני מוצא לנכון לקפץ לדדות שם על הבמה כבכל ערב רגיל. אני רואה בזה עוול לא ישוער. והאמיני לי, שאין לי כל רצון לעשות רושם, או לצאת מן הכלל. אבל לאחר כמה חודשים שאני עוסק בנושא עיזבון הבנים, אחטא למצפוני, אם לא אשתתף בעצמי ביום ה'

זוכרים אותם כגיבורים, כאלה שהיו מוכנים להקריב עצמם.

אנו חייבים להשתחרר מהרגש — אני יודע שזה קשה — ולבחון אובייקטיבית. לזכור למשל גם את דירי-אסין וכפר-קאסם. לזכור בזיונות של המלחמה.

אין זאת עדיין דיעה מוגדרת. יש בי מאי בק. מצבי סוער. אני עוצם את עיני וראשי מסתובב. אני רואה אותם מול עיני — ואולי לא הם ממש, אלא אותן איגרות, אותם מכתבים מופלאים לחבר או לחברה — ואני מרגיש כמוהם.

בתסיסת את מלחמת הקוממיות אני רוי אה סתירה בדיעה שהיו משתמשים, שהי נוער לא התייצב כולו. אלה הם דברים טבעיים, בהיות האנשים בקשת-גחנים רח' בה של מוצא, חינוך, מיסגרת-חיים והחי. העולם נשען תמיד על המתנדבים. אין המונים נועזים. יש יחידים רבים מהם, טר' בים כל-כך, יכולים היו לתרום לארץ הזו. אבל הם נפלו וזיכרם מועלה רק ביום ה'

חייל לדוגמה

חניך מצטיין

ילד בקיבוץ

במדינה

העם

צה"ל במוסקבה?

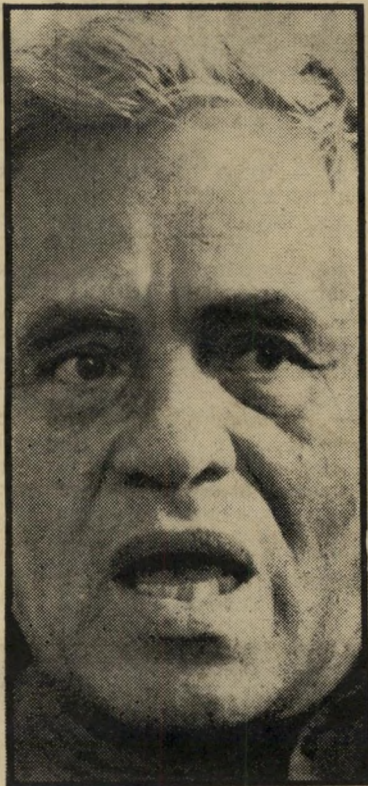
רק בלית ברירה!

„אם בעקבות החדירה הסובייטית למצרים עלולה לפרוץ מלחמה בין ברית המועצות וישראל, וצה"ל יאלץ לכבוש את מוסקבה — תיפול מלוא האחריות על כך על ממשלת ברית המועצות. ממשלת ישראל מנערת מעליה מראש כל אחריות להתפתחות זו.“

הודעה זו לא הושמעה השבוע בירושלים, אך אילו הושמעה לא היתה מפתיעה איש. כי דברים כדוגמה זו, אם כי קצת יותר צנועים, נשמעו בפי דוברים ממשלתיים.

„נדפוק אותם!“ אפשר היה להבין את תגובתם האינסטינקטיבית של אזרחי ישראל, שהגיבו בצורה ריגשית על האיום ה־סובייטי החדש. כמו כל ציבור בראש העומד מול איום, היתה התגובה: „נדפוק אותם!“ לא קשה היה להסביר כי מבחינה עניינית טהורה יכולים טייסי צה"ל להתמודד בהחלט עם הסיסטם הסובייטי, שאינם סופר־מניס (ראה מסגרת). אולם זהו הגיון מוגבל. כי בניגוד לישראל ולצה"ל, שמשאביהם מוגבלים, עומדים לרשות הסובייטים משאבים בלתי־מוגבלים. אין ספק כי מתכנני ה־קרמלין, שהחליטו על התערבות הכוחות הסובייטים, לקחו זאת מראש בחשבון. מה לשם מה? אחת התגובות הפחות הגיוניות היתה השימחה על כך שהמצב ה־חדש „יכריח את אמריקה למסור לנו את הפנטומים שדרשנו.“

אין כל בסחון בכך. ממשלת ניקסון אינה רוצה להסתבך, אין היא תלויה בקולות היהודים כמו קודמתה, והיא חוששת מאד בפני צימות עם הסובייטים. מכיוון שהיא מאמינה כי ההתערבות הסובייטית באה אך ורק בגלל השגיאות של ממשלת גולדה, ש־

ח"כ חזן

בוגדים לאומיים

פתחה בהפצצת מצריים לעומק, גם אין היא מרגישה התחייבות מוסרית לצאת מגדרה לעזור.

אך חשוב יותר שיקול אחר: 50 ה־פנטומים יכלו לשנות באופן מכריע את המאזן האזרחי הישראלי־ערבי, אך לא את המאזן הישראלי־סובייטי. אם הפנטומים יביאו לתיגבור חיל־האוויר, ובעיקבותיו שאר החילות של ברית המועצות במצריים, ייצא שכרם בהפסדם.

לא פעם שוכחים מעריצי הפנטומים אמה פשוטה אחת: מדינת ישראל אינה קיימת ל־מען הפנטומים, אלא הפנטומים למען מדינת ישראל.

אין הפנטומים מהווים מטרה בפני עצמם. המטרה היא ביטחון. רמזיו של דיון. מצבה של ישראל לא

היום ואחר חבלה נהדר.

אמיך

ביום ששי ובשבת אין אוטובוסים. אז מה? לשבת בבית? לא — אם יש לך למברטה. בלמברטה אתה מגיע לדיסקוטק. בלמברטה אתה לוקח את החברה הביתה נשעות הקטנות. בלמברטה אתה מגיע לים ולכדורגל. עם הלמברטה היפהפיה שלך אתה אדם חדש — בשבת ובימי החול.

למברטה

סוכנים בלעדיים לישראל: קפריש, הפצת מכונות בע"מ

תל-אביב: בית הדר, דרך פ"ת 19, טל. 623441-2 • **חיפה:** רחוב העצמאות 98, טל. 537059. **מפיצים ראשיים:** תל-אביב: „סג" חברה להשקעות בע"מ, השרון 10, טל. 31755 • חיפה: ש. בן־דב, הדר הכרמל, רח' ביאליק 6, טל. 63981 • מוסק „סילון“, מרכז מסחרי, רח' אליהו שמע 15, טל. 26940, 23202 • רמת-גן: צבי רון, רח' זיבוטנסקי 48, טל. 727341 • עפולה: הראל סלע בע"מ, רח' יהושע 52, טל. 22195 • נהריה: ששון, המיסדים 22, טל. 920169 • פ"ת: מוסק אלמוג, סטרומה 10, טל. 913635 • רמתיים: שרות קטי נועים, דרך השרון 20, טל. 924353 • באר-שבע: מוסק „מוטוכל“, טרומפלדור 81.

יש לך הכל אם יש לך Amich

גימנסיה ריאליט

ההרשמה לשנת הלימודים תשל"א לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

ליבורנטים כימיים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלויזיה - תעופה

תיכון עיוני במגמות
הומניסטית
ריאליט

כל המגמות כוללות הכנה לבחינות בגרות
חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי ניסיון א סטיפנדיות

פרטים, הרשמה, 9'1.5'8	תל-אביב, ברנר 17, פנפת אלגבי 55	חיפה, שמריהו 20, לוי 20	רמת-גן, ביאליק 42, בית האורח	בתים, רוטשילד 33, ע"י המצבה	חולון, סוקולוב 68	פתח-תקוה, נרמכבא 1	כ"ב, חברון 22, מפנת מודיעין 77

בכל רגע יכול חיל האוויר שלנו להיתקל בו

א ידו יכלה ממשלת ישראל להסיר את הידיעה מאזרחיה, ולסווגה כסוד ביטחוני חמור, אין ספק שהיתה עושה זאת. לא היה שום עניין לממשלת גולדה מאיר לפרסם ידיעה שתעכיר את האוויר בארץ, העכורה כבר בלאו הכי, ולערער את מוראל העורף האזרחי, שספג גם לפני ידיעה זו מהלומה אחר מהלומה.

אבל לא היה מנוס מכך. האינפורמציה כי הטייסים הרוסיים, המוצבים על אדמת מצרים, החלו לעסוק במשימות מיבצעיות, במטרה לייבט מוטוסים ישראלים החדרים לעומק של מצרים, כבר נמסרה לארצות הברית. כפי שנימסר שם, שימשו כהוכחה לאינפורמציה זו שיחות מוקלטות בין טייסי סים רוסיים באוויר, בינם לבין עצמם, ובינם לבין בסיסי הקרקע שלהם.

בארצות הברית אין צנזורה. משהודלה הידיעה לידע עיתונאים והניוירק טיימס עמד לפרסמה, הוציאה ממשלת ישראל ביטוי של לפנות בוקר הודעת חירום בעניין, שאישרה ידיעות שנפוצו שבועיים קודם.

הממשלה נתפסה לזבלה

עצם צורת פירסום ההודעה הממשלתית יצרה בהלה, אבל ממשלת ישראל לא יכלה להימנע מפירסומה. שכן, כאשר נמסרה הידיעה לאמריקאים, נעשה הדבר במטרה לאלץ את הנשיא ניקסון לחזור ולעניין בבקשת ישראל למוטוסים נוספים. אילו היתה הידיעה על כך מתפרסמת בעתונות האמריקאית בלי הודעה ישראלית, היה מקום לפקפק במהימנות האינפורמציה הישראלית — אותה מטרה הממשלה לאמריקאים אך העלימה מאזרחי ישראל.

אבל הממשלה עדיין קיוותה שהדבר יישאר בגדר עניין שבינה לבין הממשלה האמריקאית. רק כאשר היה ברור שהידיעה כבר מודפסת — ניבחה הממשלה להניסוח ההודעה הבת-יסקרית.

לא היתה זו חדשה כי טייסים סובייטיים נימצאים במצרים. הם נימצאים שם מזה זמן רב, בתפקידי אימון והדרכה, ומטיסים מטוסים שנועדו לעקוב אחרי אניות הצי השישי האמריקאי. החידוש היה בכך שהם החלו להטיס מטוסי מיג 21 במשימות הגנה — והשלימו בכך את מערכת ההגנה האנטי-אווירית שהקימו לאחרונה ביבשת מצרים.

אבל בעיקבות ההודעה הממשלתית נוצר רושם מפחיד ומדכא. אזרחים אמרנו כי מאחורי הפירסומים מסתתרים דברים חמורים ומסוכנים הקשורים בחיל-האוויר הרוסי.

★ ★ ★ חיל ללא מיסתורין

למעשה, אין שום דבר סודי או מיסתורי בחיל-האוויר הסובייטי. כל הנתונים עליו נימצאים בידי שירותי המודיעין של ארצות-המערב. הרוסים עצמם, למרות שאינם מרבים בפירסומים על הורע האווירית של צבאם, אינם עוטפים אותה במעטה של סודיות. מדי פעם נערכות בברית-המועצות תצוגות אוויריות, בהן מוצגים הדגמים החדשים של מטוסי-הקרב שלהם.

מבחינת התיכנון של מטוסי העתיד, הצי ליחור הרוסים להשיג את מדינות המערב. הם מייצרים כבר מטוס-קרב בעל כנפיים משתנות, שייצורו מהווה עדיין בעיה חמורה עבור חיל-האוויר של ארצות-הברית. מטוסי-הקרב החדשים שלהם, המכונה במערב מיג-23, גם הוא בעל תכונות העולות על מטוסי-הקרב החדשים של מדינות המערב. אולם המוטוסים הנמצאים בשירות ממשל בחיל-האוויר הסובייטי, ובחילות-האוויר של המדינות הקומוניסטיות, הם בעלי תכונות שוות-ערך בבצועיהם ובחימושם לאלה הקובלים במערב.

חיל-האוויר הרוסי עבר תמורה יסודית בתחילת שנות ה-60, בתפיסתו ובמיבנהו האירגוני. עד אז היתה התפיסה של הכוח האווירי מבוססת בעיקר על כך שהוא מהווה מעין ארטילריה ארוכת-טווח. בשנות ה-60 הראשונות הוא הפך לזרוע צבאית רבת-משימות. מערכת של כאלף שירותי תעופה חדשים נבנתה בברית-המועצות עצמה, ובמדינות מזרח-אירופה. במקביל לפיתוח המוטוסים עצמם התרכזה הסובייטית סים בפיתוח מערכות ראדאר, בעלות אתראה מוקדמת, וטילים נגד-מוטוסים, במספרים גדולים.

ברשות ברית-המועצות נימצאים כיום, לפי הערכה, כ-15 אלף מטוסים בפעילות מיבצעית, שי רובם הם מטוסי סילון.

הם מופעלים בידי חיל המונה כחצי מיליון חיילים, שכל אחד מהם משרת ארבע שנות שירות חובה — בניגוד לשתי שנות שירות-החובה בחילות-הקרקע. חמשת המרכיבים העיקריים של חיל-האוויר הסובייטי הם כדלהלן:

● **כוח משימה איסטרטגי** — הפצצה, המונה 1200 מטוסי-הפצצה מדגמי טופולב ומיאשיב.

● **כוח ההפצצה הטאקטי**, המורכב מכ-5000 מטוסי-הפצצה קלים.

● **כוח מטוסי הקרב וההירוט** — שעוצמתו כ-7500 מטוסים, רובם ככולם כאלה הטיסים מעבר למחירות הקול.

● **כוח הפצצה ימי**, שבסיסיו על הקרקע, המיועד בעיקר ללוחמה ימית, ויכולל כאלף מטוסים.

● **כוח שי מטוסי תובלה**, שגם הוא מורכב בעיקרו ממטוסים סילוניים.

● **כוחו של טייס רוסי** —

לדג, עוצמתו של חיל-האוויר הרוסי אינה מההה, לפי שעה, גורם לגבי חיל-האוויר הישראלי, שכן עדיין לא

האם הוא יילחם?

And any violators of Soviet air space will come up against fighter-planes and rocket-carriers, of which Captain Sosnovitsv (below) commands a flight.

דף מחוברת תעמולה

של הצבא הסובייטי:

סרן סוסנוצב, מפקד טייסת, עם מטוסי החיל

סיקרב סובייטים למטוסי-קרב אחרים, היא קטנה ביותר.

אין כל ספק בדבר כי שני הצדדים אינם מעוניינים לבחון הנחות תיאורטיות אלה. ישראל אינה מעוניינת לבוא במגע עם טייסי סים רוסיים בקרבות-אוויר, יהיו אשר יהיו תוצאותיהם. יש לקוות כי גם הרוסים עצמם לא יהיו מעוניינים להכניס את טייסי סיהם למבחן מעשי העלול לסכנם עוד יותר — אם כי אין זה בטוח. יתכן שי רצו לבחון את כליהם, ולהקנות נסיון קרבי לטייסיהם.

לעומת זאת, סומכים הרוסים על כך כי עצם נוכחותם בעומק מצרים, ועצם הידיעה הישראלית כי טייסים רוסיים עשויים לקבל משימות יירוט נגד מטוסים ישראלים, דיה כדי להרתיע את ישראל מלשגר את מטוסי-הקרב למצרים.

מצב זה מקנה כמה יתרונות למצריים. מכל היתרונות האלה היתרון הכבד ביותר הוא זה שהוקנה לחיל-האוויר המצרי, אם עד כה חששו טייסים מצריים לצאת למשימות התקפה על עמדות ישראליות, מתוך ידיעה שמטוסי-קרב ישראלים יכולים לרדוף אחריהם עד לבסיסיהם ולהפילם שם, הרי עתה השתנה המצב.

טייס מצרי המוגיח לכיוון התעלה, יודע כי אם יצליח לחזור כי 50 ק"מ לתוך שטח מצריים, הוא בטוח שם. מטוסי ישראל לא ירדפו אחריו, מתוך חשש להיתקל במטוסים רוסיים.

הסכנה שבמצב זה היא, שבאוויר אין העניינים מתרחשים כשם שהם נראים ביבשת ישראל. יכולים הרוסים להגביל את טייסי סיהם במצרים, שלא להיכנס לאזור התעלה ולהימנע מהיתקלות במטוסים ישראלים שי אינם במשימות הפצצה בעומק מצריים; ויכולה ישראל להגביל את חדירת מטוסי-קרב אל תוך שטח מצריים — תמיד קיימת אפשרות כי למרות כל ההגבלות שמטילים שני הצדדים, יוצר מצב בו יירו טייסים ישראלים וטייסים סובייטיים זה בזה, וימשיכו משני הצדדים להטיס מטוסי-קרב אפשרות גזו — ומה שיקרה בי עקבותיה, זו הסכנה האמיתית.

נוצר מצב בו תצטרך ישראל להתמודד עם חיל-האוויר הרוסי. מה שצריך לקחת בחשבון הוא רמתו של הטייס הסובייטי הימיוע, כאשר יישב במטוסי-הקרב הנמצאים ברשות חיל-האוויר המצרי.

בנקודה זו אין שום ידיעה ברורה לגבי איכותו של טייס רוסי, כשם שאין ידיעה לגבי איכותו של טייס-קרב בריטי או צרפתי. איכות כזאת ניתן לקבוע רק בשעת קרב של ממש. וכמו מרבית הטייסים ביבשת, לא השתתפו טייסים סובייטיים בקרבות של ממש מאז מלחמת-העולם השנייה.

ניתן להניח שכושרו הטכנולוגי של טייס רוסי עולה בהרבה על כושר כזה של טייס מצרי. אולם רמה של טייס-קרב אינה נקבעת רק לפי יכולתו להטיס את מטוסו. היא מורכבת ממכלול גורמים שונים, כמו למשל: חירגול, נסיון, הכרת מטוסי-האוויר, הכרת המיגרעות של המוטוס שבירו, הכרת השטח, מטיבציה לקרב, נכונות להתמודד דות פניס-אל-פנים, ועוד אלף ואחד מרכיבים.

מבחינות אלה, הרי עצם הטענה כי לטייס ישראלי אין מה לחשוש מפגישה באוויר עם טייס רוסי, אינה מבחינת התרברבות. שכן השוואה אובייקטיבית של הנתונים, מראה את היתרונות שיש לטייס הישראלי בכל אחד מהמרכיבים הקובעים את איכות הטייס — לפחות בשלב הראשון.

★ ★ ★ אפשרויות של תיאוריה

לדבר על הניסיון הקרבי והמיוע, טיבציה, הרי גם מבחינת האימון והתרגול יש לטייס הישראלי יתרון על טייסי הקרב הסובייטי. משימתו של כוח מטוסי הקרב וההירוט של חיל-האוויר הרוסי היא להילחם נגד מפציצים, העלולים להופיע ולהפציץ את ברית-המועצות. למשימה זו הוא אומן ותורגל.

לעומת זאת, הוקדשה הרבה מחות-לשומת-לב באימונו להתייחסות עם מטוסי-קרב. שכן, בי המרחקים הארוכים, הסביר רות של קרבות-אוויר בין מטוסי

בוגד לאומי! קרא יעקב חזן, המנהיג היקשיש של מפ"ם. רעם קריאות-ביניים נוצות שישע את דבריו.

זה היה השבוע בבקעת-חביבה, שם התכנסה מועצת הקיבוץ הארצי. כל הנוכחים ידעו מיהם ה"בוגדים": חברי קיבוצי ה"שומר-הצעיר שפרשו ממפ"ם, הקימו את קבוצת שי"ח (שמאל ישראלי חדש).

מפלגות

מפ"ם פה,

מפ"ם שם

מי שהלך להפגין נגד ההתנחלות בחרון, בשטח המוחזק על-ידי צה"ל, הוא

מכיוון שכל אנשי שי"ח הם חיילי-מילואים, ורבים מהם קצינים ביהדות קרבות, היה הועם מוכן. אפילו חזן הבין שהגדרת את הסאה. בהודעה אשית חזר בו מדבריו, מכיוון ש"אמר דבר חמור".

שתי הפגנות. אף אחד מן הנוכחים לא ידע כי כמה ימים לפני כן פירסם (המשפט בעמוד 25)

★ דוגמנית הצמרת קארין דונסקי עשתה

את הכל כדי לקבל את התפקיד

הראשי במחזה העירום „שיער“

★ היא הצטלמה לראשונה בתצלומי-

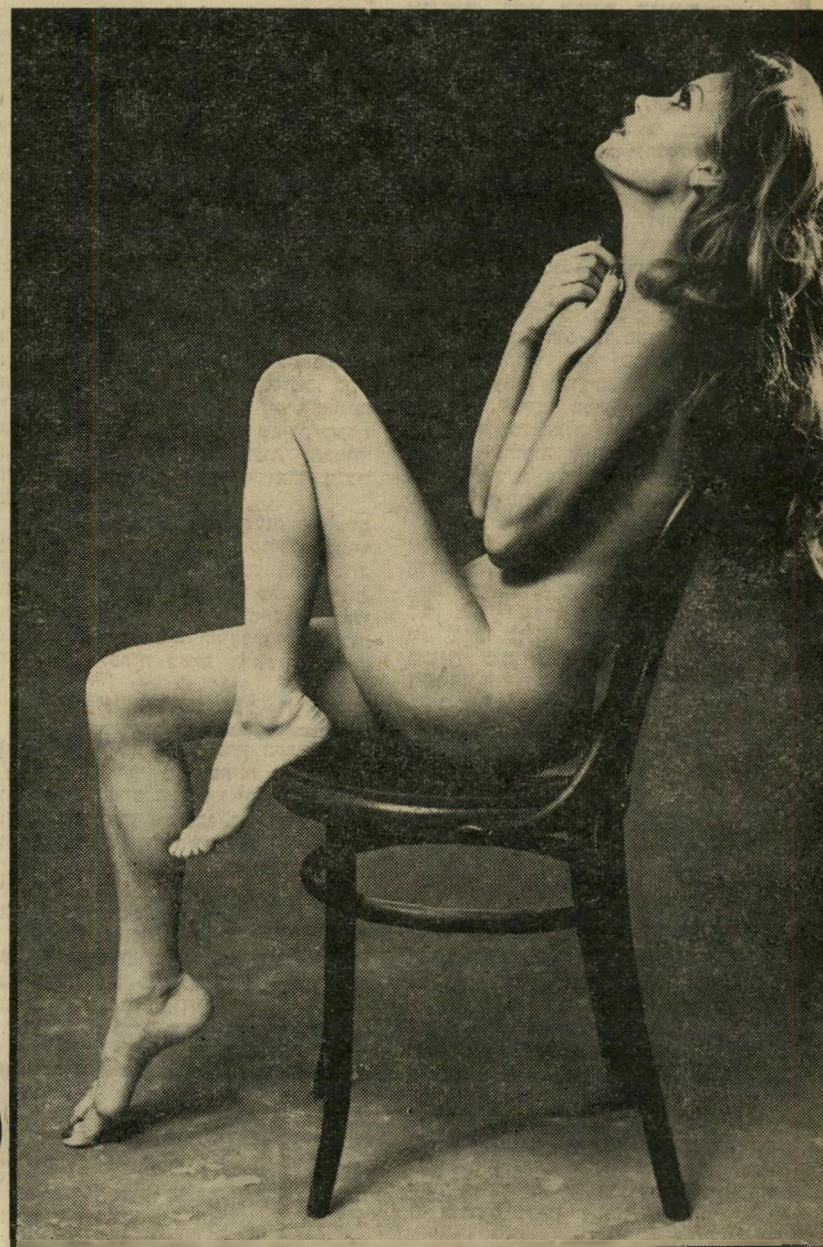
עירום סנסציוניים

★ בעלה איים להתגרש ממנה

אולם:

היא

הפסידה-

לראשונה - עירום צילום עירום ראשון של דוגמנית הצמרת ואשת החברה קארין דונסקי בעירום מלא, וחלקי (בתמונה משמאל, לבושה בגדי עור שקוף ועטורת הפיאה הנוכרית מתוך המחזה, שהובאה מאנגליה).

בתמונה למטה — סצינה מתוך שיעור בה מציגים השחקנים והשחקניות את אברייהם של הצופים. בתמונה למטה — שתי שחקניות על הבמה בכתונת-לילה אוריי רית. לדברי הבמאי פאטריק גלאנד — ההתפשטות בהצגה היא זכות, לא חובה. מי משחקני ישראל יצלל זכות מיוחדת וזו עליו.

נורא, עברתי שלוש בחינות, האחרונה כי משך כשעה עם הכוריאוגרף האנגלי. נאמר לי שעברתי את כל הבחינות — ופתאום קיבלה אחרת את התפקיד שאני נבחרתי עליו.

„זה לא נכון שאני מתגרשת. בעלי התיחל להשלים עם זה שאני עושה מה שאני רוצה — אפילו צילומי עירום. מקור השמור עות על המריבות בינינו היא פשיטת-הרגל של אבי-בעלי, דויד דונסקי, בעל המפעל תלווה מודל.

„למולי, בעלי כבר יצא מזמן מהסינור של אביו — ויש לו שני מפעלים פרטיים משל עצמו.”

למה אם כן, למרות העירום הנהדר והי בחינות הממושכות פיספסה קארין? את האמת העצובה גילה אחד ממנהלי ההצגה:

„מה שהפריע לנו — היה הקול הצרוד שלה.”

אז אי-אפשר היה להגיד לה את זה לפני שהיא התפשטה?

וזה זכתה!

מי יעשה זאת? בתמונה למטה — סצינה מתוך שיעור בה מציגים השחקנים והשחקניות את אברייהם של הצופים. בתמונה למטה — שתי שחקניות על הבמה בכתונת-לילה אוריי רית. לדברי הבמאי פאטריק גלאנד — ההתפשטות בהצגה היא זכות, לא חובה. מי משחקני ישראל יצלל זכות מיוחדת וזו עליו.

אז גם קארין דונסקי התפשטה סוף-סוף.

במשך שנים סירבה דוגמנית הצמרת ו' אשת-החברה התל-אביבית לחשוף את גופה הנהדר, עמודה בפני הצעות מפתות לדגמן בעירום, לא התפתחה — מה גם שעבודת הדוגמנית שלה היתה מתוך אהבת המקצוע, לא לצרכי פרנסה.

אך לבסוף, כשהיא הסכימה להתפשט — התברר שזה היה לשוא.

הבעל

התנגד

היא הסכימה להתפשט למען הסיכוי לקבל את התפקיד הראשי, זה של שיליה, במחזמר שיער העומד להיות מופק בארץ.

היא הצטלמה בעירום, הראתה את הצילום מים — וכמעט קיבלה את התפקיד. היא היתה מוכנה אפילו ליותר מצילומי עירום, למען המטרה הנכספת: להתנגש עם בעלה עד כדי איום בגירושיו. הבעל התינגד לכך שאורחי ישראל כולם יראו את אשתו עירומה כביום היחלודה.

אולם הכל היה לשוא, ואת התפקיד קיבלה מירנה סטרום, ששיחקה בארץ במחזה הכשל הקולוסאלי לחיי הסוסים שהוציאו את עט ישראל מהבוץ. מירנה אפילו לא נאלצה להתפשט לשם כך.

למה

הכישלון?

ספרת קארין: „הבמאי פאטריק גלאנד התלהב ממני

העולה מאמריקה מירנה סטרום, שחקנית תיאטרון ניו-יורקית, שעלתה לארץ לפני שבעה חודשים, ושיחקה במחזה הכשל לחיי הסוסים, זכתה בתפקיד הראשי במחזמר שיער — בלי שהתפשטה כלל.

הסובייטיזציה

בתוככי ישראל

זה הגדוש את סאתם של רוזנבלום וחבריו. לפי מיטב השיטות הסובייטיות, התארגנה פעולה ספונטאנית של עובדי העיתון, שהגישו אולי סימטום: לשים קץ למעשי התכסוסים בעיתון. אחרת, הם איימו ית' פטרו כולם בצוותא.

התוצאה לא אחרת לבוא. השלושה נקראו אל העורכים. נמסרה להם הוראה: מעתה יוכל כל אחד מהם לכתוב רק מאמר אחד בחודש, שיתייחס לעניינים פוליטיים. את שאר מאמריו עליו להגיש לנשיא של מהבכר.

כדי להמתיק את הגזירה, נשלחו כל השלושה לגלות ממושכת בחו"ל. כיום א' יצאה זיוה יריב לסיקור פסטיבל קאן, תמשיך אחר-כך לספר לקוראי העיתון על הנעשה באירופה. בעיקבותיה ייסע עמוס קינן. חיים חפר ייסע לאמריקה. העיתון נשאר נקי מתכסוסים התומכים בד"ר גולדמן, והמתנגדים לסיפוח ולהתנחלות בחברון.

סילופים ברדיו

ר' דיעות אחרונות" הוא מיפעל פרטי, והוא זכאי לקבוע את מדיניותו כאוות נפשו — (אם כי יש בארץ מונופול לשני הצהרונים, וכאשר שניהם נרתמים למסע התעמולה של האגף הסיפוחיסטי בממשלה, פירושו של דבר הוא שיטת-מוח).

אולם חמור עוד יותר השימוש במכשירים המובחקים של הממשלה: הרדיו והטלוויזיה. השבוע אירעו כמה מיקרים, שהוכיחו כי חל שם שינוי, וכי שניהם הפכו עתה מכשירים מובחקים של מנגנון-התעמולה הממשלתי, עד כדי סילוף עובדות, העלמת עובדות והפצת שקרים גסים.

הד"ר נחום גולדמן הופיע בפני הסטודנטים הירושלמיים באולם ויז, המכיל כ-500 מקומות. מה אירע שם?

לפי מהדורות החדשות של הרדיו, נסתר כי לא ניתן לגולדמן לדבר, וכי הקהל נחלק שעה בשעה בין תומכיו ומתנגדיו. על אותה גירסה חזרו, למחרת היום, כימעט כל העיתונים. מי שהסתכל באותו ערב בדיח בטלוויזיה, בתוכנית מבט לחדשות, ראה אמת שונה לגמרי — כי את המצלמה קשה לרמות.

רובו המכריע של קהל הסטודנטים צידד בגולדמן, הפסיק את דבריו כל כמה דקות במחויאות-נפיים סוערות. המפריעים היו קבוצה זעירה של בריונים, שבאה להרצאה ככוונה ברורה לפוצצת.

דיקאן הסטודנטים, שישב לצידו של הד"ר גולדמן, פיקפק אם המפריעים הם סטודנטים. אחרי כל הפרעה פנה הקהל בגוף אחד לעבר המפריעים, ניסה להשתקם, ובכך הוסיף להמומה. צלם הטלוויזיה אף הצליח לצוד את אחד ממנהיגי הבריונים, הנציח את פעילותו. מה שפוצץ את האסיפה לא היו חילוקי-דיעות בין תומכים ומתנגדי דיו, אלא נסיון יזום של כיתת-בריונים מאורגנת לסתום את פיו של המנהיג הציוני הקשיש, למנוע בערו מלהביע את דעתו.

לשם מה בא הסילוף המכחך של הרדיו? המטרה היתה מובנת מאליה: לערער על העובדה שציבור הסטודנטים תומך ברובו המכריע ביוזמת-השלום של גולדמן, ולעורר את הרושם שחלק חשוב ממנו תומך בממשלה בפרשה זו.

דחליל לשם הסתה

ל שם אותה מטרה באו סילופים נוספים במשך השבוע. אחד הבולטים בהם: מסירת ידיעה מגמתית ושקרנית בצהרי יום שבת. נאמר בה, כי אנשי מצפן והעולם הזה — כוח חדש הפגינו ליד דמון נגד המעצרים המינהליים, וכי טרחו מראש להזמין לשם טלוויזיה אמריקאית.

העובדה היסודית אינה נכונה: איש מבין חברי תנועת העולם הזה — כוח חדש לא השתתף בהפגנה זו דווקא. איזכור שם התנועה בהקשר זה בא כמטרה שקופה להוותה עם קבוצת "מצפן", השנואה על הציבור, ובכך להבאיש את ריחה.

לא פחות מאלף החלק השני של ה"ידיעה". הרדיו קבע במפורש, כי המפגינים הביאו את צהת-הטלוויזיה — ומכאן הרושם כי ההפגנה אורגנה כדי לנהל תעמולה בחו"ל. מסר ראש צהת הטלוויזיה של האנטי-ישי, היחיד שהיה במקום, לכתב העולם הזה: "איש לא הז' מין אותי. רציתי לצלם הפגנה. חקרתי אם יש הפגנות. נודע לי כי יש הפגנה, ונסעתי לשם". הסיפור כולו, בניסוח זה, אינו ידיעה, אלא תעמולת-השמצה במסווה של חדשות — במנגנון ממשלתי מונופוליסטי, שאינו מפרסם הכחשות. השיטה החדשה, לחבר את שמה של קבוצת מצפן הזעירות לכל גילוי של התנגדות לקו הממשלה, נפוצה השבוע בכל דברי חסידי-הסיפוח. פתח בה מנחם בגין, כאשר גאס על "הליגה האנטי-לאומית", בה כלל את גולדמן, הפרופסורים, התנועה לשלום וביטחון, העולם הזה — כוח חדש, ש"ה, וכמובן מצפן ורק"ח.

כאילו על פי פקודה מנבזה, חזר נוסח זה, בדיוק מוחלט, בעשרות מאמרים ונאומים של חסידיו הסיפוח. הדבר הזכיר אף הוא תופעה סובייטית מובהקת: צירוף התואר "טרזיקסטים", ולאחרונה "צו"י נים", לכל מי שמוחה נגד מעשי המישטר.

האמת היא שכל הגורמים הפועלים למען השלום מסתייגים בחריפות מקבוצת מצפן, בגלל סימך-השאלה החמור המרחף מעל פעילות חבריה באירופה. החבר היחיד של הנהגת מצפן שנשאר בארץ, חיים הנגבי, הורחק מכנס של קבוצת ש"ה, אליו הופיע מבלי שהוזמן.

סילוף נאום נאצר

ח' מור יות'ר מכל השקרים והסילופים שנגעו לענייני פנים, היה הסילוף שנגע לידיעות חיצוניות בעלות חשיבות מברעת. מאז פרשת גולדמן, חדרה הממשלה מפני כל גילוי של רוח-שלום

ה קרה השבוע:

הכיתה עסקה בשיעור למאתמטיקה. לפתע נפתחה הדלת. שני תלמידים מכיתה אחרת נכנסו. יחד עימם נכנס המורה.

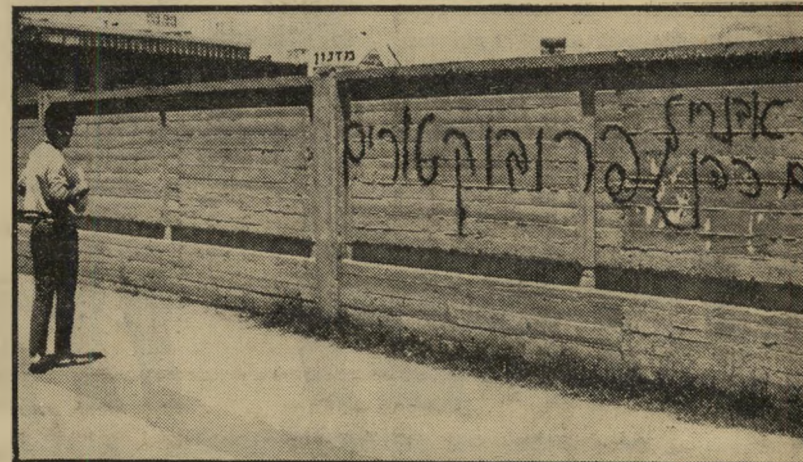
המורה, שלא הופתע, הפסיק את השיעורים. "אני מבקש להקשיב לכמה רגעים", אמר ומסר את רשות-הדיבור לאחד הנכנסים. הלה הזכיר מכתב של קבוצת הלמידים נגד מדיניות הממשלה, תבע מהנוכחים לחתום על עצומה המביעה הזדהות מלאה עם הממשלה. "איננו מכריחים אף אחד לחתום", אמר המורה. "אבל אני חושב שצריכים לחתום."

העניין כולו נסתיים בכמה דקות. כל התלמידים חתמו.

טרור בבתי-הספר

ה קרה לא קרה בכרית-המועצות. זה קרה בישראל. העצומה המקורית, של כשבעים תלמידים ירושלמיים, היתה התערורית ספונטאנית בעיקבות פרשת גולדמן. היוזמה יצאה מידי ארבעה צעירים, ביניהם בנו של השר המפ"מ ויקטור שמ"טוב (שתמך בעמדת הממשלה), ובנו של הפרופסור (לכלכלה) דן פטנקין. ייתכן כי הם הושפעו ממכתבו — גם הוא ספונטאני ואותנטי — של יורם שדה, בנו של אלוף הפלמ"ח.

המעשה היה ספונטאני. התגובה היתה מפוברקת. היא אורגנה מלמעלה, על-ידי שר החינוך והתרבות, יגאל אלון. כמכ

הסתה נגד "העולם הזה"

הסיטוני בתל-אביב, הנמצא לא הר' חק ממערכת העולם הזה, בסיסמה: "אורי אבנרי ושלוש כהן — פרובוקטורים". כמיוכן צוירה בצפון תל-אביב הכותות: "אבנרי עוכר ישראל — ימח שמו".

שיר שימש גוף הכפוף כולו למשרד החינוך: מועצת העורכים הארצית של עיתוני תלמידים ונוער בישראל (מע"ת") — מוסד מוכר על-ידי המשרד, והנתן למרותו ולתכתיבו.

הביצוע היה באמצעות המנהלים והמחנכים. אמר חיים בן-יקיר, מנהל בית-ספר עמל, בדרך פתח-תקפה בתל-אביב: "אצלנו החלו בהחתמה לפני כמה ימים. עד סוף השבוע הבא נגיע למלוא מיספר התלמידים — 500 במיספר. היוזמה התחילה בעידודנו. איננו מכריחים לחתום, אבל הרוב חותם".

מדוע בוצעה החתימה בשעת השיעורים? המנהל: "כי מחוץ לשיעורים קשה לתפוס אותם". סיבה סבירה יותר: בשיעור, לעיני המורה, לא יעז שום תלמיד לסרב, מחשש פן יבולע לו כבואו לקבל את תעודת-הבגרות.

היה זה, אפוא, מסע-טרור מאורגן ומפוברק, לפי מיטב המסורת הסובייטית. בשבוע שבו דיברו הכל על הסובייטיזציה של מצרים, עם הופעת הטייסים הרוסיים שם, התחילה גם הסובייטיזציה של ישראל, עם הופעת שיטות שלא נודעו כדוגמתן בישראל הדמוקרטית.

אולימטום לעיתונאים

ה פטיציה הקומסומוולית בבתי-הספר לא היתה הסימן היחיד או הבולט ביותר להלהיך זה. חמור עוד יותר היה מה שאירע השבוע באחד מכלי-התיקשורת ההמוניים החשובים ביותר במדינה — הצהרון ידיעות אחרונות.

בראש הצהרון עומד ד"ר הרצל רוזנבלום, מחסידי זאב ז'בוטינסקי לשעבר, מראשי התומכים כיום בסיפוח כל השטחים המוחזקים, ובעונש-מחת לחבלנים. רוב עובדי העיתון תומכים בדיעותיו. כמה מהם — כגון הכתבים ברון נאדל ואליהו עמיקם — הם מתומכיו הקיצוניים של הד"ר ישראל אלדד-שייב.

אולם בצהרון עובדים גם כמה אנשים, הדוגלים בקו אנטי-סיפוחיסטי. שלושה מאלה — חיים חפר, זיוה יריב ועמוס קינן — כותבים דרך-קבע בעמודים המרכזיים בגיליון יום ו'. לפני שבוע כתב הרצל רוזנבלום מאמר חוצב-להבות נגד ה"דפיסטיסטים", התומכים בד"ר גולדמן. הוא שפך עליהם אש וגופרית. למחרת היום זכה לתשובה מעל עמודי למרחב. העיתון של אחדות-העבודה הזכיר לו כי עיתונו שלו דחאק נותן מקום נרחב לתכסוסים אלה, השורצים בעמודיו.

העלול לבוא ממצרים, ושיאפשר את מהימנות ההערכה של גולדמן.
 כך, למשל, לא פירסם אף עיתון ישראלי את העובדה שהשבועון המצרי הנפוץ ביותר, אל מוסוור, הקדיש שבוע שבע כתבת-ענק של חמישה עמודים, ברוח אהדת בולטת, לנחום גולדמן, כמנהיג ישראלי וציוני הדוגל בשלום עם העולם הערבי. לגבי המוני מצרים, היה זה כמובן אישור לעובדה שגולדמן הוזמן לקאהיר.
 לכן היה ברור, כי מסבירי הממשלה ציפו בחרדה לנאומו של עבדאלנאצר, שהיה צריך להינשא באחד במאי. מכיוון שהיתה זאת שעת-שיא של צפייה בטלוויזיה — בערב שידור הפרק האחרון של ההגדה לבית פורטייט — הוזמן מראש שמואל שגב, פרשן הידוע באי אהדתו לערבים, כדי להגיב על הנאום.

ואכן — בשעה שנאום עבדאלנאצר עוד נמשך, מסר שגב תיאור מגמתי ביותר של הדברים, העלים את העובדה שהיה זה הנאום שוחרר-השלום ביותר שנאם הנשיא המצרי מעולם, וכי יש בו אישור מוחלט לקו שהביא להזמנת גולדמן (ראה מוסגרת).
 אחרי שטיפת-מוח זו של הטלוויזיה, הלכה כעבור יומיים כל העיתונות היומית, שהעלימה את עיקר הנאום, הסתפקה במסירת הדברים שהתייחסו למאורעות בקריהחזית.

סיגנון "דר שטירמר"

איזומו של מנחם בגין "לצאת לרחוב" לא מצא את הגשתו רק בפיצוץ האסיפה עם נחום גולדמן. ימים מעטים לאחר-מכן אירע מיקרה דומה בהצגת המחזה מלכת האמבטיה, שמשך אליו את החיצים המורעלים של מחנה-הסיפוח כולו.
 ביום א' בערב, אחרי כמה הצגות שקטות של המחזה (שבאחד מהם נכח משה דיין עם פמלייה גדולה) אירע סוד-סוף הפיצוץ המאורגן.

ארבעה בריונים פרצו כאמצע ההצגה לעבר הבמה, השתלטו על המיקרופון וזרקו פצצות-סירחון. גם הפעם קם הקהל כולו נגדם — אך הבריונים הצליחו להפסיק את ההצגה.

המשרה הוציאה אותם, ואז סימו השחקנים את ההצגה בלי מיקרופונים.

למחרת היום פונו הצופים מן ההצגה בעיקבות הודעה על הטמנת פצצה.
 מי כיוון בריונות זו? השבוע טרם נתגלה הדבר. אך העיקבות הובילו למחנה מסויים — אותו מחנה שניהל נגד המחזה מערכת-הסתה פרועה שלא היה כדוגמתה בארץ.
 דוגמה לכך הוא מאמך שפורסם במערב לזכר, והועתק במערב עצמו. נאמר בין השאר במאמר החינוכי של העיתון החינוכי, פרי עטו של העורך ראובן ינאי:

"הצנזורה התירה (את המחזה) על מנת שאנחנו, קהל הצופים הרגיל, נטאטא את הזוהמה הזאת מעל הבמה... כיצד מלמדים לקח לכל לב שעשה צרכיו בסאלון? נוסלים את ראשו וטובלים יפהיפה במעשה-האחרון... אשרי מי שיאחו בציצית ראשו של המחבר וישקיעו בתוך אותה ערימה — כדי שיבין כי למען הסליל פרוש, יעד האדם מוסדות טיטריים ולא במה ציבורית."

סיגנון כזה נדיר אפילו ב"פראבדה". הוא מזכיר יותר את "דר שטירמר".

כדי לא לפגור אחרי הבריונים והמסיתים, נתעורר גם המימסד הגח"לי הרשמי. מנחם סבידור, האיש שתיר-הכשלונות שבגללו הפסיד גח"ל את עיריית תל-אביב, פנה לעירייה בתביעה להפסיק את הצגת המחזה, באיום של הפסקת הסיוע לתיאטרון הקאמרי.
סבידור ביקש כינוס-היורים של מועצת-העירייה. שימוש זה במילה "חירום" מלמד הרבה על הפסיכולוגיה של בעליה.

גושפנקה ממשלתית לטרור

התהליך כולו לא היה מסוכן כל-כך, אילו היה מוגבל לשולי הבמה המדינית, לקבוצות של בריונים, או למפלגות ימניות-קיצוניות.

אך השבוע הבחירו שרי הממשלה, כי הם עצמם מנצחים על המלאכה.
 בנאום-הסתה בלתי-רגיל תבע השר ישראל גלילי, מי שהיה אחראי עד לא מכבר למנגנון

* איום דומה נתקבל בטלפון במערכת העולם הזה, אך המערכת התעלמה ממנו.

כדי להצדיק את עמדתה בפרשת גולדמן, עשתה הממשלה את הכל כדי לתאר את נאומו של נמאל עבדאלנאצר השבוע, ביום האחד במאי, כנאום מלחמתי תוקפני.

הנאום עצמו שונה לחלוטין מזה שתואר בעיתון נים, ברדיו ובטלוויזיה של ישראל. חשוב לזכור כי הוא נאם באוזני העם המצרי, והועבר בכל תחנות הרדיו והטלוויזיה המצריות. הוא נועד, על כן, להמוני מצרים עצמה, — ולא לתצורות חיצוניות בלבד.

הנאום מוכיח בעליל כי לדעת עבדאלנאצר רור צה העם המצרי בשלום, וכי לכן עליו להוכיח לעמו כי אכן הוא פועל למען השלום.

זה לא התחיל ביום בו הופץ מופעל אבו-זעבל. זה התחיל עוד ב-1948. כי הציונים לא רצו מעולם בשלום עם הערבים. הם תמיד רצו באדמות הערבים. גם בשנת 1949, לאחר שביתת-הנשק, סופחו ליש-ראל שטחים שלא היו שייכים לה לפי תוכנית-החלוקה. כשיציענו את ההפיכה (המצרית משנת 1952), עמד לנגד עינינו השלום, וזעדנו לקראתו בכל כוחנו. רצינו בבניין למען השלום, בפיתוח החקלאות למען החיים

פרשת גולדמן, מלכת האמבטיה, הגימנוזיסטים!

"נהדר! הם מתחילים להתעצבן!" (דוש ב"מערב")

ההסברה הממשלתית, לצאת למלחמה נגד שוחררי-השלום. כמו הבריונים, הדביק גלילי את תחית הדחליל של מצפן על כל החוגים המתנגדים לקו הממשלה, תבע "תגובה ציבורית רחבה, חריפה ושקולה כלפי כל גילוי של תרעלה, החורג מגדר ביקורת מקובלת במדינה דמוקרטית, והמכרסמת ביסודות חיינו, באחת התקופות הקשות ביותר לקיומנו."

ה"תרעלה" שהוא התכוון עליה: מכתב התלמידים, הצגת התיאטרון, מאמרים של שוחררי-השלום.
 לא פיגר אחרי השר אבא אבן, שאיכך בפרשת גולדמן כל צלם של מדינאי מתון ושוחר-שלום. קרא הוא: "הקיצוניות והתבוסנות, שחודרות באחרונה בקרב הציבור במדינה, מהווים סכנה גדולה לשלום ולביטחון ישראל."

כאשר איש כמו אבן משתמש במילה פאשיסטית מובהקת כמו "תבוסנות" (שהוטחה אלפי פעמים כלפיו על-ידי קבוצות-שוליים בריוניות), וקובע שהיא מסכנת את ביטחון המדינה — הריהו מצטרף במלוא פה לצידה-מכשפות.

גלילי ואבן דיברו אחרי שכבר קרו מעשי הבריונות — ודבריהם מהווים מתן גושפנקה רשמית לבריונות זו, וקריאה להחרפתה.

בסוף השבוע היו התוצאות גלויות לעין. על הקירות בתל-אביב הופיעו סיסמות של הסתה לאלימות: "גולדמן במקום רוזנברגר", "אורי אבנרי ושלום כהן — פרובוקטורים", "אבנרי — ימח שמדו"

כמו ברחובות מוסקבה, קיוב ורוסטוב.

אולם היה לנסיון זה של סובייטוציה בישראל צד חיובי אחד, ואולי מכריע: עצם ההשתוללות של שוטפיה-המוח, הבריונים והליגה הלאומנית הוכיחה, כי לדעתם התחיל מחנה-השלום בישראל להוות גורם מדיני המאיים על שילטונם, ומעמיד בספק את המשך מדיניותם.

ציירי המכשפות בישראל, כמו עמיתיהם בכרית-המועצות, מוטב שיהרהרו בפסקיו של אייליה ארנבוביץ: "גם אם יכסו את העולם כולו באספלט, יצמחו גבעולים ירוקים ויבקיעו את האספלט."

מה באמת אמר נאצר?

חס נגדנו, כי הם לחמו באלג'יריה, ואנחנו סיענו לעם האלג'ירי לסלק משם. אולם מה היה ההגיון בהשי-תתפות ישראל בהתקפה זאת?

פשוט מאוד, אצלם זוהי כבר מגמה, שהתחילה בדיריג'אסין, ושנמשכה בקיבוץ, בכפר-קאסם, בעזה ובדיריג'אל-בלח ואח-ינאס, באבו-זעבל, ולבסוף בהת-קפה על ילדינו בבית-הספר בחר אל-בקר.

ייתכן שלום בלי סיפוח

מועצת הביטחון קיבלה החלטה. אנחנו קיבלנו על עצמנו לבצע את ההחלטה. אמרנו כי אנו מעוניינים בשלום, והחלטת מועצת הביטחון היא ערובה לשלום. אם ישראל תקבל החלטות אלה, אז יקום השלום! ... הישראליים טוענים שהם רוצים בגבולות בטוחים להבטחת שלומם. אבל הם מתכוונים לנהר הירדן. ראש ממשלת ישראל טענה בשבוע שעבר, כי אין היא מסכימה בשום פנים להודיע על הסכמה לנסיגה. כמה שבועות לפני כן הכחישה את עצם קיומו של העם הפלסטיני. זה נובע מן ההגיון הישראלי הישן-נושן — סיפוח שטחים, חיסול האוכלוסייה.

ישראל רוצה להתפשט. אין היא רוצה בשלום. אם ישראל רוצה בשלום, ובאותה שעה היא רוצה בסיפוח — פירוש הדבר שאינה רוצה בשלום. ואני אומר לעו-לם כולו: אנחנו פועלים למען השלום, החיים והבנייה, אך לא ייתכן שלום עם סיפוחים.

כשישראל מבקשת משיאומתן, בשעה שהיא מתפש-טת, הרי היא רוצה לכפות עלינו את תכתיב הסיפוח והתבוסה. היא רוצה לספח לעצמה את השטחים הא-לה — בהסכמתנו.

* הכוונה להצהרה מילולית, לפי הצעת סיקס, שאחרי שיושג הסדר-שלום תחזיר ישראל את השטחים.
 ** בתשובה לשאלתה של ח"כ אורי אבנרי.

והשלום. רצינו בסילוק האנגלים, כדי שנהיה חופשיים ונחיה בכבוד. אך ישראל, המדברת תמיד על השלום, וחושבת על אדמות הערבים — הפריעה לנו תמיד."

בגין וייצמן ודיין

אנשים מכריזים על סיפוח. מנחם בגין טוען ש, "זו ארצנו", ומתכוון לגדה המערבית והגולן, לסיני ולעזה. (עזר) וייצמן אמר כי אסור לומר, "שטחים כבושים", מפני ש, "זו ארצנו". וגם דיין אומר זאת.

אך גולדה מאיר ממשיכה לדבר על שלום, על רצונה במשיאומתן ישרי. אולם על מה לדבר? הרי גולדה מאיר טוענת, כי לדעתה לא קיים עם פלסטיני, שירי-שלום אינה נושא למיקוח, שעה אינה נושא למיקוח, שהגולן אינו נושא למיקוח, שחברון ובית-לחם אינו נושא למיקוח, שקלקיליה וטול-כרם אינו נושא למי-קוח. אם כן, על מה נלך לשבת איתם לדבר?

אנו תמיד רצינו בשלום, פעלו למען השלום, אך פתאום, בחודש פברואר 1955, הפגיזה ישראל, לאור היום, את העיר עזה, ללא כל סיבה, אלא כדי להפריע לנו בבניין השלום.

גם בהתקפה המשולשת (מיצע סיני) לא היתה כל עילה וכל הצדקה לישראל ללחום בנו. לאנגלים היו אינטרסים, כי הלאמנו את התעלה, שרוב מניוניה היו עד אז בידי האנגלים. לצרפתים היה הגיון להיל-

* הכוונה, כנראה, לפניית ישראל בשנת 1954 אל ממ-שלת בריטניה בדרישה שלא תפנה את בסיסה באזור תעלת-סואץ.

** הכוונה להתקפת צה"ל על עזה בסוף פברואר 1955, ימים מעטים אחרי שבן-גוריון חזר לתפקיד שר-הביטחון. בשעתו הושמעה הטענה שממדי התקפה זו נקבעו על-ידי משה דיין בלי הסכמת הממשלה.

הצגה חדשה

החלל

שבקרחת

* קרחת (תיאטרון סולו). צריך להיות ביטוי למחאה חברית נגד אמצעי התקשורת למיניהם המבלבלים את חושיהם

טאלגית על ימיה הראשונים של תל-אביב אושק לוי וחנן גולדבלאט חביבים, מיועד בעיקר למי שלא ראה את ההצגה בגילגוליה הקודמים.

* * * חיי כבד — גדי יגיל (התיאטרון העממי) — גדי מתגלה ככישרון בידור רי ממדרגה ראשונה בתכנית שצ'ק מעל-תה היא נוכחותו שלו על הבימה, תנועותיו המסוגנות והדרך המיוחדת בה הוא מגיש אפילו חומר שאינו לעילא ולעילא.

* * * קאנטטה לשווארמה (התיאטרון העממי) — הנגיש החינור, שלושת המצחיקנים הראשיים של המיניוה, בתוכנית המוכרת כבר היטב משידוריה התכופים

שולה חן, אמיר כץ ואברהם מור ב"קרחת"

ברדיו. המערכונים מוצלחים מאוד, הפזמון נים פחות.

תקליטים

חדש בתקליטיה

צחי ויעל (סי.בי.אס.) — צמד ש' מופיע כבר כמה שנים, וזכה אפילו להיכנס

לפני בכורה

המקום: אלהמברה, כינסה אחורית, קומה שנייה, חדר הלבשה.
הזמן: שבועיים
התפאורה: מיטה צבאית, ראי

מיספר פעמים למיצעדי הפיומונים. הקולות ערבים למדי, (בעיקר של יעל) אבל הרפרטואר, מורכב לרוב משיירים פרי עטם, בינוני מאוד, והביצוע פושר. התרומה המקורית והמעניינת ביותר בתקליט — של המעבד אלכס וייס.

פנטסיה חדשה — לאנו שיפרון (וורו) — אוסף של קטעים קלאסיים או כמעט קלאסיים בעיבודי ג'אז לתזמורת גדולה. אם כי זה מקורי פחות מתקליטו ה'מפורסם שיפרון/סאד, הרי העיבודים מלווים, ומעניינים, הביצוע מופתי, וכדאי מאוד להאזין לו.

דייב קארול ורביעיית פינג פונג (סי.בי.אס.) — אימנס חמצא כאן להיטים בשפע (ונוס, ג'ינגל ג'אנגל, עשיתי אי ועוד), אולם העיבודים דלים, ההקלטות עלובות, וכל העניין נראה מיותר בתחלת, מה עוד שהיום אפשר כבר להשיג את מרבית הלהיטים במקורם.

בילי סטרייהורן (סוליד טייט) — יד ימינו של דיוק אלינגטון במשך שנים רבות, סטרייהורן היה אחד המלחינים והמעבדים הפוריים של הג'אז האמריקאי בשנות הארבעים והחמישים. בתקליט זה מצביע על כישורו כפסנתרן, היוצר סביבו אחירה רגועה, ויועד להפוך כל אימפרוביזציה לחלק אורגני וטבעי של המנגינה עצמה. לאוהבי ג'אז שידועים להקשיב ל'מלוויה (בתקליט אין כלל תופים).

סימון וגרפונקל — גשר עד מים פוערים (סי.בי.אס.) — מומלץ לכל אוהבי הפיומונים הטובים. הסיגנון האישי מאוד של הצמד, התיזמורים הכתובים ביטובטעם, הטקסטים שיש בהם יותר מאשר "בובה בואי נתאבה", כל אלה יחד הופכים את התקליט לחוויה נעימה.

צ'ט בייקר (סוליד טייט) — היה לפני כעשרים שנה אחד החצוצרנים הגדולים של התקופה, וסיגנונו האישי מאוד, תרם הרבה להצלחת הרביעייה ההיסטורית שהקים אז עם ג'רי מאלין. ההקלטות כאן, נעשו קצת יותר מאוחר (1953-1955) ו'שמות את הדגש דווקא על בייקר הזמר, וחושו הרבה פחות מבייקר החצוצרן. חבל שהקטעים, בעלי אורך מישחרי סטנדרט, טי, אינם מרשים לו להפליג באימפרוביזציות כידי דמיונו הטובה עליו.

האנסמבל הגדול, זה משך אותי. שמעתי שנועם שריף יספול במוסיקה וידעתי שיהיה ביט. זה נישמע מעניין. לשחקן, יש כל מיני שיקולים כשהוא לוקח תפקיד. כמו לכל אדם. יש גם סיבות פרטיות. כן, אין מה להתבייש. השחקן הוא בן'אדם כמו כולם. יש לו מישפחה משלו, ורצונות משלו. לפעמים

הוצמאך בלי פאילעד...

הוא עייף ואין לו כוח לסלט את עצמו עם איזה תיאטרון קטן לשתולה או לעפולה ערב אחרי ערב. יש גם סיבות פרנסה. אפילו שיש עיתונאית אחת שואבת לשאול שחקנים: כמה אתה מרוויח...

מה שבאמת הרגיו אותי היה בן'עמי פיינגולד, זה שעל סמך תוכנית טלוויזיה אחת עשה אותי אפס מוחלט. הוא שכח את כל מה שעשיתי בתיאטרון ואסף דווקא את הפרסים הקטנים ביותר כדי שיהיה לו נוח לעלות עלי. אני עניתי לו במכתב. ככה ההומור. הרי לא אנסה להוכיח לו שאני שחקן. זה מנוח. אני לא צריך אותו כדי לדעת שאני שחקן. אני יודע את זה לפי ה'תפקידים שאני מקבל וכשאני עובר על המדרכה ברחוב.

„שלחתי את המכתב לידיעות אחרונות. בטח שלא הדפיסו אותו. כעסתי. אמר לי חיים חפר: מה אתה חושב. ככה זה הולך בעיתונים. בא העורך ומראה לעיתונאי שאליו המכתב מכון את המכתב ושאל: אתה מסכים ש'יפסינו את זה? „או, לפעמים אין למבקרים פשוט מושג על מה שהם מדברים. כתב עלי פעם מישוה, דווקא ביקורת טובה, אבל

גדול, בקבוק עם כריזנטמה ענקית, כו' בע חום. שלייעט, קפה שחור.

הנפשות הפועלות: יוסי'שחקן בור'במאי'זמר'בנאי. (בקול צרור ו'עייף, מתעורר והולך, מתבהר ומחייך...)

די פחות מהוצמאך. זהו מין אדם שכבר הפך לחלק מהקהל. ההורים של שמעון בר כבר ראו עשרים ואחד הוצמאכים. בשבילם אני ההוצמאך ה'חלפי באהל. לא, אצלי זה לא אידישע הוצמאך. יש מקום, במחזה המקורי בו חותכים להוצמאך פאה אחת. אני לא רציתי שיהיו לי פאות. לא רציתי לה'זור על אותו דבר... זה חסר טעם וזה לא אני... בכלל, לפי דעתי, אם כבר לסחוב את המכשפה הזקנה מן הארכיון, ישנה רק הצדקה אחת. מן העלות אותה בטמפה, בקצב של שמ'פניה תוסס ורענן. (הרמקול): „הק'שוב, משתפיי בית המכשפה. כולם עם נמר ועיפרון — למיזנון. פפו מחכה לכס'...“

הוצמאך שלי מישתנה כל הזמן. זה לא תפקיד סולו מוחלט מראש. ר' דווקא בגלל זה בחרתי בו. כשאמרתי: „המכשפה, קראתי את הסכסס ו'ראיתי נגד עיני את 199 מביים, את

העולם הזה

מחזיקין

* * * * סטיריקון (סטודיו, תל-אביב) — חלום ביעותים של פ'רדריקן פליני, המתאר את רומי לפני אלפיים שנה ומתכוון לרומא היום. חובה לאוהבי קולנוע.

* * * נמל התעופה (חן, תל-אביב) — סופרמרקט של בעיות ותסביכים לפי מיטב הנוסחאות של רבי המכר האמריקאי, מוגש במיקצועיות ואינו משעמם לרגע. יש מה לראות אין מה לזכור.

* * * המכורים לזהב (סנימרה, תל-אביב) — מערבון ללא אקדחים, עם פיומור נים ומישחק וירטואלי של לי מרווין, על חופרי'זהב בקליפורניה לפני מאה שנה.

* * * חירון בתרזוים (שדרות) — סרט מתח נוסח ה'צ'קוק, עם טכניקה מא' לפת של הבמאי פטנלי דונן ומישחק קליל ושובה לב של אודרי הפבורן ו'קרי גרנט.

* * * כנופיית הסיציליאנים (תל-אביב) — סרט פשע מהוקצע הנשען על קסם כוכבי (גאבן, ונטורה, דלון) ועל כמה רעיונות מבריקים, כמו חטיפת מטוס בלתי-רגילה וברירה מתוך מכונת המסיעה אסירים.

* * * הסוד של פנמה ויטוריה (מוגרבי, תל-אביב) — עיירה איטלקית מס' תירה מלילון בקבוקי יין מן הכובש הנאצי בסרט שווכה להצלחה קופתית רק בגלל הופעתם התוססת של אנטוני קווין ו'אנה מניאני.

* * * סלח לי אבא אתה נישך אותי (ארנון, ירושלים) — פארודיה על סרטי אימים, עם מישחק (ג'ק מקגרי, אלפי כס) ובימוי (רומן פולנסקי) מבריקים. לאוהבי ערפדים.

יוסי בנאי ב"המכשפה"

אמר: אין אהבות שמחות, שיר של בראטנס וכו' וכו' — ואמנס בראטנס כתב מנגינה אחת, לשני שירים שונים, ודווקא המילים שאלהן התייחס המב' קר לא נכתבו בכלל עלידי בראטנס כי אם עלידי לואי ארגון.

אני חושב: מה אני לובש. איך אני נראה. אני מסתכל על המכנסים שיש לי, אם אני עם שלייעט או בלי. אני משתדל לראות איך אני ניר'אה בתוך כולם. אם אני הולך עם ה'קצב של נועם. אם אני מתאים לסביבה. דווקא הייתי צמא לדבר כזה. לנסי' אלוני לא היה לי עכשיו הכוח. אנח'נו צריכים קצת חופש אחד מן השני, ואחר'כך מתגעגעים יותר. הנה מחכה לי דבר שתמיד חלמתי עליו: לשחק את פר גינס בהבימה, עם יוסי' יזעאלי, במאי מוכשר — ומוסיקה מודרנית, מישוה סגל כניראה.

„בינתיים, נראה איך תצליח המכש'פה ואם יאהבו את הוצמאך. והרי זה בסופו של דבר מה ששחקן רוצה כש'הוא על הבמה — שיאהבו אותו.

בידור

* * * תל-אביב הקטנה (בימות) — גילגול שלישי להצגה ההומוריסטית נוס'

(המשך מעמוד 15)

למען המדינה הזו. אבל החמצתי. אני יודע שגם את מדוכאת על מותו של דני ורדון. אני יודע איך לנחם אותך ואת עצמי. אני רוצה להשתפך. אני שונא לעי שות זאת על-גבי נייר. אך אני אבל. אתמול הייתי בין היחידים שיצאו לחוץ פש, מפני שהייתי טוב. מפני שאני עוזר לחלשים, לאלה שעדיין קשה להם. הבטיחי שאינך מקבלת זאת כשחצנות ודברי רהב. אני עדיין לא תופס שידידים שהיו קרובים לי ביותר, אינם.

★ ★ ★

● משהו נסגר

בתוכי

מבחינה פיזית אין השד נורא כל-כך. הקושי הוא בתחום הרגשי. אתה מרגיש איך נופלים עקרונות עליהם התחנכת. בשבילי הצבא עד עכשיו הוא מאבק נפשי. מדי פעם, ותמיד דווקא במיסדרים, אני חוסך התקפת צחוק. ואז אני חוסך, כמובן. לאחר שעשיתי טיול גדול עם אלונקות, הגענו לאיזו גבעה, היינו עייפים, היה מיסדר. אני עומד ורואה איך החברה ישי גים בעמידה. נו, תארי לך, החברה הרוגים, עייפים, רוצים לישון — ואני צוחק. לא נעים, נכון?

משהו ניסגר בתוכי. אני מסוגל בכלל להביע דברים בכתב. אני אטום וסגור, עצוב ועייף. אבל ממשכים. ממשכים להי יות חיילים. ממשכים ומקחים ליום בו אפשר יהיה להגיד שלום לצבא ולחזור להי יות אורח.

אני שונא לקטר, אבל קשה לי המיסגרת הצבאית הנוקשה. היחסים בין מפקדים לי חיילים.

כעת אני נמצא כבר בקורס-הצניחה. כשי תקבלי את המכתב, ודאי אהיה אחרי כמה צניחות. מספר? — כן. מי אינו מספר? כשאתה עומד בסיתור של מטוס, טיבני שתפחד. החוכמה היא להתגבר. אני מתגבר וקופץ.

יודעת את, אני לעולם לא אהיה חייל בור, בלי מחשבה, המוכן לבצע כל דבר בגלל שזו פקודה. תמיד אני חוזר ואומר לעצמי: קודם תהיה בן-אדם ורק לאחר-מכן חייל.

★ ★ ★

● מדוע לזחול תחת אש

— ולחלץ פצוע

אני אוהב את העבודה שבה אני עוסק. אני אוהב את הדהירות במרחבים העצומים. אני אוהב את ריח הסכנה.

אבל אני אוהב גם את הבית, את המים, את הירוק, את הפרחים. ולזה אני זוכה להגיע לעיתים רחוקות.

היום חנוכה, ואני איני מרגיש שחג. אין נרות, אין בגדים נקיים, אין אחירות-חג. אם ייצא לך, הוליקי נר בשמי. את יודעת, בהיותי ילד היה חנוכה חג הכי אוהב עלי. הייתי אוהב לשבת ולהביט בנרות. נלחמים כי צריך. כמו שנופלים כי פגע כך כדור. השאלה היסודית היא: מה מניע? מה דחף את דני מס ללכת לגוש עציון? פקודה? ודאי. אבל האם רק זאת? מדוע לזחול תחת אש ולהוציא חבר הרוג או פצוע? מפני שאולי מחר גם אתה תהיה במקומי? חינוך?

אנחנו ננהג ביתר חוכמה. לא נשב על הר גבוה ונצטק: מחת — מחת, נקום ונסגור לעשות משהו.

למען עולם טוב יותר.

לאבא ואמא, שלום רב.

אומנם יום ראשון היום, וכרגיל אני כור תב בשבת, אבל אתמול לא היה לי זמן, ולכן אני כותב לכם כמה מילים היום.

ראשית אין מה לדאוג. אצלי הכל בסדר, נמצאים במקום שקט ויום רודף יום. הכל כרגיל.

אין ביליתם את יום העצמאות? מה היה במשק? חבילה עדיין לא הגיעה מכס. רק את הגלויה קיבלתי.

מתי אבוא הביתה איני יודע. אולי בקי רוב. מה שלום עדינה ורן? אסיים. שלום ולהתראות.

אזיעור.

מכתב זה נתקבל בבית ההורים (ראה תמונה בעמוד 15 למעלה) ב-30 לאפריל. למחרת נהרג לייזר.

פסטיבל החנטריש

עתה היחידה הזו 20 אלף ל"י.

★ ★ ★

לא רוצים סתם שיר

אלהם הסיבות לאי הופעתה של אסתר ושל האחרים אינן דומות. אסתר לא תופיע — כי הנהלת שידורי ישראל מסרבת להסיר מעליה את החרם ש-הוטל עליה עקב שהותה הממושכת בגרמניה. הגיב על אי-הופעתה האמרגן אברהם (פישל) דשא: "איזה מזל. אם היא הייתה מופיעה בפסטיבל, היא הייתה זוכה בכל שיר שהיתה שרה. זה כאילו היו מביאים לבנייני-האומה את פרנק סינטרה". אך הסיבה לאי-הופעתם של שאר זמרי הצמרת בארץ שונה.

לפי תקנון הפסטיבל, יכול כל אורח להי גיש שיר משלו לפסטיבל וועדה מיוחדת קובעת את 12 השירים שנבחרו — ומחברי השירים קובעים באיזה זמר הם רוצים ש-ישר את שירם.

ולואת מתנגדים הזמרים. הם אינם מוכי גים להופיע באירוע כה מרכזי, בפני קהל עצום, עם שיר אלמוני, שלא חובר במיד חד עבודתם, ושייתכן שאינו מתאים להם — ולהסתכן בכישלון.

★ ★ ★

כל דמיון מקרי בהחלט

סיבה נוספת: התוצאות המוזרות של הפסטיבל.

בפסטיבל בשנה שעברה זכה בלדה ל-חובש במקום ראשון — ולמרות זאת הוחי רם עלידי שידורי-ישראל בגלל סיבות "מוראליות".

על כפיו יביא של רבקה זוהר במקום רביעי בלבד — אך במצעדי הפזמונים, ב-חודשים הבאים, זכה במקום הראשון.

בפסטיבל לפני שלוש שנים לא זכה ירושלים של זהב, עם שולי נתן, במקום הראשון.

בתנאים אלו, מסרבים אמני הצמרת לי-הופיע. ואלו שכבר מוכנים — לא תמיד יכולים:

אסתר עופרים

לא ותקבנה

יהורם גאון

סירב להופיע

בתור פסטיבל, הוא יהיה מוזר ב-יותר.

פסטיבל הזמר 1970, שיתקיים במוצאי יום העצמאות בבנייני-האומה בירושלים ו-ישוב ברדיו ובטלוויזיה, צריך היה להיות האירוע המוזיקלי-עממי המסור ביותר ב-משך השנה.

אולם דווקא גדולי הזמרים בארץ הודיעו על סירובם להשתתף בו.

יהורם גאון, אבי טולידאנו, אריק איינשטיין, יפה ירקוני, שולה חן, השלושרים — לא יופיעו בו.

אסתר עופרים לא תופיע בו. למרות ש-היא תופיע בבוקר אותו יום במופע ב-אמפייתאטרון ברמת-גן ותקבל עבור הופ-

חווה אלברשטיין

תשיר בהרין

מדי שנה זוכה אחת מחברות התקליטים ב-מיכרו להוצאת תקליט הפסטיבל. אשתדך זכתה סי.בי.אס. — והתחרות המתחרות סי-רבו לאפשר לאמנים שהיו חתומים איתן להופיע. השנה זכתה הד ארצי — ו-סי.בי.אס. אסרה על שמונה מזמרים להופיע.

★ ★ ★

מרירות בפסטיבל השימחה

המבצעים שכן ישתתפו בפסטיבל: רבקה זוהר, אילנית, חוה אלברשטיין, בתחילת הריונה — דליה עמיהוד, צילה דגן, יגאל בשן, הגשמים, ליאור יוני, שלי-שיית המעפיל, צמד דרום, הפרברים ושלמה ארצי.

אריק אישטיין

סירב להופיע

יפה ירקוני

סירבה להופיע

הגשמים

יפיעו בפעם הראשונה בתחרות

בין המחברים ששלחו את יצירותיהם בפסטיבל נעדרו השנה מלחינים כמו ג-שמר, שלום חנוך או אלונה טוראל. וחבריהם אינם משתתפים בפסטיבל, כי דעתם הפרס בסך 1000 ל"י לשיר הרא-הוא מגוון. לשם דוגמה בלבד, כל של נעמי שמר נמכר למבצעו בסכום 1500 ל"י — והיא גם יכולה לבחור יהיה הזמר שיבצע את שיריה.

באולם המהודר, במוצאי יום העצמ יהיה זה הקהל שיקבע אלו מהשירים בפרס. אבל בין הפזמונאים, המלחינים מבצעים בישראל שורות מרירות כלפי-שמרתש מאחורי הקלעים של הפסטי-זהו פסטיבל החנטריש! קבע אחד מ-

בסטיבל הזמר ש"ערך בעוד שבוע יהיה אוסף מיקר'ש

שירים וזמרים - אחרי שהגדולים סירבו להופיע

★ הפסל הירושלמי שלום הראובני

מאמיו בדת ובלס"ד

★ השבוע נעצר כחשוד בהברחת

חשיש בתוך פסלים בשווי 800 אלף ל"י

הצודים, בערבות 7.500 ל"י, והפסל חזר לביתו — להמשיך בקריירה שלו, שניפסקה לעשרה ימים. בשלב זה לפחות.

היתה זו קריירה מרתקת: כאמנים רבים אחרים, הראובני בן ה-32 הוא אדם חסר מנוחה. גבה קומה, בעל בלורית אדומה וזקן ההולם את פניו הצנומות. ביתו היחיד בבית-הכרם הוא בית ערבי שניתן לו על-ידי עיריית ירושלים תמורת שיפוצו.

פסלים

מחשבות

מימא נוסף: ארבע מזוודות ריקות, מהן נדף ריח חשיש, וכן חצי אצבע חשיש. מאחר והמשטרה אינה יכולה להביא מר דיע אל בית-המשפט לעדות — יהיה עליה להוכיח את הקשר בין פיסלי החשיש שניתפסו לבין הראובני בדרכים אחרות.

טענת המשטרה בפני השופט היתה כי העיצוב האמנותי של הפסלים המחוששים דומה לצורת עבודתו של הראובני — רי אילו המזוודות הריקות בעלות ניחות היחידה והפסל החלול שנמצאו בביתו מרבים בעד עצמם.

סניגורו של הראובני, עורך-דין צבי לידסקי, ניסה להפריך טענות אלו: "אמנם רבים מעצבים בצורה דומה", טען הוא. "אין אפשרות למצוא קשר בין הפסלים לבין הראובני לא במקום, לא בזמן ולא במוצר האמנותי. הראובני יושב בי ירושלים, ואילו הפסלים ניתפסו בלוד". אשר למזוודות הריקות — הרי שהראובני מצא אותן בעין-כרם, והן משמשות אותו ליצירות פופ, שכידוע משתמשים בהן בכל מיני חפצים ישנים, טען הסניגור. ומה עם

הראובני הוא יליד נס-ציונה, בן למשפחה ותיקה בארץ. אביו היה פועל פרנס במשך שנים רבות.

במקצועו שלום הראובני הוא בעצם מסגר ומדריך נוער. הוא גמר את בית-ספר מקס פיין ומידרשה למדריכים בבית-ברל. אולם הראובני מעולם לא מצא את מקומו במקצועות שינתיים. הוא עובד את עבודתו בתור מסגר במפעל לייצור פחי זבל. "כן, עשיתי פחיות זבל", הוא מחייך, "אבל לא הרבה זמן".

החשיש בבית? זה היה לשימוש עצמי.

הפסל עשה

פחי-זבל

בית-המשפט החליט לשחרר את הראובני ממעצרו, לאחר שמיעת טענות

הקאובוי

הפך לפסל

▲ חרי שנה בפחי הזבל ירד שלום לנאות הכיכר, עבד שם בתור קאובוי. מנאות הכיכר נדד שלום למפעל הברום בים המלח. הרגשת המוות במקום דיכאה את רוחו. "עד שיום אחד נשארתי במיטה שלושה ימים רצופים. הרגשתי שזה הסוף שלי, שאני חייב לעזוב את המקום".

הוא עבר לבאר-שבע, החליף את המידבר הרוגע במועדון הלילה ההזדמנות האחרונה. החליט שזה לא זה, עבר צפונה, לטבריה. תחילה עבד כצבעי אצל הפסל אלכסנדר פיליפס, שם, לראשונה, בא במגע עם הפיסול והאמנות. הוא התחיל לצייר ולפסל בעץ. "הייתי סמוך על שולחנו של פיליפס. עבדתי בגלריה שלו כמוכר ולמדתי ממנו איך לא לקלקל עץ".

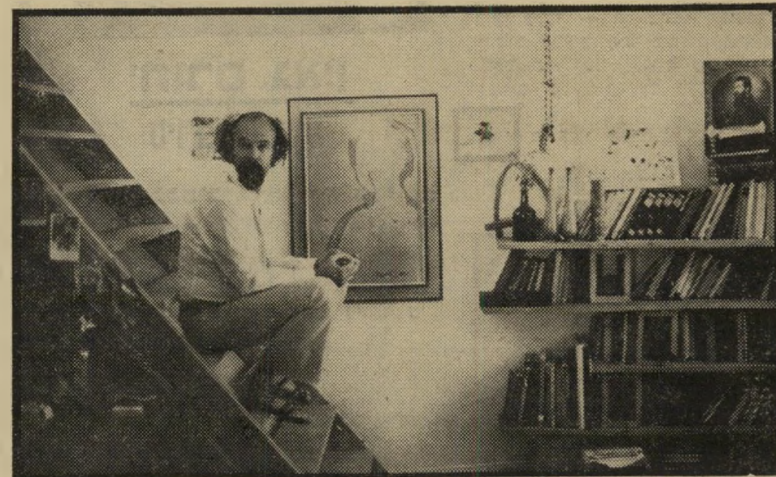
שם גם פגש שלום את אשתו הראשונה, הומרת תמי אדלר. אחרי שנה של היכרות ועבודה אצל פיליפס עזבו השניים את טבריה, עברו לירושלים שם נישאו.

ב-1968 התחיל שלום לפסל במתכת. "כיום אני עובד הכי הרבה במתכת, אם כי גם בעץ", אומר האמן. אולם מפיסול קשה להתפרנס, וחלק נכבד מפרנסת המשפחה נופל על כתפי אשתו הנוכחית, לאה, הי עובדת בסניור דפוס. ב-1968 התגרש שלום מתמי אדלר, נשא מיד אחרי זה את לאה.

לפסל הנווד ראיית עולם משלו. הוא בעל נטיות דתיות חזקות ומושרשות. בשימוש בלס"ד הוא רואה אפשרות לאדם להגיע לידי התגלות מיסטית דתית — אם לא גלות לכך בדרך אחרת. "הלס"ד פותח דלתות נסתרות ותחומי התעניינות חדשים שהאדם טרם נתנסה בהם", קובע הוא. הוא מסכים כי אפשר להגיע לאותה התגלות גם על-ידי "קריאה מעמיקה של התנ"ך — מתחילתו ועד סופו". גם בשימוש בחשיש אין הוא רואה כל רע.

הצרה היא שבארץ משתמשים בחשיש כמו חזירים. מעשנים בלי גבול ובלי עיתוי. אם משתמשים בחשיש בצורה נכונה — הוא לא מזיק.

ואילו על סיבת מעצרו, ומציאת הפסלים המחוששים, מסכים האמן — לפחות עד משפטו — לומר רק מילה אחת: "שטויות".

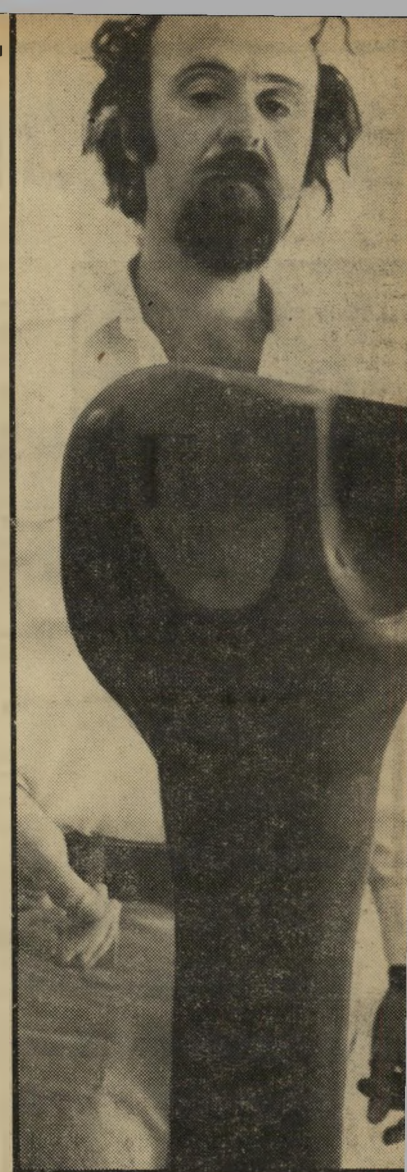

הפסל בסלון ביתו המרווח בעין-כרם בירושלים, המלא תמונות, פסלים, ספרים וחפצי אמנות. למרות הופעתו ומיקצועו הבוהמיים, מנהל שלום הראובני חיי משפחה של אדום סוליד, והמעצר נפל עליו כרעם משמים.

אדם וניתו

האשה לאה, הבן בן החודשיים, הכלב, החתול, יצירה מופשטת ומסילי ברזל — חומר גלם לפסלים עתידיים — ממלאים בעירובייה סגנונית את חצרו הגדולה של הראובני

„זה לא חלול שלום הראובני מופשטת אך לא חלולה. ככל אמן מודרני, גם הראובני פסלים שאין מבינים פיהם.

די ידעיה שהתקבלה במשטרת ישראל, בתחילת חודש אפריל, היתה קצרה: „פסל ירושלמי עומד להברית לחייל, כי תוך פסליו, כמות חשיש גדולה". המודיע סירב למסור את שם האמן. חוקרי מיפלג הסמים מכירים כבר דר" כיס רבות להברחת חשיש. אולם פסלים היו דבר חדש עבורם.

ההודעה הועברה לתחנת המשטרה בלוד. ואכן תוך מספר ימים הגיעו ללוד שלושה פיסלי מתכת. אנשי המשטרה היססו לפי תוח את היצירות האמנותיות — למרות ההלשנה: אם יתברר שאין אלה פסלים רגילים, יהיה בכך השחתת דברי אמנות.

אולם היו אלה הפסלים היחידים שהגיעו למישלוח לחייל אחרי ההלשנה. החוקרים החליטו להסתכן.

נתגלה הפסל

החלול

די יצירה הראשונה — פסל מתכת בצורת דינוזאור — נפתחה. ברבע שנבקע, נשפכו מתוכו חבילות חשיש. בעיקבות זאת נפתחו שני פיסלי המתכת הנוספים. גם הם נימצאו מחוששים מכף רגל ועד ראש. כמות החשיש שניתפסה היוותה את אחד מניסיונות הברחת החשיש הגדולים ביותר בישראל: ערכה הכספי היה 800 אלף ל"י.

זמן קצר אחרי כן נעצר הפסל שלום הראובני, תושב בית הכרם, ירושלים. תובע המשטרה טען בפני בית משפט-השלום כי ירושלים כי הברחתה קשורה לרשת ביני לאומית של מבריחי חשיש, והחוטאים מו-בילים להראובני.

את התקירה נטל על עצמו קצין משטרה צעיר, מפקח אפרים לוי. הוא ערך בביתו של הראובני שלושה חיפושים — ובעקבותיהם גילה מימצא מרשים: פסל מתכת חלול. הפסל הוחרם בו במקום.

כן גילתה המשטרה כי לפני מיספר שבועות שלח הראובני פסל ללקוח בחו"ל. המשטרה חושרת שהפסל היה ממולא חשיש.

במדינה

(המשך מעמוד 17)

העתון הצרפתי להמונד הודעה רשמית מ' טעם המשרד האירופי של מפ"ם. את ה' הודעה מסר שליח מפ"ם בפאריס, צעיר גבה-קומה בשם ב'גל.

הודיעה מפ"ם בפאריס: "מפ"ם מצאה את עצמה במרכז הפגנות לתמיכה בד"ר גולדמן. יחד עם כל כוחות השלום בארץ כולה... המארגן האחרון היה מר לטיף דורי, המזכיר הכללי של צעירי מפ"ם... טעות גמורה היא לייחס הפגנות גדולות אלה של הימים האחרונים למצפן ולרק"ח. הודעה זו באה בעיקבות דיווח קודם של להמונד, שהתייחס לשתי הפגנות: זו של התחילה ליד משרד ראש-הממשלה בירושל'ם, ליד המכינה בד"ר גולדמן, וזו שהתחילה בחברון ועברה לכיתה של ראש-הממשלה, שנועדה לתמוך בגולדמן ולמחות נגד ההת' נחלות בחברון. פיזור שתי הפגנות אלה על-ידי המשטרה עוררה הד עצום ברחבי אירופה.

דבריו של חזן היו מכוונים להפגנה ה' שניה — אותה הפגנה שדובר מפ"ם ב' פאריס טען כלפי דעת-הקהל האירופית ש' מפ"ם עמדה "במרכזה". (באותה הודעה גם ציין הדובר כי מפ"ם נמנעה מהצבעה על הצעת אי-אמון ל' ממשלה — דבר הנוגד את האמת.)

קודש וחז"ל. ההודעה מזוהה שבעתים לאור תקרית טכנה שאירעה בכנסת ערב צאתה לפגרת הפסח.

ח"כ איסר הראל תקף קשות את ההפגנה בחברון ובירושלים. בפגנותיו אל אנשי מפ"ם שנכחו בישיבה, טען כי חברי מפ"ם השת' תפו בהפגנות אלה.

אישום נורא זה עורר זעם קולני מספלי מפ"ם. ח"כ שלמה רוזן קרא ממקומו בהת' רגשות כי אין זו אמת, וכי איש מאנשי מפ"ם לא השתתף בהפגנות.

כדי לפשר בין השניים, קרא אורי אבנרי ממקומו שהיו אלה חברי-מפ"ם לשעבר, מקבוצת ש"ח, שאירגנו את ההפגנה בחברון (בה השתתפו גם אנשי הכוח החדש).

אולם אנשי מפ"ם לא מצאו מנוח. הם פנו אל הראל בבקשה למחוק את כל הקטע הזה מן הפרוטוקול — ובהסכמת כל ה' נוכחים בדבר בוצעה המחיקה.

הודעה הפריסאית מסבירה מדוע. המח' קה מאפשרת למפ"ם לגנות את ההפגנות בישראל כדי למצוא חן בעיני גולדה. להת' פאר בהן בחז"ל, כדי למצוא חן בעיני ה' שמאל האירופי.

תל-אביב

החברה

לפיתות

המזכירה

ראש עיריית תל-אביב, יהושע רבינו' ביץ', יודע להעריך את משמעות המצב ה' פיננסי החמור בו נתונה העירייה. כאשר עמדה העירייה, לפני חודשים מספר, לרכוש עבורו מכונית מפוארת ויקרה, ויתר רבינו' ביץ' על ההוצאה המיותרת, הודיע כי ימ' שיך לנסוע במכוניתו הישנה.

דן ברלי, אמנם איננו ראש-עיר, אבל הוא בוס של חלק מתל-אביב. הוא מנהל החברה לפיתוח-יפו-העתיקה, המשותפת לעיריית תל-אביב ולמשרד התירות, ובתוקף תפקידו זה יישק על פיו כל דבר במה שהיה פעם "השטח הגדול". כאשר רצה דן ברלי ב' מכונית חדשה, לא עניינו אותו בעיות ה' חיסכון. במכתב למועצת המנהלים של ה' החברה איים כי אם לא תרכוש עבורו ה' חברה מכונית חדשה, יסיק את המסקנ' ואולי יתפטר. אותה עירייה שרצתה ל' לחסוך את מחיר המכונית החדשה של ראש-העיר, הוציאה שלושים ושתים אלף לירות כדי לקנות מכונית וולוו למנהל החברה-לפיתוח-יפו-העתיקה.

דא מעניינו ש' הציבור. לדן ברלי היו סיבות טובות לרצות במכונית חדשה, כי לפני שבועות מספר התנגש בעלה של מוכירתו הפרטית, מהנדס המכוניות בנימין צלוקה, מהנדס תל-יורד לא הסתפק במבצע הגדול זה, פרץ למשרדו של ברלי ואירגן שם את הרהיטים בצורה שונה מהתכנון המקורי. כתוצאה משתי היתקלויות אלה, נאלצה

בוהימה

בלי

קליפורניה

לאחר עשרים שנה שהיא מציקה למדינת ישראל ומאיימת על עתידה, התפוצצה עתה בעיית הפליטים ופגעה בלב המדינה. השבוע הרגישו גם אזרחי רחוב דיוניגוף בתל-אביב את התענוג להיות פליט. או אנשי בוהימה ונספחים, ליתר דיוק הכורסה השבועית המתנהל בקפה קליפור' ניה, מדי יום ששי בצהריים, חוסלה ביום השישי האחרון, כאשר התברר ש' קליפורניה יוק, קפה הבוהימה התל-אביבית היה סגור ומסוגר. כלומר, פתוח ופרוץ

הקפה ההרוס

הלית קטמור ניצבת יתומה ושוממה, בוהה ונכאה, נוכח טורי מירצפות, ערימות של כיסאות, ושאר סימני ההרס והעירובייה אשר נעשו למטרת ההתחדשות של קפה הבוהימה התל-אביב, קליפורניה.

הבוקר אימפרוביזציה המארח המושלם, משה ינוקא (משמאל), מנהל קליפורניה והאחרון לכל המהומה הגדולה, מנעים חברה על המדרכה, בין ערימות החול, לחני פרידמן ושייקה אופיר.

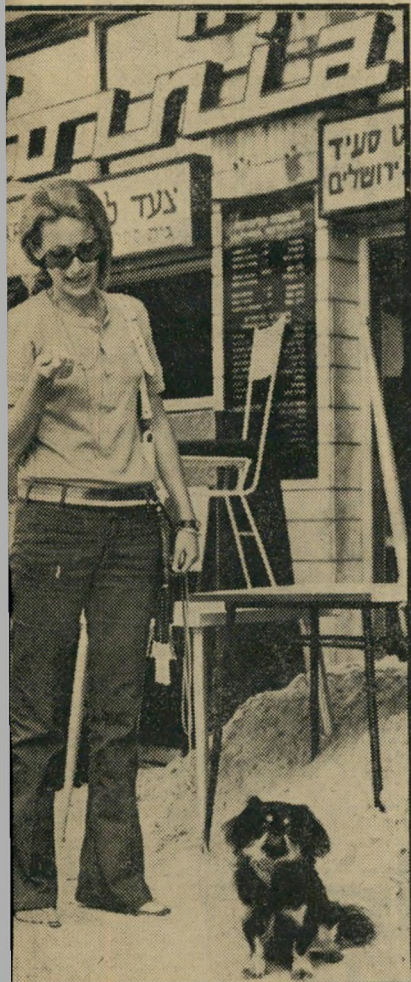

הפליטים

חסרי בית וקורת-גג, עוזבים לחסדי הסבע, התמקמו שניים מפליטי קליפורניה, חנן גולדבלט ומרגלית אנקורי, על המעקה הסמוך בקרן הרחובות פרישמן ודיוניגוף כשבעיניהם שוכנת עצבות ומבטם הבוהה מביע צער אין קץ.

נה לזוג תל-יורד מסיבות היוזעות רק לדן ברלי. בשיחה עם כתב העולם הזה אישר דן ברלי כי מההנדה תל-יורד פגע במכוניתו והפך את משרדו, "אם היה איוה-שהוא אס' פקט ציבורי לכל העניין הזה", אמר "אני מבין שזה יכול היה לעניין את הקהל. אבל בלי זה — אינני חושב שכדאי לכתוב על זה". לשאלה מדוע קיבלה מוכירתו המתפטרת חנות-תכשיטים, ידע ברלי להשיב כי ב' אישור שניתן לזוג תל-יורד לפתיחת העסק, צויין שעליהם להכניס לעסק אדם בעל מק' "זה".

לשאלה מדוע קיבלה מוכירתו המתפטרת חנות-תכשיטים, ידע ברלי להשיב כי ב' אישור שניתן לזוג תל-יורד לפתיחת העסק, צויין שעליהם להכניס לעסק אדם בעל מק' "זה".

הנהנה

היחיד היה טיוטה, כלבה הפקינוי של העיתונאית רני כרמל, שניצל את החול לצרכים שימושיים.

צוע, המתמצא במכירת תכשיטים. כדי להב' טיח שעובדות אלו, שאינן מעניינו של ה' ציבור, לא יגיעו אומנם לידעת-הציבור, טרח דן ברלי, באמצעות עורכי-הדין של חברת-יפו-העתיקה, להודיע כי במקרה של פירסום העובדות, צפויים בלי ספק הליכים משפטיים נוספים. מה שאולי עשוי העניין את הציבור הוא, כיצד מרשה לעצמה החברה-לפיתוח-יפו העתיקה, אשר מאונה בשנים האחרונות אינו מצביע על רווחים דווקא, להיכנס להוצאות שאפילו העירייה, השותפה בה, אינה מרשה לעצמה.

רות עקומות ומטפסות, שהגיעו אל קצה גבול הסבלנות. עניין אותם יותר לעבור לדירות אנושיות — ומה שיותר מהר.

בידור

פטריות

אחרי

האש

תופעת הטבע החסונה ביותר בנוף הישראלי הם כנראה הדיסקוטקים. אין אסון טבע שיוכל להם, ואחרי כל שריפה הם צצים מחדש כפטריות אחרי האש.

דוגמא אופיינית לכך הוא הדיסקוטק התל-אביבי עינבר, שעלה כולו באש לפני כחודשיים — והשבוע כבר חזר ונפתח מחדש. האיש המאושר ביותר בפתיחה היה ולמן זמק, אחד הבעלים, שנחשד בתחילה עלידי המשטרה בביצוע ההצתה, לאחר שביטח את המועדון ב-200 אלף ל"י.

אולם זמק שוחרר לאחר שהמשטרה עצרה שני חשודים אחרים — יהודה אחוזי (27), העובד כשומר-סף בדיסקוטק סאני, ויורא שבתאי (19), שניהם תושבי שכונת התקווה. לדברי המשטרה היו בידיה ידיעות כי לאחוזי הוצעו עלידי מתחרים מסחריים 6,000 ל"י תמורת ביצוע ההצתה. מאוחר יותר שוחררו שני העצורים מחוסר הוכחות.

רבייהקומות ברחוב אלי כהן בבתיים
הצינורות התפוצצו

— כמו ששוחזרו החשודים השונים בעשר הצעות של דיסקוטקים אחרים בעבר. אורחי הכבוד בפתיחת עינבר היו צוות

תזמורת מועדון "עינבר"
איזה אורקסטרה

הכבאים שהצליחו להשתלט על האש, ואת פני הבאים קיבלה — תזמורת מכביאש. אולם היתה זו תזמורת מזויפת, גם אם לא מזויפת. מזכיר עיריית תל-אביב, צבי אבי גיא, סירב להרשות לתזמורת האמיתית לנגן בפתיחה, והבעלים נאלצו להזמין תזמורת סתם, להלביש את חבריה בתלבושת מכביאש.

שיכון

חברה

ממשלתית

מסדרת

אזרחים

בדרך כלל מצפה האזרח, במגעיו המסחריים-פיננסיים עם הממשלה, ליושר מוחלט מצידה. בניגוד למישור הפוליטי, שבו אין האזרח מופתע כאשר הוא מגלה שהממשלה רימתה אותו, הרי כאשר הוא קונה משהו מגוף ממשלתי, ליבו סמוך ובטוח בהגינות העסקה.

לאחרונה זכו מאה משפחות ישראליות להפתעה וחידוש גם בתחום זה: הם גילו כי חברה ממשלתית מכרה להם סחורה פגומה — ומסרבת לפצותם, למרות שקיבלה הוראה בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים להחזיר להם את הכסף.

הריצפות התקפלו. המדובר בחברת הבנייה הממשלתית שיכון ופיתוח, אשר מכרה למאה משפחות — מהן 58 משפחות עולים חדשים — את הדירות בשני רבי קומות שבנתה ברחוב אלי כהן 16 ו-20 בבתיים.

מיד לאחר שנכנסו לדירותיהם, גילו מאה הדיירים החדשים שהם נכנסו לבוץ עמוק:

טיולים מיוחדים לאירופה

מסע דבש לאניני טעם — 18 יום

פלמה דה מיורקה, לונדון, פריס

היציאה: 27.5.70, חזרה: 13.6.70

המחיר: 1,375 ל"י + \$175.00

איטליה, צרפת, אנגליה, שווייץ* — 24 יום

היציאה: 20.7.70, חזרה: 12.8.70

המחיר: 1,495 ל"י + \$245.00

איטליה, שווייץ, צרפת* — 26 יום

היציאה: 24.7.70, חזרה: 18.8.70

המחיר: 1,500 ל"י + \$245.00

שווייץ, אנגליה, צרפת, איטליה* — 27 יום

היציאה: 7.8.70, חזרה: 2.9.70

המחיר: 1,540 ל"י + \$245.00

* הטיולים הנ"ל מיועדים לצעירים בלבד המחירים כוללים: כרטיס טיסה הלוך/חזור מחלקת תיירים, מס נסיעות, אכסון בבתי מלון מעולים, סיורים מודרכים והעברות.

לקבלת פרטים נוספים פנה לסוכן הנסיעות שלך או אל

TWA

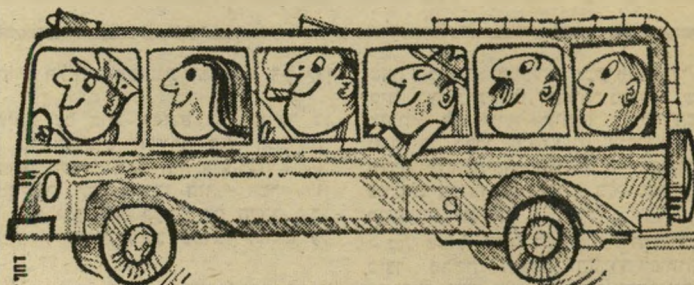
חיפה — טל. 535610 • ירושלים — טל. 21516

תל-אביב — טל. 51212

כיום הנהיגה

איננה מענגת- השאר אותה

"לאגד"

במדינה

מגנון

שר

התחבורה

התבלבל

שר התחבורה אלוף (מיל.) עזר וייצמן ידוע כבעל לשון חדה וקולחת. לכן התפלאו בודאי חברי הכנסת וצופי הטלוויזיה ש' האזינו לפני כחודש וחצי לנאומו של השר על הצעות משרדו. עזר קרא את הנאום מ' תוך דף כתוב במכונת כתיבה. באמצע ה' נאום התבלבל, גימגם כמה מילים, הפסיק ל' כמה שניות והמשיך בקול רגוע מהמקום בו הפסיק.

מה גרם להתרגשותו של עזר וייצמן?

שישה משרדי פירסום. קדם לאותו נאום אומלל, מינוי של עזר לשר התחבורה,

פירסומאי רולניק

נאום אומלל

שלחה בתרועה גדולה. פסטיבל וייצמן מצא חן בעיניו של השר החדש. לכן, בין שאר פעולותיו החליט להעזר בששה משרדי פירסום ויחסיציבור. כאחראי על הפירסום ב' משרד התחבורה מונה עמוס רולניק (32), מומרת 2500 ל"י לחודש.

רולניק, בן קיבוץ עין-שמר, ממנהלי פירסום דחף ובעל חברת פירסום פרטית, משמש כיום כמנהל האגף למידע ופירסומים במשרד הקליטה. זה לא הפריע לו להתלבש ברצינות על עבודתו החדשה, הכנת תוכניות שונות למשרד התחבורה. חלקן התקבלו וחלקן נפסלו על-ידי וייצמן. בין השאר פסל עזר את הצעת רולניק לערוך מיבחן שנתי לבעלי רשיונות נהיגה.

רולניק ניסה לשכנע בצידקתו בנושא, אך עזר התעקש. רולניק לא ויתר, הכניס את סעיף המיבחן השנתי לתוך הנאום ש' הכין לשר. אותו נאום בו התבלבל עזר, שעלה לדוכן הנאומים בכנסת, בלי לקרוא אותו תחילה.

רוח חדשה. מה עושה אישיצבא ל' שעבר כשהוא ניתקל בבעייה? מתגבר עליה. גם עזר התגבר. הוא בלע את אי' מילוי הוראתו, המשיך לקרוא את הנאום עד סופו.

ימים מספר אחרי הנאום פגש וייצמן את רולניק במסדרונות משרד התחבורה: "סיד' רת אותי, ממזר. גוינו..." אמר רולניק ב' חיוך. רולניק, שהסתובב עד אז מודאג מעט ממעשהו, קיווה שבוה נסתיימה הפרשה, קיבל בביטול את הריגונים על כך שעזר ממשיך לכעוס עליו.

תקוותו יכולה היתה אולי להתגשם, לולא כתבה של אלי אייל על משרד התחבורה, שהופיעה בשבוע שעבר במעריב. במיסגרת הכתבה רואיין גם רולניק, שסיפר כי הוא היה זה אשר כתב את אותו נאום לעזר וייצמן.

על בזיון כזה לא יכול היה מפקד חיל' האוויר לשעבר לעבור בשתיקה. הוא, ה' נחשב בציבור לשר הדינמי ביותר שהכניס רות חדשה למושג ששמו שר בישראל, שלו יכתבו נאומים? לא ולא! "אני לא רוצה

לראות אותו כאן יותר!" הודיע השבוע שר התחבורה, שלא הצליח להסתיר את כעסו.

כשנשאל רולניק על-ידי כתב העולם הזה לאמיתות הסיפור, השיב במילה אחת: להד"ם.

דרכי-אדם

תרופה

לתרופה

"אני נוסס! עזרו לי! אתם בני אנוש. עזרו לי!" מכתב בנוסח זה הגיע השבוע למערכות העיתונים. על המכתב חתום בער' בית באסים מוחמד סאלים אבו אלוהו.

"נולדתי בעיר ג'נין לפני 24 שנה," ממשיך מוחמד במכתבו. "מאחר ולא היתה עבודה בעירי, יצאתי, כמו רבים מצעירי עירי לגולה, כדי למצוא עבודה ועתיד יותר טוב," מפרט הצעיר הפלסטיני, בעל ההופעה המצודדת.

מוחמד הגיע לגרמניה המערבית. בפרנק-פורט מצא עבודה כפועל בבית-חרושת. באותו מפעל עבדו ערבים גולים נוספים. היחסים עם העובדים המקומיים לא היו משופרים. מדי פעם פרצו מריבות. גם לתיגרות-ידיים הגיעו. בתיגרה שפרצה לפני כשנתיים נפגע מוחמד קשות באוזנו. הוא הועבר מיד לבית החולים המקומי שם הפסיק הרופא את שטף הדם והזריק למר' חמד זריקה. "זה חלק מהטיפול," הסביר הרופא.

מוחמד עזב את בית החולים וכעבור

פלסטיני אבו-אלוהו

עתידי טוב יותר

מספר ימים החל מרגיש ברע. "בחלקים מסוימים מאוד בנופי," כפי שסיפר. "עברו עלי לילות זחעה," הוסיף.

פניות חוזרות ונשנות להנהלת בית החולים לא עזרו. "זה יעבור לך," השיבו לו. בינתיים הלך מצבו והחמיר. לנוכח סירוב הרופא לשוב ולבודדו, החליט מוחמד לחזור לביתו. לג'נין. במעט הכסף שחסך, קנה כרטיס לאוניה וחזר לגדה. "את כל הכסף שנשאר לי הוצאתי על רופאים בגדה ובישראל," ממשיך המכתב. זה לא עזר. הרופאים טענו כי תרופה להפסקת פעילות תוכן הזריקה, נמצאת רק בגרמניה.

מכריו של מוחמד כבר אינם מצליחים זה זמן רב למצוא דרך איך להעלות את מצב' רוחו של הצעיר האומלל. כמה מחבריו אף התארגנו כדי למנוע ממנו לבחור בפיתרון של ייאוש.

"אני כבר חדלתי להיות גבר מושלם. נבצר ממני להוליד ילדים ואני בסך הכל רק בן 25! אין אני דורש פיצויים כספיים, אינני רוצה להתנקם, אני רק רוצה שיבא לי תרופה נגד אותה זריקה מקוללת!" מבקש מוחמד ומוסיף: "אנא, פנו לאחר-איים בצירות גרמניה, אולי יפעלו כדי למצוא את אותו רופא כדי לשאול אותו לתוכן הזריקה ואיך אפשר למצוא את התרופה הנגדית."

נשאר לקוות שאנשי השגרירות יטו ליבם לפניה זו, של צעיר שכל עולמו חרב עליו בגלל זריקה.

Ω OMEGA

**אומגה-
השעון
הראשון
שנעוד
על הירח**

משחתקי בסרט 'הנמושים' של חברת קולומביה.

כל האסטרונומים... לרבות החלוצים שצעדו ראשונים על הירח... עוברים שעוני אומגה ספידמסטר כרונוגרף.

את אותו השעון. אשר גם אתה יכול לרכוש בכל אחת מחנויות אומגה המוסמכות. אפשר לראות כשהוא עווד על ידיהם של גרגורי פק, ריצ'רד קרנה, דוד יוסן, גיימס פרנסיסקה וג'ין הקמן בסרט 'הנמושים'.

בתמונה: שעונים של האסטרונומים. 2 כפתורים. 4 לוחות. שעון אומגה ספידמסטר - מחשב יד. מודר זמן חולף - בשעות. בדקות ובשניות. קופסא מפלדת אל-חלד, דוחה מים. צמיד הולם.

חינם! כל קניה של שעון אומגה מוכה אותך - לתקופת זמן מוגבלת - בזוג כרטיסים לסרט 'הנמושים' בבית הקולנוע 'דקל', יהודה המכבי 94. תל-אביב.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תאריך 136 • מען מברקי: עולמסרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פ"ק 6 • גלושות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

במדינה

דרכי חיים

האיש

האהוב ג'וקים

ישנם אנשים שאוהבים כלבים, וישנם ש' אוהבים חתולים, וישנם אפילו תמהונים ש' אוהבים בני אדם.
גם ליענקל רמז, ישיש תל-אביבי בן 90, ישנה אהבה משלו: הוא אוהב מקקים ו' עכברושים. הוא אוהב אותם עד כדי כך, ש' חדרו מלא מהם: קירות דירתו בבית ה' משותף ברחוב שיינקין 43 בתל-אביב, מכר' סים מקקים ממסד עד טפחות. אלפים ו' רבבות מהם.
אזכרים ספרו תורה. אולם במקרה של יענקל, לא התקיימה בו המימרה כי כל העולם אוהב אוהבים, שכניו של יענקל הסתכלו בעין מאוד לא יפה על אהבתו. ה' טיפשו המתמיד של מקקים, וממסע לפעם גם עכבריים, מכיוון דירתו לעבר חדר

חובב ג'וקים רמז

האשה ברחוב, המקקים נשארו

המדרגות ולדירות השכנים, הניאם לפעול. ביום הרביעי האחרון הגיעה לדירתו של יענקל חוליית פועלים ממחלקת-התברואה של העירייה — במטרה להביא לחיסולם הטוטאלי של ידיו.

מלאכתם לא היתה קלה. רבבות המקקים — שהיחס הגס אליהם, לאחר שנים רבות של התנהגות ידיונית, הבהילים — פרצו לחדר המדרגות, שטפו את הבניין. הם יצאו ממגירות ומהקירות, נפלו מהתקרה על רא' שי הפועלים, התעופפו באוויר. עכברושים מבוהלים זינקו מתגובי הסלע, התרוצצו מבוהלים כה וכה. רק לאחר מאמצים נוא' שים ונסיגות מספר נוכח האויב, הצליחי עובדי העירייה להוציא אל הרחוב את כל רהיטיו של רבי יענקל — כולל את אוסף ספרי-הקודש שלו, שנתגלה כמוזג העיקרי של המקקים.

האיש ממש נורמלי. יענקל רמז, שאשתו נשטה אותו לפני כ-15 שנה ונסעה לאמריקה («בגלל המקקים?» משיכת כת' פיים) הביט במחזה האכזר בחוסר-אונים. כשיש, שלא גנע מימיו לרעה בנבוב, לא הבין את הטעם באכזריות הזו. «אם לא נוגעים בעכברוש או במקק לרעה, הוא לא מוזק לאף אחד», הסביר בעצב את הפיל' סופיה שלו. היגינה? סכנה לבריאות? יענקל רמז משתומם. הוא עצמו לא התרחץ כבר מי יודע כמה שנים, והנה הוא בריא כשור. לאחר הפוגרם המועז שנוצר בידידיו, סירב יענקל לעזוב את דירתו, לעבור ל' דירה שהציעה לו לישכת-הסעד העירונית. הסיבה: הוא מקווה שבמהרה תתמלא דירתו בידידים חדשים, במקום אלו שהלכו ל' עולמם. ברור לו שבדירה זרה לא ירשו לו לנהוג כרצונו. מנהלת לישכת הסעד פולה הלפרין נאלצה להרים ידיים, לאפשר ליענקל רמז לנהוג כרצונו.

הסיבה: כאשר נשלח על ידה לבדיקות פסיכיאטריות, עקב חשד, משום מה, שהוא אינו שפוי — התגלה יענקל כנורמלי ל' חלוטין. ולאום נורמלי מותר לאהוב אפילו מקקים.

SCHAUB-LORENZ

מדע התקשורת

מדע התקשורת הוא אחד
האמצעים שאיפשר לאדם את השליטה על כדור
הארץ ובעזרת האלקטרוניקה הוא אף שואף לכבוש את
החלל. נסיון רב ערך נרכש תוך כדי תכנון ובניית הציוד האלק' טרוני הדרוש לתכניות החלל.

„שאוב-לורנץ“ קשורה בחברת I.T.T. הבינלאומית, שהיא אחת מן החברות הגדולות בעולם לאספקת ציוד אלקטרוני. חברה בינלאומית זאת אף לוקחת חלק חשוב בפיתוח המרכיבים האלקטרוניים לתכניות החלל. לכן, התאפשרו שכלולים כבירים כגון מעגלים אלקטרוניים מהפכניים, קבלי טנטאלום זעירים וטרנזיסטורים SILICIUM-PLANAR, העמידים בפני חום — שכלולים המנוצלים גם במוצרי „שאוב-לורנץ“ החייבים לספק את הדרישות הקפדניות ביותר.

כשאתה רוכש ציוד „שאוב-לורנץ“ אתה נהנה גם מהנסיון בתחום טכנולוגית החלל.

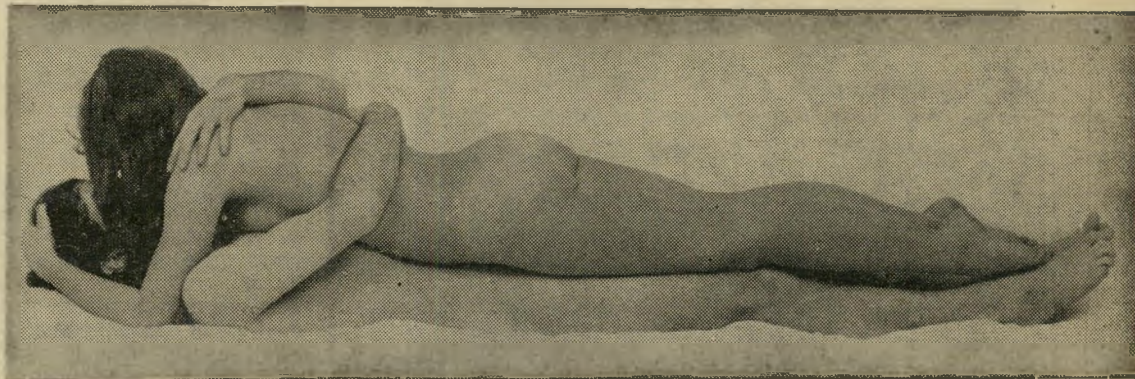
לכל מקלטי טלוויזיה „שאוב-לורנץ“ אותן תכונות: ביצוע יוצא מן הכלל שהושג על-ידי תכנון טכני מתקדם, אחריות ועיצוב מרשים.

והרי הדגמים האלקטרוניים החדשים 1970
T—1006, T—1010, T—1020, SL—9001, TS—1080, WR—2001—A

לעולים חדשים הספקה מהירה במטוס ללא מכס על-ידי
הסוכן הבלעדי לישראל כינורי בע"מ
תל-אביב, טלפון 624103
חיפה טל. 531266

הספר הראשון והיחיד בארץ שכולו עברית

אהבה בשניים

זוג מורים דניים מדגימים בעשרות רבות של צילומי עירום נהדרים את הכל אודות „איך לעשות אהבה.“ הספר שזכה להצלחה חסרת תקדים (מאות אלפי עותקים תוך חודשים ספורים) בכל ארצות-אירופה וארה"ב.
כריכה מהודרת * פורמט אלבומי * נייר משובח
וכל זה במחיר של — 12 ל"י בלבד

הספר שאין צורך להתבייש בו או להסתירו.
ספר נועז ומתקדם ביותר אך יחד עם זאת אלגנטי

כל תנוחה ותנוחה מלווה הסבר מלא וענייני בעברית
בתוספת פרקים מיוחדים על אברי-המין (כולל תרשימים),
הסיפוק המיני ואמצעי-מניעה.

**הספר שחייב להימצא
בחדר-המיטות של כל זוג נשוי**

גזור ושלח _____
הזמנתי / הצהרתי _____

לכבוד _____
„אלבית“, הוצאה-לאור ת.ד. 33144, תל-אביב.
נא לשלוח אלי בדואר חוזר את הספר
„אהבה בשניים.“ ר"ב שיק מס' _____
על בנק _____ על סך — 12 ל"י בלבד.
אני מצהיר בזה שאני מעל גיל 18.
שם _____
כתובת _____ חתימה _____

נורית פיז-אביב, בת ה-24, צלמת הסרטים והטלוויזיה הישראלית, היא האשה היחידה במיקצוע גברי

אני, מצלמה

נורית פיז-אביב וידרה

צרפת. בבית-הספר אידן בפאריס. "הייתי שם בחורה יחידה בכל בית-הספר, אבל לא ראיתי בזה שום דבר יוצא-דופן, מאחר שזה היה המקצוע בו רציתי", היא אומרת. אולם היו אחרים שראו בזה דבר יוצא דופן. ההסתגלויות כלפיה היו מרובות. היו במאים שבפירוש סירבו לעבוד עם צלמת ממין נקבה. צילום קולנוע וטלוויזיה כיום איננו מה שהיה בעבר: פעם היה הצלם מבצע פעולה טכנית גרידא, כשהוא ממלא את הוראותיו המדויקות של הבמאי. במאים רבים סירבו להפקיד תפקיד כה נכבד בידי צעירה אלמונית.

עשתה היסטוריה

ההסתגלויות לא הרתיעו את הסטודנטית הישראלית. ואכן, היו גם במאים

בפעולה בגרמניה

נורית בעת צילום סרט בגרמניה על הפגנות הסטודנטים ודני האדום. בכל מקום בו הופיעה בפעולה באירופה, גרמה נורית לסנסציה, בהיותה אשה ראשונה במיקצוע זה.

אחרים — והתוצאות לא איחרו לבוא. בתחרות הסרטה בינלאומית, שנערכה עלידי הטלוויזיה הגרמנית בנושא הנוער בימינו — זכה הצוות הצרפתי, בו השתתפה נורית, בפרס ראשון. הסרט הוצג לאחר מכן בתחנות טלוויזיה ברחבי אירופה ובפסטיבל

נורית, בת ה-24, בעזרת ותק של 19 שנה במקצוע, מצלמת במומחיות בכל תנוחה, בכל מצלמה

במנהיים, והבחורה הצלמת החלה כובשת את מקומה. לאחר סיום לימודיה עבדה נורית חצי שנה במינכן, כצלמת ברשת הכלי-ארצית של הטלוויזיה הגרמנית. היא עשתה היסטוריה כאשר צילמה סרט באורך של 45 דקות על הנושא הנוער הגרמני מתמרד. "עד אז לא הייתה מעולם אשה בשטח צילום סרטים — ואפילו לא גבר צעיר, היה זה גיב נכבד שניתן רק לצלמים מבוגרים ובעלי ניסיון. העובדה שסרט ארוך ניתן לי ראשונה בהיסטוריה לאשה, ועוד צעירה, גרמה שם לשערוריה בין הצלמים. רבים מביניהם חדלו לדבר איתי".

סרט על "דני האדום"

על אף ההתנגדות, והשמרנות, והקינאה המקצועית, המשיכה נורית בהתקדמותה. לאחר סרטה הראשון, קיבלה לי צילום סרט ארוך שני, מאורעות מאי '68, על הפגנות הסטודנטים ודני האדום. הבמאי גודוץ כריס מרקר (הצד השלישי של ה"מטבע") התלהב כאשר ראה את הסרט, עזר בהפצתו. מרדע ביקשה להמשיך וללמוד אף לאחר שסיימה כבר את בית-הספר אידן? האם לדעתה עדיפים לימודים בבית-ספר על עבודה מעשית? "בית-הספר יכול להיות דבר מצוי, אם הוא מאפשר לתלמיד לעשות ניסויים", אומרת נורית. "בעבודה ממש לא תמיד זה ניתן. אולם האמת היא שמעט מאוד בתי-ספר עונים על דרישה זו".

מתסכלים צעירים

לא בישראלים רבים אחרים, לא התפתחה נורית עלידי המשכורות השמנות המקובלות באירופה, חורה לארץ לפני כשנה, עובדת כיום בטלוויזיה, בעיקר במבט לחדשות והחדשות בערבית. היא נשואה, מלבד למצלמה, גם לבעל — צייר טכסטיל בשם שלמה אביב. במסגרת המשברים המתחוללים כיום בישראל, היא חשה על-ידי ההתקפות על רמתה הירודה, כדי אי אולי לשמוע את דעתה של בעלת מקצוע מעולה. לדעת נורית, העובדה שהטלוויזיה קונה את מרבית הסרטים בחו"ל מהווה נזק חמור לעתידו של המדינה. "בזאת", קוראת נורית, "הטלוויזיה לא רק שאינה מעודדת צעירים לצילום, היא מתסכלת אותם". מפי צעירה שהמצלמה היא חלק מעצמה, יש לדברים אלו משקל מיוחד.

הדיוק הענקית שהשתוללה לפני כשנה בבית-החרושת קרנל התגלתה כאתגר מיקצועי קשה לעיתונאים והצלמים שדהרו ללודר ובעיקבות מכביהאש: כיצד לחזור למפעל הנוער ולסקר את האירוע. שכן ההנהלה סגרה את השערים בפני העיתונאים — אין יוצא ואין בא. בעלי ה"יוזמה מבין הכתבים החלו מקיפים את ה"גדרות בתקווה למצוא חור בגדר. רובם נכשלו במאמציהם.

בין הבוודים שהצליחו היתה צעירה קטנה וצנומה, שהצליחה להידיח עם מצלמתה מבעד לחור שהספיק בקושי למעבר חתול, וששום גבר לא יכול היה לעבור דרכו. היא הגיעה לאחר השריפה היתה הראשונה שביאה משם צילומים.

בדודה בין גברים

היתה זו הפעם הראשונה בקריירה של נורית פיז-אביב שהיא הצליחה במקום שאחרים נכשלו — בגלל ממדיה. אולם בהחלט לא היתה זו הפעם הראשונה שהיא הצליחה — ולא דווקא בגלל גיורתה הדקה. בגיל 24, נורית היא כיום צלמת הטלוויזיה והקולנוע היחידה בארץ, צלמת הסרט שבגלל המבויים בימים אלו עלידי אורי זוהר בכיכובו של חיים טופול, ובעלת מיטען פרסים על הישגים בחו"ל, שצלמים רבים חתיקים לא זכו להם. לא רק בארץ נורית היא בחורה יחידה במקצוע גברי מובהק. כזה היה גם המצב בהיותה בחו"ל. אולם לא כאן ולא שם לא השפיעה עובדה זו על נורית לרעה. כשי מדובר בצילום והסרטה, נמצאת הצעירה הדיוק על קרקע מוצקה — כבר משחר ילדותה.

"התחלתי לצלם בגיל חמש", מספרת נורית. "בת שש פירסמתי את הצילום הראשון שלי בעיתון ילדים. מאז לא נפרדתי מהמצלמה".

לא רוצים בחורה

הגורם לכך היה אביה, יצחק פיז, מי צלמי העיתונות והחתיקים, שהחזיק בה את האהבה למקצוע ומרגע שעמדה על דעתה ידעה הילדה התלי-אביבית הנמרצת רי בעלת המבט הנוקב באיזו קריירה לבחור. לפני ארבע שנים, בערך, בגיל 20, זכתה נורית במילגת לימודים מטעמה של ממשלת

בשבוע שעבר הגיש
לך עולם האשה מישאל
שנועד להבהיר לך אם
בעלך כיום הוא אכן עדיין
אותו אדם אוהב כמו אז,
כאשר התחתנת איתו —
או שבמקומו מסתובב
עתה בבית יצור אדיש
ומשועמם, הנראה לפעם
מים כאילו הוא מתאמץ
להיזכר מי את בעצם.

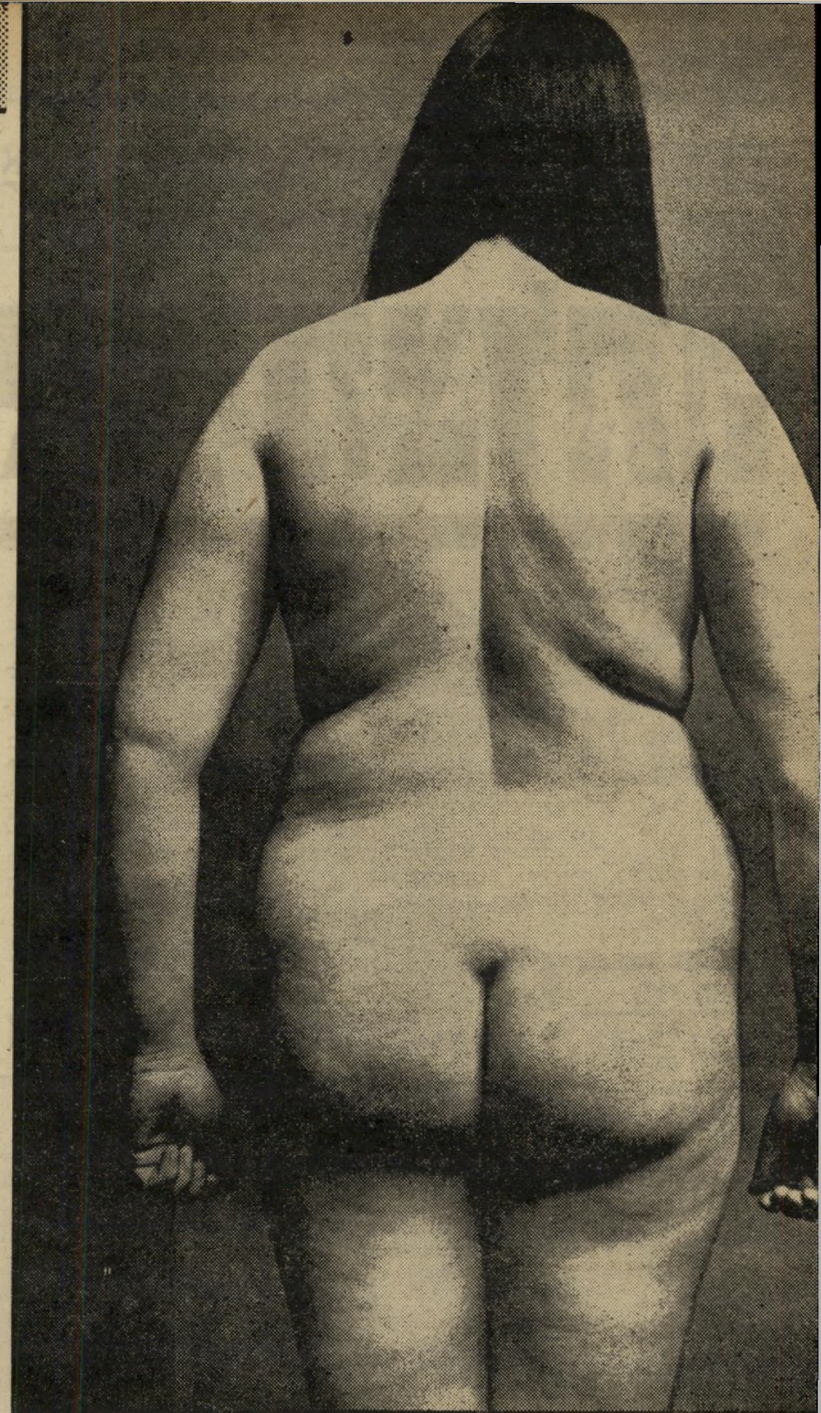
14. בעלך מספר בחברה סיפור
לא נורמלי — ששמעת כבר אה?
פעם. את —
א. מסיימת אותו במקומו.

9. מאז שנישאתם, את —
א. המשכת לעסוק בכל תחביביך הקודמים.
ב. גילית התעניינות בנושאים חדשים.
ג. הרחבת את חוג ידידיך.
ד. בקושי מספיקה לספל במשפחתך.

מה נהיה

מי מי

מיאז נישואיך?

ב. צוחקת עם כולם כאילו שמעת אותו ב־
פעם הראשונה.
ג. מעירה בקול, כך שכולם שומעים: „אוי,
תמיד הוא מספר את אותו סיפור.“
ד. נהנית מזה שהוא נהנה מהסיפור.

10. בעלך מציע לך להצטרף
אליו למישחק כדורגל. את —
א. מצטרפת בהתלהבות (כלפי חוץ לפחות).
ב. נזכרת פתאום שאת מוכרחה לבקר את
אמך.
ג. מציעה שיחק איתו חבר במקומך.
ד. מסכימה — בתנאי שיסכים לקחת אותך
מחר להצגה שאת רוצה לראות.

5. האיפור, בבוקר, גוזל ממך —
א. חצי שעה.
ב. עשר דקות.
ג. לא גוזל: אינך מתאפרת.
ד. שניות ספורות.

בכל אחת מהשאלות הבאות, סמני את
התשובה הנכונה ביותר לגבייך.

1. לקראת השינה, את —

א. מכסה סניך באיזו עיסת־יופי מגעילה.
ב. מתעטפת בחלוק שקוף וסקסי.
ג. לובשת סיגימה או חלוק בייבי דול,
המשווה לך מראה של ילדה קטנה.
ד. משרה אווירה רומנטית, כגון חלוק
ארוך וטרט בשיער.

2. בשעת הקימה בבוקר, את —

א. מדלגת בעליצות מן המיטה.
ב. מרגישה קודרת ובמצב רוח מחורבן.
ג. עייסה כמו שהלכת לישון, אך משלימה
עם זה בלי לרטון.
ד. שליחה, מאושרת ונכונה להתייצב מול
יום חדש.

3. בעלך שכח את יום השנה ל־
נישואיכם. את —

א. נפוחה כל היום, וסורצת בבכי כשהוא
שואל למה את נפוחה כל היום.
ב. מעמידה פנים כאילו גם את שכחת.
ג. קונה לעצמך מתנה על חשבונך —
ד. מכינה לארוחת ערב תפריט שהוא אוהב
במיוחד — ומגישה זאת לאור נר.

4. תפירותיך היא —

א. זו שהוא כליכך אהב כשהתחתנתם.
ב. משתנה כל חצי שנה.
ג. משהו שאין לך זמן להתעסק איתה.
ד. יצירה פשוטה, קלה להכנה אך חגיגית.

11. כשהוא חוזר מהעבודה, את
מקבלת את פניו כך:

א. מונה בפניו את כל הצרות שהיו לך
כל היום.
ב. בגינס וחולצה ישנה, אך בחיבוק גדול.
ג. בשלום חסוף — את עסוקה ראשך
ורובך במלאכה איוושה.
ד. לבושה, רחוצה, מסורקת ורעננה.

12. איפורך הרגיל כולל —

א. הכל: ריסים מלאכותיים. איי לינר,
מסקרה, שפתון.
ב. שמץ אבקת פודרה, מסקרה ושפתון.
ג. מאומה: בין עבודות הבית והילדים,
אין לך זמן להתאפר כלל.
ד. שמץ פודרה על קצה האף, ושמץ שפתון
על השפתיים.

13. בים או בכריכה את ל־
בשת —

א. ביקיני.
ב. בגדים אלגנטי מחתיכה אחת.
ג. שמלה או מכנסים — אינך טובלת
את עצמך בכגידים.
ד. את בגדיהם שקנית בקיץ שעבר.

6. בעלך צילצל להודיע לך ש־
הוא יאחר, אבל השעה כבר אחת
בלידה והוא עדיין לא חזר. את —

א. מגדפת אותו בליכך בכל קללה שאת
יודעת, ומכינה לו שערורייה כזו, כש־
יחזור, שהוא לא ישכח אותה.
ב. מצלצלת למשרה, לבתי־חולים, למכביר
אש.
ג. מצלצלת לידידים, לשאול אולי הוא שם.
ד. אומרת לעצמך שהוא כנראה מבלה יפה.
או אין טעם שלא תלכי לישון בנחת
— וזה בדיוק מה שאת עושה.

7. איך את נוהגת לקרוא ל־
בעיך?

א. בשמו הפרטי.
ב. יקירי או שם חיבה אחר.
ג. אבא.
ד. היי, שמע.

8. כשאת מצלצלת לעבודתך, זה
כך —

א. לבשר לו שמשוה לא בסדר בבית.
ב. לקבוע פגישה איתו לארוחה בחוץ.
ג. לתת לו רשימת דברים שאת רוצה
שהוא יקנה בדרך הביתה.
ד. סתם להגיד לו שלום ולקשקש איתו
כמה שניות.

טבלת הדירוג

	א.	ב.	ג.	ד.
1.	0	1	2	3
2.	2	0	1	3
3.	0	2	0	3
4.	1	2	0	3
5.	2	3	0	1
6.	0	1	0	3
7.	2	3	0	0
8.	0	3	1	2
9.	2	3	2	0
10.	3	0	2	1
11.	0	2	0	3
12.	2	3	0	1
13.	3	2	0	1
14.	0	2	0	3

בטבלה זו מופיע מספר הנקודות שבהן
מזכה אותך כל תשובה. סכמי את הנקודות
על נייר נפרד.

ՄԱՀԸՆ ԱՆՍՆԱ ՀԱՀԹԱ ԱՀԸՆ (ՄԹԼԸՄԹ՝ ՄԹԼ ԱՀՈ՝)

Phone 6 2 1 3 7 3 1150

Tel-Aviv, 10 Har-Zion Blvd,

ללמוד וליהנות

על-כאן אלל על-כאן על

4-7-71 8-1-71 א.ת. חמ"א חמ"א

ԱՇԱԼ ԶԱՆԱԼ ԴԱՆԴԱԼ

ਅਦਿਕੁ ਪਿਛੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ

ԱՃԳՆ ԱՃԱՆԿԷ ՀԵԿԿ

SATON RASHEL TAKATA

Q411 L42 4525

٢٤٢

ԽՈՍ Ը.ԸՄՆ՝ ԸՆ ԻՀ.ԼՆ ԱՌՇԻՄ՝ ՈՒ ՀԱՄԱՆ՝
 ԽՍՄՆ ԸԸՄՆ ՄՀ՝ ԻՐՈ ՈՒ ՀՌ ԸՄՆ ՀԸ
 ԸՄՆ. ԸԼ. ԸՈՍ.ԸՄՀԸՄ ՄՀ ՄԱՍ ՄՀ Լ.ԸՄ՝
 “ԱՍ ՄՈՒ ՄԱՍ ԱՆԼ Ը. ՀԾԻ. ՄՇԻՄՈՍ
 ԱՆԼ՝

“ԱՄ ԼԻՔԸ ՀԱՆՆ ԺԱՌԱ ՔԱ ԻՍ ԱԼՔՈՒ
ԼԺՒԸ ԼԻՆ՝ ԱԺԱԼԱԼԱ ՈՇ ԼԺԱԼԱԼԱՆ՝”

ԱՆՔԻՆ՝
 “ԱՆՔ ԹԼԻՔ, ԼՔԱՅԼ ՔԼԱ, ԼՄԻՔ ՉՔԱՐ
 ԱԹԵՐ ԲԱՆԸ:
 ԵԱ ԹԵՐ՝ ԸԹԹԱԿԱ, ՔԱ ԼԼԱ ԱՆՔԱԲԱ ՔԱՐ:
 ԼՔԱԼԵԱ ԵԹՉԵԼԱՆՔԱՆ ԸՔՆՉ՝ ԸՔԹԼ ԲԱՆԱ:
 ԱՐՔԱՆ՝ ԼՔԱՒ, ՉԱՆՔԼ ՔՐ Զ, ԲԱ:
 ՉՔԱ ԵԹԱԼԱ ԵԱ ԼՔԱՆ՝ ԶԵԱԼԱ ԸՔԱՆՔ:

★ ★ ★

[illegible]

"אז ער זאלן" אהרן. "עס איז גוט וואס
ער האט דאס געווען." "און ער האט
דאס געווען." "און ער האט דאס געווען."
— זיין נאמען —

★ ★ ★

102 10 102 10
 102 10 102 10
 102 10 102 10
 102 10 102 10

ሀላፊነት ሲለጥፍ ሳይሆን ልሳን፤

Չ.ՈՒ ԱՆԵԼՈՒ ՁԻՄՈՒ ԻՆՈՒ ՀՍ ԵՄԱՐԻՆ —
 ԿԱԼԱՄ, ՀԱՏԱ, ՊԱՆԶԻՍ ԱՂԱԿ ԵՊԱ ԱՍՍՈՒ
 ՍԻԶԻՍ ՄՅ ԵՍ Ը.ՄԱՍ Լ.ԼՍՄ՝
 ՊԱՊԱՍՄ ԼԻՇ. ՍԵԱՍ ՊԱՍՍ ՍԵՄԱ ԱՆՈՒ
 ՍԻԶԻՍ ՄՅ, ԵՆՈՒ ԼԵՄ, ԵՐԵՐ՝ ՀԱՍՍ
 ԱԼԵՐ՝ ԱՍԵՆ՝ Չ.ԵԶԵՐ, ԱՍ ԵՐԱ ՄՅ ՀՍ
 "ԼՍԶԻՍ" ԱՍ ԵՊԱ ՀԱ ԼԵՍԱ ԱՍԱՍՍ.

“ԴՈՒՄ՝ ԱՌԱՄ ԺԵՔ ԱՄԼ ՀՍԹ ԹԹ ԸՀԻՐ՝”
ՀԼԼԼՆՆ՝ ԹՈՔԶԱ՝
“ԼԼԻ՝” ՈՒ ՄԵՐԱՍ ՈՒ ՍԱՏԵԼՈՒ ԵՄԱՆԱ՝
ԵԹԵՀԸ ՌԻՏԱ՝ ՀԸԼԹԹ ԳԹՍԼ ԵՒԼ՝
ՔԵՀ ՍԹԵԼ՝ ՈՒ ԹՍԼ՝ ՀՄԻՍ ՈՒ ՍՈ
ԸԹԼԹ ԵՀԵԼ ՀՍԱՒԼ ՈՒ ԼՈՒ ՍԱՍԻՐՆ՝
ԼՈՒԼ՝ ԼՆԱՍ՝ ԹԼԼԼ՝ ՍԻՏԱԼԼ ՄԱՏԵԼՈՒ

ԼԵՆԻՆԻԱՆ ԲԼՈՒՅՈՒՄ

תנה מאז שנישאתם. האינך סבורה שהתִּישַׁ רוקת והאיפור מלפני המש שנים ניראו אן פִּים יוֹתֵר מאשֵׁר כִּיּוֹם? לא איבדת את התִּבּוֹת בְּרוּתָּ שֶׁמֶשְׁכּוּ אוֹתוֹ אֲלִיידִי אִוִּי, מִלֵּב אֵת הַתִּי אֲוִלִי: הַכוֹשֶׁר לְהִישָׁאֵר בְּפוֹרֻמָּה, לְהִתְאֵם אֵת עֲצָמְךָ לְאוֹפֹנוֹת הַבִּיגוּד, הָאִיפּוֹר, וְהַלִּיכוֹת הַמּוֹדֵרְנוֹת. הַיּוֹהֵר לִבֵּל תִּהְפֹּכִי מִשׁוֹנֵת.

42—25 נקודות

את באמת משהו נדיר. לא רק שנשארת איתה אשה אהובה שאותה הוא נשא אז, אלא שאף השתפרה. הוא מעולם לא התחרט על שהתחתן איתה; נשארו בך כל התכונות שהיו לך בשעתו, והתוספו חדשות: בגרות, טאקס, הבנה, וכל אותם נימים חדשים ה' קושרים שני בני-אדם העושים דרך ארוכה יחדיו. התפתחות והתבגרות יחד איתו — בלי לאבד את הקסם וחדות החיים שמשכו או' למחצה לאשונה.

פחות מ-15 נקודות

חבל. אינך — בפירוש אינך — הגערה
מקסימה, המתוקה והמבינה שהיית כאשר
נעלך מצא אותך והתאהב בך. כדאי ש—
מכירי בעקבותי. אין טעם שתכזיבוני, וזו ש—
מתו, כדאי יותר שתשאלי את עצמך מה
היא יכולה לעשות לשיפור גינואיכם. וזה
נתם דורשם שיפור — בכך אין ספק.
ובל — לפני שאת נכנסת לדיכאון טוטאלי,
כמי עוד פעם את הקודרות שלך. תמיד
ש עוד סיכוי אחרון, שסתם טעית בסיכום.
(usc. au uel uel)

25—15 נקודות

את עדיין אותה נערה שאיתה הוא הת-
חתן פעם — אך האם לא היישית לעמל
היום-יום להכחות קצת את רוחך? כדאי
שתעצרי רגע ותסתכלי סביבך: משהו הש-

[illegible]

המחלקה המרכזית לפרסום

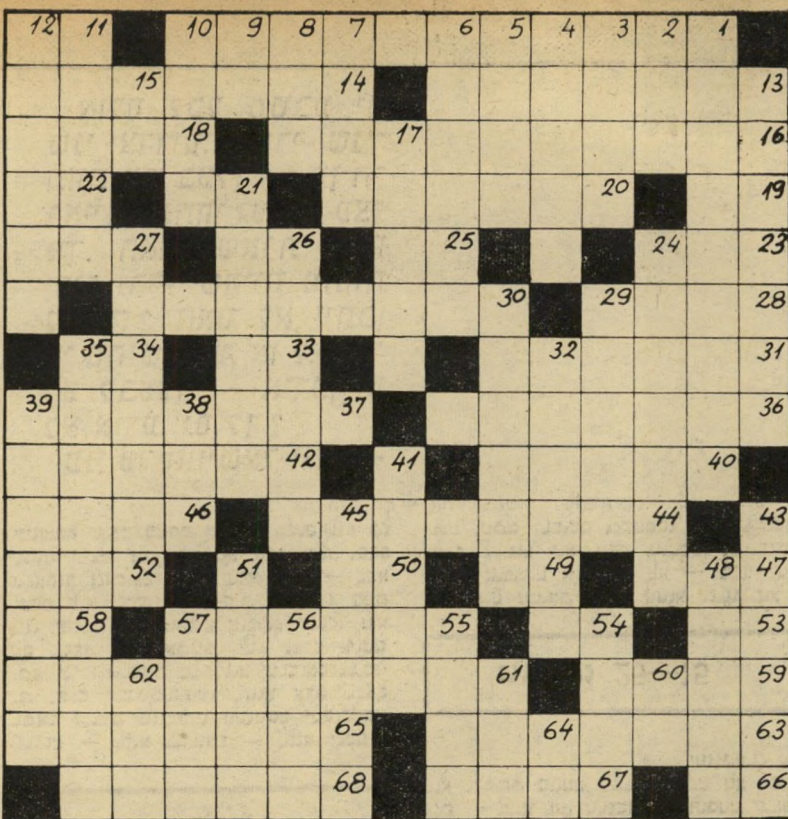
המחלקה המרכזית לפרסום

המחלקה המרכזית לפרסום

המחלקה המרכזית לפרסום

המחלקה המרכזית לפרסום

המחלקה המרכזית לפרסום

1705

תשבץ העולם הזה

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לתד. 136 תל-אביב, ולציין על המעטפה "תשבץ 1705".
בין הפותרים יוגרלו 3 פרסי ספרים.

מאונך:

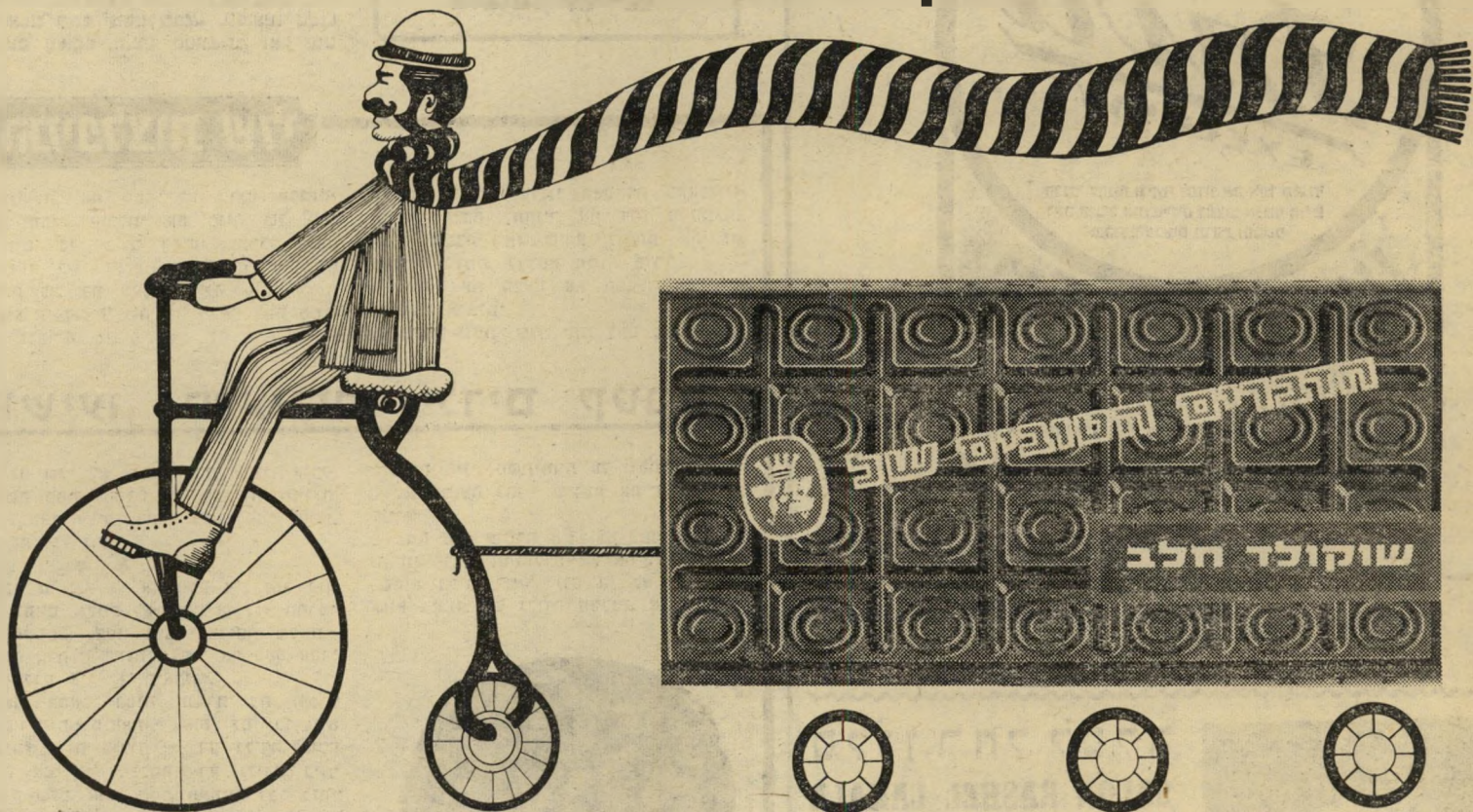
68. לנהר גדול יש הרבה כאלה.

מאונך:

1. אחד מתוארי האפיפיור. 2. צמר כבוש.
3. כהן-עזר. 4. הן ידעו. 5. הצלה עם
הא הידיעה. 6. אלוהי החושך והרע בי
אמונת הפרסים הקדמונים (כתיב-חסר). 7.
קולות עבים. 8. לפני. 9. מצבת זכרון. 10.
תרועת שימחה. 11. קיבוץ בדרום. 12.
פיומוני מצעד הפיומונים. 13. מידת מישקל.
15. מילת האצה. 17. אלה מקבלים שיכון
חינם. 21. עיתון עברי בראשית המאה.
24. מחלה בדרכי הנשימה. 26. אשורף
אותו. 27. מדינאי איטלקי. היה ראש ממשלה
של איטליה בין השנים 1945-1953. 29.
פרס. 32. תכונה קולית. 35. אחד מסיפרי
התנ"ך. 38. שמו הפרטי של החוצרן ה-
אמריקאי אלפרט. 39. מייסד התורכים ה-
צעירים. 41. מצבו של בנק במדינה קומי-
ניסטית. 43. בירת 13 מאונך. 45. באופן
מוחלט. 48. סופר צרפתי ידוע. 51. מפקד
פלוגה במשמר הגבול (ראשי תיבות). 54.
מדבר בפשטות. 55. חבר לעסק. 56. ברחנו.
57. בית אופנה פאריסאי. 60. פעוטות.
61. כלי הקשה. 62. נחל אכזב. 64. היה
ראש ממשלת בורמה.

1. הצגה ישראלית המעוררת ויכוחים.
11. נזכר למעלה (ר"ת). 13. ארצות-הברית
מסתבכת שם. 14. אי בו ביקר לאחרונה
האפיפיור. 16. אחד מכינויו של אפרים.
18. הרמטכ"ל הראשון. 1. מילת סירוב.
20. נערו אותם. 21. בת קול. 22. יסור
הצידה. 23. שם מקום (במידבר כ"א, י"ד—
י"ט). 25. הביא בבריתו של אברהם. 26.
מיהר. 27. שקט, מנוחה. 28. חלק התלמוד
המבאר את המשינה. 30. קרובים. 31. מג
גינת אשכבה. 33. היה נשיא קוריה הדרור
מית. 34. התקרב! 36. ממלכה. 37. בפומבי.
40. כאב. 43. אחד מאתרי עיראק. 44. בר
שוף הולנדי במאה ה-17, אבי התנועה ה-
דתית הנוצרית ינסונים הנקראת על שמו.
46. אסטרוולוג צ'כי קדום. שמו הראשון—
טיכו. 47. מורה דרך. 49. משקה אדום.
50. עבדו. 52. אחת מהטיות השורש שוט.
53. קרס. 54. הפה שלי. 55. התיחסות
של גועל ובוז. 58. אתה באנגלית. 59. מב-
ריק, מצוחצה. 61. אדמירל אמריקאי, עומד
להתמנות לראש המטות המאוחדים של צבא
ארצות-הברית. 63. תכונה נשית. 65. משר
ר ומחזאי הולנדי ידוע במאות ה-17 וה-18.
שמו הפרטי פטר. כתב מחזה בשם דון
קישוט. 66. אמצעי למאור. 67. ניענוע.

השוקולד החדש לנוסע

בכל מקום שתלך
כל אשר תעשה
בכל אופן בו תיסע
בכל מקום בו תמצא

הדברים הטובים של צ-ד

שווקולד חלב-
עתה בחפיסה המפורסמת
ניתן להשיג בכל מקום בארצות של 100 גרם-
המחיר 1.00 ל"י

למרות שעד היום, האדם היחיד שזכה למתן עצות ממני, הייתי אני, מאז ש' ניתקלתי בכל בעיותיכם המועלות בכתב, מצאתי לנכון שגם אתם יכולים להנות מ' חוכמתי הרבה. אז לדרך:

מרשם לשינה עריבה

כותבת ל.ג.: כאשר הערתי שאיני יכולה להרדם בלילות, באה אלא עם מתכון מצוין לשינה: ספרי את מספר הפרחים שעל ה' ספטים, הכפילי בעשר, הפחיתי את מספר הבית, הוסיפי את מספר הבתים שברחוב, חלקי במספר הבנות, בנותיגלן בבית הספר, הוסיפי את מספר החלונות בבית, הוסיפי את סכום הגילים של בני המשפחה והכפילי במספר החודשים של הבית. לחוסר מזלי מעולם לא הגעתי לתשובה הסופית, אך גם לא נרדמתי — לקח לי כל הלילה עד שנזכרתי מה הפעולות שעלי לעשות. מה את מציעה לעשות? תשובה: הוסיפי צמר-גפן לאוזניים והח' סירי את עצתה של אלא.

רמזים

כותבת לי ש.ס.: לפני כשלוש שנים, כאשר נולד בנו הבכור, קנה לי בעלי קופסה מלאה שוקולדות. מאז לא זכיתי יותר למתנה כזו ממני. ניסיתי לרמוז לו בכל הדרכים האפשריות, אך הוא לא הבין את הרמזים. האם את יכולה ליעץ לי כיצד לנהוג? תשובה: יכולות להיות שתי סיבות לכך שבעלך התחמק מהרמזים ולא קנה לך שוקולדות: או שמא אותן שוקולדות טעימות עלית במשקל, או ש... הגיע הזמן לתינוק נוסף.

★ ★ ★

מת...

כתבי ל-46/70, טוב? הוא גברי ועדיין כ' אחת, וכבר בן 38 שנים ויש לו 178 ס"מ של מעלות. ואל תחשבי שזה סתם, הוא מת להתחתן! אריק?

★ ★ ★

מוכרת למדי

קודם כל אני רוצה להסביר ל-47/70: הוא בעל דירה פרטית לגמרי. הוא לא צריך תמונה כי 'התצלום' ה' אחרון שלי הנמצא ברשותי הוא מגיל היל' דות המוקדמת, וזה בהחלט לא יהיה הוגן כלפי הקוראות, אבל מאידך הוא גם שכח לצרף תמונה של הדירה הפרטית שלו. ב' אמת לא מתאמת לבחור בן 23, מה עוד ש' כפי שהוא מעיד על עצמו, הוא עדין, נאה ואינטימיגנטי. ואם זה עדיין לא מספיק לך, הוא גם מתעניין בשרה, קולנוע וצלום. אשר לך, הוא רוצה אותך חמודה, כנראה עסקי הצלום דורשים זאת, עדינת נפש, אר' לי לצורך עסקי השירה, ורצוי לו שתהיי עוסקת בציר או מחול, משתלב עם אהבת הקולנוע. הייתי אומרת. בקיצור אסור לך להיות נערה מהסוג ' המוכר-מדי. כאילו שאת, אחת, בת רמת-גן!

★ ★ ★

שחרור

פניה כזו כשל 48/70 הייתי צריכה לקבל לפני חמישה שבועות, אבל לא חשוב, היא נשמעת לי אקסואלית גם עכשיו: 'סוף סוף חזרת אלינו! כמעט התיאשנו. אך כנראה שהרגשת בכך והצלחת ברגע האחרון להציל את כל 'לקוחות' מדורך מ' רווקות ומרעבונם למכתבי 'הצלה' משע' מוס-ע'ולמנו הקטנים'. נכון או לא נכון? ובהמשך הוא גותן לי מתכון אישי על מנת שאבשל את מועדומותו במיטב טיבולי הניתוח שלי, אך מכיוון שהוא נראה לי לגמרי לא רע ואולי אף ערב לעין, הנהו כלשונו: 'ראשית כדי שלא תגששי באפילה וליתר דיוק לא תגששנה הקוראות באפילה. מצורפת תמונה מקורית שצולמה אומנם לפני חמש שנים כשהייתי עוד צעיר ויפה, כי היום אני כבר, זקן, בן 25 פלוס, אשר

הכיעור עדיין לא הצליח לכסותני לגמרי, כי היה לו קשה לטפס לגובה של 175 ס"מ ובמיוחד כשעניינים ירוקות מביטות בו, אז ברור לך שהוא פחד, (בטח פחד, מה? 'זתומרת?)

כפי שאת בודאי מנחשת, אין אני בחור משועמם וגם לא משעמם, כי אני, חולה, במצב רוח מרעם, כמעט כרוני, ובכמעט

48/70

אני מתכוון לך שבחלק משעות היממה כשאני מוכרת להרויח את לחמי, ממש קשה להיות כל כך עליון. הפספסן הזה, עדיין לא סיים בנקודה זו: הוא לא שכן לציין שהוא סולד למדי מכל אלו המפרסמות בקביעות במדורי ש' דוכין את המודעה: 22/168, עליוה, יפה, חכ' מה ועשירה מחפשת בך-דוג מתאים למטרות רציניות בלבד. כמסקל נגד לזאת הוא ר' צה אותך נערה פשוטה וחמודה ואין את מוכרחה להיות מועמדת לתואר מלכת' היופי, כמו כן אין את צריכה להיות אקד' מאית או אפילו חצי דוקטור, כדבריו, ואם אין לך אלא מלינו, לא יהיה בכך כל אסון. והאיש העליון הזה, כתב לי עוד משהו, כך שהייתי שמחה אם היית משח' ררת אותי כבר מנוכחותו!!

★ ★ ★

סיפור מתח

זה היה בדיוק לפני שנה, אבל מוטב מאוחר מאשר לעולם לא. כתב 49/70: 'הבלונדית שאכלה סטיק בלחייית הוריה אצל, ויקטור' במוצאי-שבת בחצות, ואשר נעלמה לפתע במכונית מדגם קורסייר אפור בהיר מס. 256-514 מבלי להשאיר עקבות, מתבקשת להתקשר אלי (רצוי דחוף). 'כן, זה אנוכי, המדוען שעשן בך עניין'. 'טלפון 746033 ר"ג — אורי'. עלול להיות מרתק, הייתי אומרת!

★ ★ ★

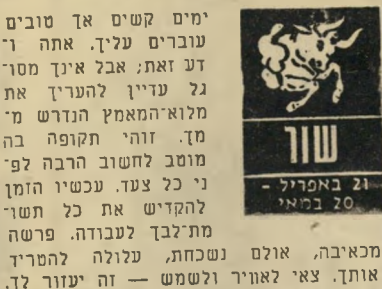
צד"

עוד בקשה ישנה, אך תמיד אקסואלית, בפרט אם אהבה ממבט ראשון תלויה ו' עומדת על בלימה. אני לך לעזר, 50/70 החביבה: 'ובכן, אני קוראה מושבעת של העיתון במחנה וכשפורסם הגיליון עם תמונות מקב' לי הצל'שים מצאתי בין הדפים תמונה של בחור נחמד בשם יוסי לפר. ומכיוון שגדלנו, גם בגילים, אני משתוקקת להת' כתב' עמו ואיני יודעת כיצד לעשות זאת. מכתב זה הוא, ההצלה, היחידה שלי. אני מאוד אוהבת סרטי פעולה וספרי מלחמה ואולי הרוח הקרבית שלי היא שמדריבנת אותי לעשות מעשה זה. אינני בטוחה שהוא יקרא כתבה זאת, אולם אחד מחבריו הרבים, בטח יתקל בה ואני תקווה שהוא יפנה אותה אלי'. או נא לרתום את הרוח החברית לפעולה. אולי עוד יצא מזה משהו.

הגיע הזמן שתגיד ל- בוס מה שאתה חושב עליו. החנפנות לא תשתלם לך. הייה תקיף ועמוד על דע- תך. אתה, בת טלה, הרבי בקניות בשבוע זה, בייחוד מתנות ל' ידידיך הקרובים. אדם קרוב אליך יתגלה כ' בוגדני ושפל ויגרם לך לאכזבה גדולה. לעומת זאת תופתעי מכיוון בלתי צפוי.

★ ★ ★

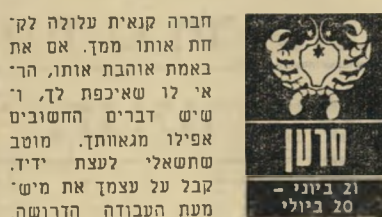

ימים קשים אך טובים עוברים עליך. אתה ו' דע זאת: אבל איך מסור גל עדיין להעריך את מלוא-המאמץ הנדרש מ' מך. זוהי תקופה בה מוטב לחשוב הרבה לפ' ני כל צעד. עכשיו הזמן להקדיש את כל תשור' מת'לבך לעבודה. פרשה מכאיבה, אולם נשכחת, עלולה להטריד אותך. צאי לאוויר ולשמש — זה יעזור לך.

★ ★ ★

מצבך הנפשי מוסיף להשתפר וזאת בזכות היכרות חדשה ועבודה מעניינת המרתקת או- תך. הפסק לפזול לצ- דדים בלי-סוף ואל תתן לבנות המין ה' יפה לשגע אותך. ר' מן זמני הולך ונרקס בינך לבין בת מזל אריה. תיחנה ממנו אך אל תתייחס אליו ברצינות. אל תזניח את עצמך.

חברה קנאית עלולה לך' חת אותו מסך. אם את באמת אוהבת אותו, ה' אי לו שאיכפת לך, ו' שיש דברים החשובים אפילו מגאוותך. מוטב שתשאלי לעצת ידיד, קבל על עצמך את מ' מעת העבודה הדרושה. יש ס'כויים להעלאת' שכר או להלכנסה גדולה יותר. צינעה ו' ענווה יהיו סיסמת השבוע שלך.

★ ★ ★

השבוע נקראת למ- לא את חובתך. אתה טרוד בגלל העס' קים שהשארתי. אל דאגה, בעזרת האנשים הקרובים לך תצליח למצוא פיתרונות לבע' יות האירגוניות המט' רידות אותך. פגישה רומנטית חדשה מוסי'

פה להטריד את מנוחתך. חדרך הטובה ביותר היא לתת לזמן לעשות את שלו.

★ ★ ★

בעיות אירגוניות מסרי' דות את מנוחתך. מוטב שתתייעץ עם האנשים הנוגעים בדבר. השבוע יהיה רב-פעלים. אל תגיע להחלטות ניהירות שאחר-כך לא תוכל ל' זור מהן. רכז את כל הכוחות והכישורונות ה' סמונים בך. רסן את יצ' ר'י. קשר חס עם ידיד חדש, אך שטחי, יתגלה לפתע כבעל חשיבות. היזהר מתאונת דרכים וסע בזחירות.

היכרות חדשה תשנה את מהלך חיך' השקפתך. הרומן הצדדי הסוער אותו את מנהל ייכנס לשיגרה. זו תקופה בה מוטב לחשוב הרבה לפני כל צעד כדי להביא לסיים מוצלח של עבודה מסוי' יימת. היזהר ממחלות ז' דבקות, ומדברי מאכל חריפים. היי שקולה ו' נדיבת-לב. אל תרבי לצאת בייחודות. אל לך לזלזל ברגשותיו של ידיד ותיק כי הדבר עלול להסתיים בצורה בלתי רצויה לך מכתב ממרחקים יבא לך בשורה משמחת

★ ★ ★

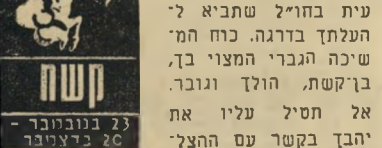

השבוע תכנן הכל בקפידה. אם אתו בעל עסקים, עכשיו הוא הזמן להחליט סוף השבוע, זה הזמן ליצור היכרונות חד' שות. אם את בודדו השבוע, אל תמצא פתרונות-דחף. חכי ב' סבלנות להזדמנויות גדול' לה, היא בדרך אליך ידיד ישר מאיר לך פנים — קבל זאת ב' ברכה וחשב לו כג' מולו. בנוגע לקניון

★ ★ ★

שאת מתכננת זה זמן רב, השבוע הוא הזמן לבצע זאת, אך נהגי בחשכנות בתחילת השבוע יבואו לך שפע של הזדמנויות. אתה משקיע את כוחך ומר' צד בעבודה, זה מישתלם לך. הממונים עליך רואים זאת ומע' ריכים אותך. בקרוב ת' שלח להשתלמות מיקצור עית בחולי שתביא לי העלתך בדרגה. כוח המ' שיכה הגברי המצוי בך, ב'וקשת, הולך וגובר. אל תסיל עליו את י'הבך בקשר עם ההצל' חה המקוה. דיאסה חרי' פה, התעמלות ובילוי באוויר החופשי י' טיפו לבריאותך. נפש בריאה בגוף בריא

★ ★ ★

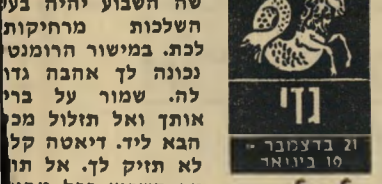

אינך יכול להתעלם מן ההכרח לנקוט בצעד מכריע. נדמה לך שאתה יכול גם להבא לחיות מרגע לרגע — כל מה שתע' שה השבוע יהיה בעל השלכות מרחיקות לכת. במישור הרומנטי נכונה לך אהבה גדול' לה. שמור על ברי' אותך ואל תזלזל מכ' הבא ליד. דיאטה קל' לא תזיק לך. אל תו' מר השבוע בכל מחיר

★ ★ ★

אל תתן בכוס בעיניך והתרחק מאלהם הול. הייה אדיב ונדיב לאהובים עליך

★ ★ ★

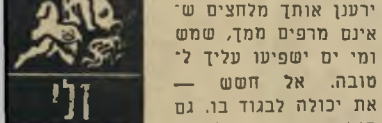

דאגה הולכת ודאגה באה — אולם בסופ' של דבר הצרות שלך ופ'תרונון תלוי' אך ורק במה שאתה מתכוון לעשות ע' עצמך. לבת מזל דלי, בלי עס עצמך, זה ירענן אותך מלחצים ש' אינם מרפים ממך, שמש ומי ים ישיפיעו עליך ל' טובה. אל חשש — את יכולה לבגוד בו, גם הוא אינו נמנע לקרוע ל' למין השני. הגיע הזמן שתגלי לו מה את ח' שבת אודותיו, שלא יחשוב שאת תמימה כל כך. בן מישפחה יעוץ לך עצה טובה

★ ★ ★

נכנסת לתקופה טובה מאלו שקדמו לה. אנ את רווקה, אין סיכוי שתשארי בודדה. ה' קיץ חם ישיפיע עליך לטובה, בייחוד בת' חום העסקים. אם או רוצה לסדר מחדש או ריהוט הדירה, ראשו חוכמה הבטיחי הש' בוע את עצמך וביחוד את הכסף ה' רוש לשם כך. ידיד טוב עושה חכ' לטובתך. הוא עושה זאת בתום לב בלא כל כוונה לקבל משחח בתמורה. לבש אדום-ורוד סגול. את בדרך לאושר

★ ★ ★

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

זל' 26 בינואר - 16 בפברואר

הלהקה מס' 1 של ישראל מכריזה מלחמה על מוסיקת הפופ:

מחתרת נוסח צ'רצ'יל

לו היה שומע מנהיגה הדגול של בריטניה, הינסטון צ'רצ'יל, שבישראל קיימת לה קת'קצב הנושאת את שמו, היה מתהפך ב' וודאי בקברו פעמיים. אולם עובדה זו איננה מפריעה לצ'רצ'ילים לעורר רעש מחתרתית מקדם אותם בצעדי ענק לעבר צמרת מיצעד הפזמונים, ולהקים חברת תקליטים פרטית משלהם הקרויה ויסטון צ'רצ'יל (הנון הושט מטה בכוננה).

לאחרונה נמצאת להקת הצ'רצ'ילים תכור פות בחדשות, אם זה משום תאונות-דרכים וחטונות, ואם זה משום הישגים מוסיקליים ככתיבת מוסיקה לסרטים, נגינה בצוותא עם אריק איינשטיין ושלום חנוך, והוצאת תקליט טי מחתרת. דבר המלמד ללא ספק על מעמד הצמרת שאליו הגיעה הלהקה.

תחילתם של הצ'רצ'ילים בגיגול של לה קות הקצב שהציף את המדינה לפני כארבע שנים. אז הם נקראו מתבודדי צ'רצ'יל ו' ניגנו מוסיקת פופ מסחרית טהורה. יותר מאוחר חלה אצלם התקדמות מוסיקלית, והם השאירו את שאר להקות הקצב הישראליות בפיגור ניכר מאחוריהם. השם השתנה ל' צ'רצ'ילים, והצטרפו אליהם שני נגני חוץ מעולים: הסולן הקנדי סטן סולומון, והגיטריסט המוביל רוברט האקסלי מאנגליה.

להקת ה"צ'רצ'ילים"

חצי שנה פרש סטן סולומון מהלהקה לאחר שהתייחס משום הפזמונים הישראלי, והותיר לך עלידי דני שושן שהיה סולן להקת האריות. כיום מורכבת הלהקה מדני רוברט, הגיטריסט חיים רומנו ומיקי גבריאלוב ו' המתופף עמי טרייביש. מטרם המוצהרת של חמשת הצ'רצ'ילים: לשבור את נהירת הקהל הישראלי אחרי המוסיקה המסחרית, ולהתיר דיר לתודעתו את מוסיקת המחתרת שהם מפיצים ומטפחים.

באותה תקופה החלה גם השותפות עם אריק איינשטיין, שותפות שהניבה פירות מוצלחים ביותר עבור הפזמון הישראלי. לפני כ' חצי שנה פרש סטן סולומון מהלהקה לאחר שהתייחס משום הפזמונים הישראלי, והותיר לך עלידי דני שושן שהיה סולן להקת האריות. כיום מורכבת הלהקה מדני רוברט, הגיטריסט חיים רומנו ומיקי גבריאלוב ו' המתופף עמי טרייביש. מטרם המוצהרת של חמשת הצ'רצ'ילים: לשבור את נהירת הקהל הישראלי אחרי המוסיקה המסחרית, ולהתיר דיר לתודעתו את מוסיקת המחתרת שהם מפיצים ומטפחים.

אריק קלפטון נבחר שוב ל- מלך הגיטריסטים

ביר אריק: "הנסיון של מוסיקאי בא במשך שנות נגינה רבות עם נגנים מער' לים. משך עשר השנים האחרונות עבדתי קשה בצוותא עם נגנים הרבה יותר טו' כים ממני שלימדו אותי את סודות המוסיקה, וסגנונות קצב שונים.

בשנת 1962, בהיותו בן 16 בלבד, הקים אריק קלפטון יחד עם שלושה חברים מכיתתו להקת-קצב שנקראה התרנגולים. אותה שנה ראתה את צמיחתן של להקות הקצב הראשונות, שהוללו תמורה עצומה בעולם הפופ. מלהקה אלמונית זו זינק אריק אל זרקורי התהילה כאשר הצטרף בראשית 1964 ללהקת ציפורי החצר. הנח' שבת עד היום ללהקת הקצב בה' הידיעה. בדיוק לפני חמש שנים כבשו ציפורי החצר את המקום הראשון במצעד הפזמונים הבריטי בפזמון הקלאסי למען אהבת. עתה ניצב אריק קלפטון בפני הצעד האחרון שעמיד אותו בפיסגה. עם פרישתו של פול מקרטני מהחיפושיות, גברו השמו' עות שלגון יפרק את חברות אנו הפלס' טית ויחזור לעבודה סדירה עם ג'ורג' האריסון ורינגו סטאר. במקרה כזה יתפוס אריק קלפטון את מקומו של פול מקרטני ויכל לראות בהמשכה של להקת החיפושיות. ולהכיר צמד מחברים חדש בשם לנז'קלפטון. אולם בינתיים מתפקד אריק קלפטון בתור "הגיטריסט הטוב ביותר" שהוענק לו השנה פעם נוספת.

הוא בן 24. צנוע ומתרחק מפרסומת, בעל שיער חום וארוך ועיניים בצבע אפור ירקרק. מוסיקאים בעלי-שם מעריצים אותו ובנות הטיפשעשרה משתגעות אחריו. הוא — אריק קלפטון — האיש שניגן במספר הרב ביותר של לה- קות-קצב, והמוכר מזה כשנתיים כ' גיטריסט הפופ הטוב ביותר בעולם מאז גימי הנדריקס.

מספר אריק: "אני מגן בגיטרה מגיל 6. בגיל 10 החזקתי את הגיטרה החשמלית הראשונה שלי ומאז עברו תחת ידי כל סוגי הגיטרות." אריק קלפטון מצ' טיין בנגינה על גי' טרת ריתמית וגיטרת בס, אולם עיקר מומחיותו בגיטרה מובילה. בנוסף על שליטתו הוירטואוזית בסוג זה של גיטרה, היה אריק קלפטון סולן קולי בכל הלהקות בהן ניגן. הוא גם כותב פזמונים שסגנונם נע בין הפסיכודלי למחתרת, ושרבים מהם הפכו להיטי-זכר, כגון שיקוי מודר, זוהר אהבתך וסמל.

כיצד הגיע אריק קלפטון למעמד "הקצב המהלך" כפי שמכנים אותו מעריציו? מס' ה

מצעד הפזמונים של

העולם הזה

לפי מכירת תקליטים בשבוע
שבין 26.4.70 — 1.5.70

תקליטונים

1. (1) וונים — כחול מזועזע (א.י.א.ס.)
2. (3) להקה נודדת — תחית קרינס קלריטר (א.י.א.ס.)
3. (2) השתקפויות חיי — המרמלה (פאקס)
4. (—) דרך אנב — הסרמלוס (ס.י.א.ס.)
5. (6) מה אתה עושה כשאתה קם בבוקר — אריק איינשטיין ושלום חנוך (הגר — פונודור)
6. (4) שלום קאנדי היפה — זאן פרנסואה מישל (התקליט — חיפה)
7. (10) רכבת הבוקר — עוזי והסגנונות הד'רצ'י
8. (6) אני גבר — שיקאגו (ס.י.א.ס.)
9. (—) דרכים נלחות — סנטה (ס.י.א.ס.)
10. (9) הוא לא כבד, הוא אחי — ההולים (א.י.א.ס.)

מאריכי נגן

1. (2) היי ג'ו — החיפושיות (א.י.א.ס.)
2. (1) 10/23 — חווה פליסיאנו
3. (5) איפה את אהובה — יהורם גאון (ס.י.א.ס.)
4. (4) פסטיבל סאן רמו 1970 — דד צפלין 2 — לד צפלין (אסטנטיק)
6. (9) גשר עד מים פוערים — סימון וגרפונקל (ס.י.א.ס.)
1. (7) דרך אבי — החיפושיות (א.י.א.ס.)
8. (6) ישתות דמו — האבנים (המתגללות פאקס)
9. (8) ווילי והילדים העניים — תחית קרינס קלריטר (ס.י.א.ס.)
10. (—) סנטה — סנטה (ס.י.א.ס.)

אלביס לאנגליה

הקרת הסופי בהלקת הביג'ס אירע ה' שבוע עם צאת תקליטו הראשון של מ' רים ג'יב לשוק. הפזמון שעל גביו נקרא מסילת ברזל והוא נכתב והופק על ידי מ' ריס עצמו, שמנגן גם על כל הכלים בפזמון זה. בינתיים עובד מוריס ג'יב על תקליט מארי'נגן שייצא בקרוב לשוק. מהלהקה המבטיחה ביותר של השנים האחרונות נש' אר עתה רק בארי ג'יב המתכוון לעבור לעולם הסרטים ●●● אחת ההפתעות ה' גדולות בעשר שנים האחרונות היה הכר' זתו של אלביס פרסלי בדבר נסיעתו ה' קרובה לאנגליה כדי להופיע בה הופעה אחת לפני מעריציו האנגלים. אלביס לא הופיע מעולם מחוץ לארצות-הברית, וה' פעם היחידה שיצא מגבולות ארצו היתה כשעשה את שירותו הצבאי בגרמניה לפני 11 שנה. אלביס סובל כידוע מפחד טיסה, וגם אינו אוהב להופיע לפני קהל, אולם כ' זכור חידש את הופעתו לפני מספר חוד' שים בבית-מלון בלאס-ווגאס לאחר שהועז לו כסום אסטרונומי של 8 מיליון דולאר ●●● להקה חדשה הוקמה על הריטיות של להקות פנית האמן והעדר, והיא ניק' ראת בשם המוזר יהודה המקפץ. בלהקה מנגנים פרבור ווייאמס ואדן ג'ונס מלהקת פנית האמן עם אנדי באון ו' הנרי ספינטי מלהקת העדר. סולן ה' להקה הוא צעיר בן 16, הנקרא אדריאן.

הוא אושפז שם אחרי שלקה בהתמו-
טות עצבים, בעיקבות המיכרזים שהיו
קצת למעלה מכוחו.

סיפור מיספר 2: לפני שבוע חזרה,
בדיוק מאותו מוסד, פקידה העובדת
בטלוויזיה. אומנם היא חזרה בגלל
שבמוסד קבעו שהיא כבר נרגעה, אבל
מייד עם שובה היא קיבלה התקפת-

מיכרזי הטלוויזיה ממשיכים להכות
גלים, למרות שנדמה שהרעש כבר שכך.
רק נגמר הסיפור על יצחק מוצי-
ניק, העובד האומלל שנפטר מהתקף-

מה עושים

עם אשת השגריר ?

פשוט משגעת,

הטלוויזיה הזאת

עצבים חדשה, והתפרצה בזעקות-שבר
היסטריות על מזכירתו של אחד האי-
שים הבכירים במוסד: "כולם יודעים
שאת בסך-הכל זונה", זעקה בקול גדול.
עכשיו שוקלים אם שובה מהמוסד לא
היה קצת מוקדם מדי.

הגיב על כך אחד העורכים הוותיקים
במדיום: "על צוות הטלוויזיה אפשר
להגיד היום שיש שני סוגי עובדים:
אלה שהשתגעו כבר ואלה שעוד לא".
טלוויזיה משגעת, בחיי. למה מתלוו-
נים שהיא משעממת ?

לב לפני כשבועיים, לאחר שפטר מע-
כודתו בעיקבות המיכרזים, וכבר צצו
שני סיפורים חדשים.
סיפור מיספר אחד: איש הטל-
וויזיה, מעובדי תוכנית "מבט לחד-
שות", חזר זה עתה מבית משועים.

מבלה כל יום חצי יום אצל ספר האצולה
אלכסנדר.

אז זה די טבעי כמובן שאשה שמיימת
כזו תסרב לבוא לגור בגינגל, בין הילי-
דים, באסיה הרחוקה. ועוד בתוך מלחמה
פראית.

אז עכשיו אתם בטח מבינים את הדילאמה
של השגריר.

ואגב, יש עוד דבר. לשון רעה אחת,
אבל יודעת דבר, גילתה לי שהאבה ה-
פושטת בין הארץ לבטי היא הדדית ושאת
שר החוץ, סוזי אבן, לא תתאבל מאוד
אם בטי איתן לא תשתכן בארץ. סוזי, טר-
ענת הלשון הרעה, נחשבת כיום, בתוקף
אישיותה ומעמד בעלה, גברת מספר 1
בחוגי המושבה הדיפלומאטית בארץ, ולא
היתה רוצה כלל להיאלץ להתמודד על
מקום זה עם המיליונרית האמריקאית.
התמודדות, מסיימת הלשון הרעה, שהיתה
יכולה להיות מעניינת ביותר.

הבן-אדם שלבי הכי הומה לו בימים
אלו הוא שגרירנו לשעבר בפאריס, ואלטר
איתן.

ולמה הומה? בגלל שואלטר, שהגיע ל-
אחרונה לארץ, לאחר אחת-עשרה שנה ב-
פאריס, נמצא היום, כמו אחד-העם, על פרי-
שת-דרכים.

הטבעי ביותר היה שיקבל איזה גיב
טוב בארץ, כמו למשל נשיאות מכון וייצ-
מן או האוניברסיטה, שעליהן רמזו לו
בשעתו.

ובאמת זה מגיע לו. הוא בן-אדם מגומס,
מתורבת, מצוחצח, מגונן — מלא גינונים,
זאת אומרת — זוכר תמיד ימי הולדת,
ודברים כאלה. אתם יודעים למה אני מת-
כוונת. ולאחרונה הוא גם הסתפר, קיצץ
את הבלורית שמאחרי הקרחת, הוריד די
הרבה במשקל, ובכלל נהיה חתיך. בקיצור,
מה אני צריכה לדבר הרבה. מגיע לו ודי.
אבל כאן מתחילה הבעיה. זאת אומרת
האשה.

אשתו של ואלטר (היא השנייה) לא כל-כך
נלהבת לגור בארץ.

בטי (ככה קוראים לאשה) היא אדריכ-
לית-גנים במקצועה, אמריקאית עשירה
מאוד במעמדה, בתו המאומצת של בעליה
של אחת מהוצאות הספרים הגדולות ב-
אמריקה ובעולם, סימון את שוטר.

רוב הזמן היה ואלטר כמעט תמיד בל-
עדיה, כשמשרתו מבשל בשבילו ומטפל
בו. גם בקבלות-הפנים הרשמיות שהוא היה
עורך הוא היה מארח לבדו, כי האשה לא
היתה.

הסיבה שהיא לא היתה היתה שהיא יש-
בה כמעט תמיד בניירורק, והיתה מגיעה
לפאריס רק לעיתים רחוקות. כמו לפתיחת
העונה או לסגירתה. וגם אז היא היתה

מערב פרוע

מאד בערד

הכוכבים. ריצ'ארד בון. שממלא תמיד תפי-
קדי נבל, וגם נראה כאחד, אוהב מאוד
להמשיך להתנהג כך גם מחוץ לאתרי
ההסרטה. לסלי היא צרפתייה עדינה, שלא
טובלת פראי-אדם. וכשהיא, כוכבת עולמית
מזה שנים, ניסתה בעדינות להעיר ולייע

לסלי קרון

ריצ'ארד בון

אינני יודעת אם מאדון, המוסרט כרגע
בערד עם לסלי קארון וריצ'ארד בון,
יצליח לשקף בנאמנות את רוח המערב
הפרוע.

אבל דבר אחד אני כן יודעת: שלפחות
באתר ההסרטה הולכות פרעות פרועות
מאוד.

הצעקות שבקעו שם השבוע הידעו
בכל מרחבי המידבר, ולסלי הזועמת אפילו
צילצלה לארצות-הברית לבעלה, מפיק-הסר-
טים האמריקאי מייק לוהלין, שיבוא
מיד לכאן, כי היא לא מוכנה לסבול יותר
את הדבר הזה, הדבר הזה, היא סתם

לא נשואה,

בת 42 —

ובהריון

כן, בדיוק כך. ואני מתכוונת לורה
אליישיב, לשעבר כתבת דבר בלונדון.
וזה היא בת 42, היתה נשואה פעם
לחצי איש, אבל לא כיום — וההריון
שלה כבר בשלב מתקדם.

וזה מתגוררת בלונדון מזה שנים. כרגע,
לדבריה, היא עושה יחסי-יציבור לשגרירות
שלנו שם — בהתנדבות.

אבל ברור שלא זה מה שהביא להריון.
סביר להניח שהביא לכך ג'ון בירקר-
צ'יק, ארכיטקט אנגלי-איהודי-יפהפה,

הנראה כבן 20, שעיומה חיה ורה בבית
מקסים. ג'ון נשוי אמנם לאשה אחרת,
אבל רק על הנייר. הוא נפרד ממנה מזמן,
ופשוט לא קיבל עדיין את הגט.

בסדר. קורה. לא צריך להתגרש, ושיהיה

יהורם גאון

לא יתפשט

הו הו בנות ישראל המסכנות — איזו
אכזבה! גם הפעם לא תיוכו לראות את
יהורם גאון בעירום. כולם בסרט החדש
שלו יתפשטו — מלבדו. איזו טרגדיה.

אני מדברת על גזר, הסרט החדש של
חם גולן, הולך לעשות בדנמארק. למה
בדנמארק? כי לפי התסריט הוא צריך שם
את כולם ערומים — וזה אפשר כיום
לעשות הכי טוב בדנמארק.

והיחיד שממנו לא דורש התסריט להת-
פשט זה דווקא הגיבור — יהורם שלנו.
אתם יכולים — וביחוד יכולות, — לתאר
לעצמכם את החיזיון הזה — יהורם מס-
תובב, כשהוא השעיר חשוף, בין כל
הדניות והדנים הסבונים האלו? יא, אפשר
להתמוגג מתענוג רק מהמחשבה.

הבדרן

התורן

הבדרן התורן הנוכחי בבית-סוקולוב,
בית העתונאים בתל-אביב, הוא מאיר
בן-גור, סגן יו"ר אגודה העיתונאים.
מאיר מספק בימים אלו בידור חינם לכל
באי הבית. "את יודעת שאני גרוש? מה
את עושה הערב?" הוא מקדם את פניה
של כל עיתונאית פנויה, בבשורה המרעישת.
הגרוש הטרי בן ה-53 הוא אביה של
העיתונאית נעמי בן-גור, וגירושיו הטריים
השפיעו עליו משהו לא יאומן: האיש
חידש עלומיו כקדם, חזר לחיים, פורח
וזורח, שנון ורענן — ממש תענוג לעיניים.

ס. ה. ה. ה.

אסתר עופרים

**סולקה מבסטיבל
הזמר של
יום העצמאות**

קארין דונסקי

**סולקה
מההצגה
הישראלית
של
מחזה-העירום
"שיער"**

